

1991.

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

2011.

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
NATIONAL ASSEMBLY OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

**НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
NATIONAL ASSEMBLY OF THE REPUBLIC OF SRPSKA**

Бањалука – Banjaluka
2012

Народна скупштина Републике Српске
National Assembly Of The Republic Of Srpska

1991-2011.

ФОТОМОНОГРАФИЈА

**НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
1991 – 2011.**

Издавач:

Народна скупштина Републике Српске

За издавача:

мр Игор Радојичић

Уређивачки одбор:

мр Игор Радојичић, председник

Ранко Карапетровић

Младен Бранковић

Чедо Ђукић

Боро Благојевић

Маринко Учур

мр Војислав Глишић

Приређивач/Редакција:

Архив Републике Српске

Душан Поповић, председник

Душан Вржина

мр Фикрет Миџић

мр Бојан Стојнић

Верица М. Стошић

мр Горан Ђуран

Зоран Пејашиновић

др Гојко Маловић, међународна редакција (Србија)

Лектор:

Данијела Васић

Превод на енглески језик:

Срђан Грбић

Дизајн и графичка припрема:

Prime Communications

Штампа:

“Графомарк” Лакташи

Тираж:

1000

PHOTO MONOGRAPH

**NATIONAL ASSEMBLY OF THE REPUBLIC OF SRPSKA
1991 – 2011**

Published by:

National Assembly of the Republic of Srpska

Publisher:

Igor Radojčić, MSc

Managing Editors:

Igor Radojčić, MSc

Ranko Karapetrović

Mladen Branković

Čedo Đukić

Boro Blagojević

Marinko Učur

Vojislav Glišić, MSc

Editorial Board:

Archives of Republic of Srpska

Dušan Popović, president

Dušan Vržina

Fikret Midžić, MSc

Bojan Stojnić, MSc

Verica M. Stošić

Goran Đuran, MSc

Zoran Pejašinović

Gojko Malović (PhD), International Editorial Board (Serbia)

Proofreading:

Danijela Vasić

English translation:

Srđan Grbić

Graphic Design:

Prime Communications

Printing:

“Grafomark” Laktaši

Circulation:

1000

Садржај • Contents

9	Уводна ријеч предсједника Народне скупштине Републике Српске Opening words by the President of the Republic of Srpska National Assembly
23	Историјске основе Historical background
47	Оснивање Народне скупштине Founding of the National Assembly
65	Народна скупштина у систему власти Републике Српске National Assembly in the Republic of Srpska system of power
107	Састав Народне скупштине 1996 – 2011. Composition of the National Assembly 1996–2011
131	Надлежности и структура Народне скупштине Competencies and structure of the National Assembly
141	Обраћање првог предсједника Народне скупштине Републике Српске, Момчила Крајишника Speech of the first President of the Republic of Srpska National Assembly, Momcilo Krajisnik
153	Народни посланици (сазив I–VIII) Members of Parliament (convocation I–VIII)
163	Додатак А: Историјат Народне скупштине Републике Српске Appendix A: History of National Assembly of the Republic of Srpska
165	Додатак Б: Документарни филм - Историјат Народне скупштине Републике Српске Appendix B: Documentary - History of National Assembly of the Republic of Srpska

Посланици Клуба Српске демократске странке и Клуба Српског покрета обнове, у Скупштини Босне и Херцеговине, као легитимни представници српског народа у Босни и Херцеговини, на основу уставом утврђеног права на самоопредељење, укључујући и право на одијепљење, на сједници од 24. октобра 1991. године, доносе

Одлуку о оснивању Скупштинe српског народа у Босни и Херцеговини

I

Оснива се Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини, као највиши представнички и законодавни орган српског народа у Босни и Херцеговини.

II

Скупштину српског народа у Босни и Херцеговини сачињавају посланици Српске демократске странке и Српског покрета обнове у Скупштини Босне и Херцеговине.

Посланицима Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини постају и други посланици Скупштине Босне и Херцеговине српске националности потписивањем изјаве о приступању овој скупштини.

III

Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини разматраће и одлучивати о питањима која се односе на остваривање равноправности српског народа са осталим народима и народностима који живе у Босни и Херцеговини и заштиту интереса српског народа уколико би ти интереси били угрожени одлукама Скупштине СРБиХ.

IV

Српски посланици настављају рад у Скупштини СРБиХ и радним тијелима у која су бирани, осим у случајевима када се одијени да скупштинска акта која се разматрају и усвајају угрожавају равноправност и национални интерес српског народа у Босни и Херцеговини.

V

Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини признаје важност аката Скупштине Босне и Херцеговине, која нису у супротности са интересима српског народа.

VI

Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини признаје савезне прописе као и републичке прописе ако су у сагласности са савезним прописима и ако не повређују равноправност и интересе српског народа.

VII

Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини ће до доношења аката о организацији, дјелокругу и начину рада, донијети Привремени пословник Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини.

VIII

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у Листу српског народа »Јавност«.

Број 02-18/91
24. октобра 1991. године
Сарајево

Предеједник
Скупштине српског
народа у БиХ,
Мр Момчило Крајишник, с.р.

Уводна ријеч председника
Народне скупштине Републике Српске

Opening words by the President of the
Republic of Srpska National Assembly

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
NATIONAL ASSEMBLY OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

Говор председника Народне скупштине Републике Српске поводом обиљежавања 20 година постојања и рада Народне скупштине Републике Српске (1991–2011)

Republic of Srpska National Assembly President's speech on the occasion of marking 20 years of existence and work of Republic of Srpska National Assembly (1991-2011)

Добро вече, добро дошли на Свечану академију поводом прославе 20 година од оснивања и рада Народне скупштине Републике Српске.

Поздрављам вечерас уважене госте: председника

Републике, потпредседнике

Републике, члана Председништва

БиХ из Републике Српске,

председавајућег Савјета

министра и остале уважене госте.

Поздрављам посебно посланике

првог сазива Народне скупштине

Републике Српске који су вечерас

позвани и који су се одазвали

овој нашој прослави. Поздрављам

и раније председнике Народне

скупштине Републике Српске, г.

Драгана Калинића, г. Петра Ђокића

и г. Душана Стојичића.

Вечерас су овдје и бивши

председници и потпредседници

Републике Српске и чланови

Председништва БиХ из Републике

Српске. Поздрављам и Његово

преосвештенство и Његово

високо преосвештенство и друге

Good evening and welcome to the formal academy on the occasion of celebrating 20 years of existence and work of the Republic of Srpska

National Assembly. I greet our distinguished guests

tonight: President of the Republic,

Vice-presidents of the Republic,

member of B&H Presidency from

the Republic of Srpska, Chair of

the Council of Ministers and other

respected guests. I greet in particular

the members of the first convocation

of RS National Assembly who have

been invited and have accepted

the invitation for our celebration. I

also welcome former presidents of

RS National Assembly, Mr. Dragan

Kalinic, Mr. Petar Djokic and Mr.

Dusan Stojicic.

Tonight, former presidents

and vice-presidents of the Republic

of Srpska and RS members of

B&H Presidency are with us as

well. I also welcome His Holiness

and His High Holiness as well as

other representatives of religious

Свечана академија поводом обиљежавања 20 година постојања и рада Народне скупштине Републике Српске • *Decision on the Establishment of the Assembly of Serbian People in Bosnia and Herzegovina, on 24th October, 1991*

представнике вјерских заједница и Његово краљевско височанство престолонаследника Александра VI.

Са посебним задовољством поздрављам и наше госте, делегацију Народне скупштине Републике Србије са потпредседником Народне скупштине Републике Србије на челу.

Даме и господо, имали смо прилику да погледамо двадесет минута документарног филма о животу и раду Народне скупштине Републике Српске и ових двадесет минута, наравно, није довољно за двадесет година догађаја у животу Народне скупштине Републике Српске. За нормалне историјске околности, двадесет година није претјерано дуг период, али двадесет година на овим просторима представља много више. Овдје историја има пуно већу концентрацију и овдје историја производи много више догађаја него што можемо у нормалној години да забиљежимо.

Као што смо видјели и у документарном филму, двадесет година Парламента може се подијелити у неколико периода.

Један период свакако је ратни период. Други период је од доношења Дејтонског мировног споразума 1996. године до доношења уставних амандмана на Устав Републике Српске и увођења Вијећа народа 2002. године и трећи микропериод период – од 2002. године до данас.

У сваком од ових периода може се говорити о различитим искушењима којима је Народна скупштина била изложена. Била је веома тешка и драматична, али и визионарска одлука од 24. октобра 1991. године основати Скупштину српског народа у БиХ.

На данашњи дан, 24. октобра 1991. у Сарајеву посланици дотадашње Скупштине СРБиХ, изабране на првим непосредним парламентарним изборима после Другог свјетског рата, одлучили су се, и то они из редова СДС-а и Српског покрета обнове, а касније из редова Социјалдемократске партије и Савеза реформских снага српске националности, да оснују Скупштину српског народа у БиХ.

communities and His Royal Highness, Crown Prince Aleksandar VI.

It is my special pleasure to welcome our guests, delegation of the Republic of Serbia National Assembly headed by the Vice-president of the Republic of Serbia National Assembly.

Ladies and gentlemen, we have had an opportunity to see twenty-minute documentary about the life and work of the Republic of Srpska National Assembly, and these twenty minutes, of course, are not enough to present events of twenty years of life of RS National Assembly. For normal historical circumstances, twenty years is not a too long period, but the period of twenty years in these regions represents much more. History has a greater concentration here and it produces many more events than we can record in a usual year.

As we have seen in the documentary, twenty years of Parliament can be divided into several periods.

One of the periods is surely the war period. The second period is from signing Dayton Peace Agreement in 1996 until passing constitutional amendments to the Republic of Srpska Constitution and establishing Peoples' Council in 2002, and the third micro-period – from 2002 until today.

In each of these periods we can speak of various temptations to which the National Assembly was exposed. It was a hard and dramatic, but at the same time visionary decision from 24th October 1991, to establish the Parliament of Serbian people in B&H.

Members of the then Parliament of SRB&H, elected in the first immediate parliamentary elections after the World War II, in particular those from SDS (Serb Democratic Party) and Serbian Renewal Movement, and later on from the Social-Democratic Party and the Union of Reform Forces of Serbian Nationality, decided to establish the Parliament of Serbian People in B&H in Sarajevo on 24th October 1991

This decision was a consequence of very hard events in the Assembly, the-then B&H Assembly in which Muslim and Croat block, by their persistent outvoting

1 – Гости свечане академије • Guests in the ceremonial manifestation; 2 – Дио умјетничког програма академије • Part of artistic programme of the manifestation

Ова одлука била је посљедица веома тешких догађаја у Скупштини, тадашњој Скупштини БиХ у којима је муслимански и хрватски блок упорним надгласавањем у сумрак бивше СФРЈ водио ка проглашењу независности БиХ, мимо воље и сагласности српског народа у БиХ. Као што смо чули и од неких од актера тих догађаја, није било лако одлучити се на овакав акт и сигурно да се сви они који су живи свјedoци тога и дан-данас могу сјетити свих искушења и свих дилема пред које су били стављени када је дошло до оснивања Скупштине српског народа.

Скупштина српског народа од тог 24. октобра 1991. године почела је да ради и доноси историјска документа. Прво, одлуку о оснивању, затим мноштво других аката и декларација политичке природе да би у јануару 1992. године дошао нови историјски моменат, а то је проглашење Републике Српске. Двадесету годишњицу овог догађаја обиљежићемо на Светог Стефана, 9. јануара наредне године.

Након тога доноси се и први Устав Републике Српске који је и данас у примјени након још 120 амандмана на овај устав.

Нормална законодавна активност и редовна законодавна активност Народне скупштине креће након дошења Устава када Парламент почиње да функционише као стварни уставотворни и законодавни орган Републике Српске, која је заокруживала своју територију, своје становништво и свој уставно-правни систем.

Сва тежина тих првих одлука, тежина оцјене и процјене да се оснује Скупштина српског народа и тежина оцјене да се оснује Републике Српске нису биле ништа мање од оног што је у ратим годинама пред Скупштином Републике Српске стајало као изазов, тешке четири ратне године, војни успјеси и неуспјеси, политички проблеми и потешкоће и бројни мировни планови и иницијативе.

Сигурно да су се пред огромном дилемом налазили сви они који су гласали о неприхватању Венс-Овеновог плана, као једног од кључних

at the dusk of former SFRY, led to the declaration of independence of B&H, contrary to the will and without the consent of the Serbian people in B&H. As we have heard from some participants in those events, it wasn't easy to decide on such an act and surely all those who are living witnesses of that can remember even today all the temptations and dilemmas to which they were exposed when the Assembly of Serbian people was established.

The Assembly of Serbian people began to work and bring historical documents from 24th October 1991. Firstly, the decision on establishment was passed, followed by a number of other acts and declarations of political nature, and then in January 1992 a new historical moment happened, that is, the declaration of the Republic of Srpska was proclaimed. We shall mark the 20th anniversary of this event on St. Stephen's Day, on 9th January next year.

After that the first Constitution of the Republic of Srpska was adopted and it is still used after 120 amendments to the Constitution.

Usual and regular legislative activity of the National Assembly started upon the passing of Constitution when the Parliament began to function as a real constituent and legislative body of the Republic of Srpska, which was encircling its territory, its population and its constitutive legal system.

All the burden of those first decisions, the burden of judgment and evaluation to establish the Assembly of Serbian people, as well as the burden of judgment to establish the Republic of Srpska, were nothing less than what stood in front of the Assembly of the Republic of Srpska as a challenge in war years, the four hard war years, military successes and failures, political problems and difficulties and numerous peace plans and initiatives.

It is certain that a huge dilemma was in front of all those who voted against the acceptance of Vance-Owen plan, as one of the turning historical points in the work of the National Assembly of the Republic of Srpska and the decision to invite people to make statement on the peace plan, and it was likewise challenging to decide to

Свечана академија – Бански двор • Ceremonial manifestation in Banski dvor

историјских преломних момената у раду Народне скупштине Републике Српске и одлуке да се народ позове на изјашњавање о мировном плану, као што је исто тако било изазовно одлучити се за прихватање Овен–Столтенберговог плана, нешто касније, који је одбацила друга страна у БиХ.

Није било једноставно одлучити се на све оно што је донио Дејтонски мировни споразум, јер гледати Дејтонски мировни споразум у 1995. и 1996. години и гледати га данас у 2011. сигурно није исти угао и сигурно нису иста осјећања. Поратни период није са собом донио рад који би се могао назвати радом без прелома, без ломова и без прекретница. Могли бисмо од године до године, од сазива до сазива посматрати низ кључних сједница, тешких одлука, изазова, проблема и потешкоћа, историјских догађаја које данас са ове временске дистанце можда гледамо другачије, гледамо из различитих углова, али догађаја који јесу по свом карактеру имали огроман значај и представљали преломнице.

Да ли је било лако у Парламенту изјашњавати се о прихватању уставних амандмана којима је уведена конститутивност народа и промијењена дефиниција Републике Српске од државе српског народа и грађана који у њој живе до равноправне заједнице три конститутивна народа и осталих и грађана који живе у Републици Српској?

Да ли је било једноставно и свима прихватљиво промијенити уставни оквир, институционално уређење Републике Српске које је услиједило након доношења уставних амандмана? Сигурно да су многа питања постављали себи они који су одлучивали о реформи одбране, о укидању Војске Републике Српске и увођењу другачијих облика организовања оружаних снага, као што је и неколико година Парламент са својим посланицима био у огромним искушењима одлучујући о реформи полиције, одлучујући када шта треба да прихвати, а када нешто треба да одбије.

Није било лако одлучити о симболима Републике Српске онда када је Уставни суд БиХ одлучио да не

accept Owen–Stoltenberg plan somewhat later, which was rejected by the other party in B&H.

It wasn't easy to accept all that Dayton Peace Agreement brought about, for to look at Dayton Peace Agreement in 1995 and 1996 and to look at it in 2011 are surely not the same perspective and feelings. Post-war period did not bring with itself work which could be called work without breakages, fractures, and milestones. From year to year, from session to session we could observe the sequence of key meetings, hard decisions, challenges, problems and difficulties, historic events which, perhaps, we see differently from nowadays perspective and from various angles, but those were events that did have an enormous significance and represented turning points.

Was it easy to make statements in the Parliament accepting constitutive amendments which introduced constitutivity of peoples and changed the definition of the Republic of Srpska from the state of Serb people and citizens living in it to an equal community of three constitutive peoples and others and citizens living in Republic of Srpska?

Was it easy and acceptable for everyone to change the constitutive framework, institutional system of the Republic of Srpska which ensued after passing the amendments to the Constitution? It is certain that those who decided on defense reform, on abolishing the Republic of Srpska army and introducing different forms of organization of armed forces asked themselves many questions in the same way the Parliament with its members went through enormous temptations for a few years deciding on police reform, making decisions on when and what should be accepted, and when something should be rejected.

It wasn't easy to decide on the symbols of the Republic of Srpska when the Constitutional Court of B&H decided that the previous coat of arms and anthem weren't valid any longer, just as it wasn't easy to think about and evaluate packets of constitutional reforms that bore the names 'April' or 'Butmir' or various other ideas for reforms that mainly came from the International

Учесници умјетничког дијела свечане академије • *Participants in the artistic part of the ceremonial manifestation*

важи више дотадашњи грб и химна, као што није било лако у размишљањима и оцјенама о пакетима уставних промјена које су носили називе „априлски“ или „бутмирски“ или разне друге идеје за реформе које су углавном долазиле од међународне заједнице. Силне су трауме и преломе представљале и бројне одлуке високих представника којима је наметано законодавство, мијењан Устав Републике Српске, смјењивани званичници међу којима је и један председник Народне скупштине Републике Српске и многи других високи званичници Републике Српске.

Није било лако суочавати се ни са свим истинама из рата и са онима са којима се поносимо, са ратним успјесима Војске Републике Српске и народа Републике Српске, са свим војним побједама и свим оним са чиме су борци и породице бораца допринијеле да Република Српска настане и оно што данас обиљежавамо кроз бројне догађаје и празнике.

Није било лако суочити се ни са тим да су чињени ратни злочини, да у нашој историји није све увијек било добро и да је у нашој историји било и лоших одлука, али је овај парламент нашао снаге да и у бројним поратним документима каже да жели да се сви ратни злочини процесуирају и то објективном правдом, а не парцијалном правдом, не наметнутом правдом, не примјеном различитих аршина за различите у бившем рату у БиХ, и наравно не прихватајући колективну одговорност за оно што су починили појединци у претходном рату. У овом парламенту, са великим изазовом, суочавали су се сви они који су одлучивали о бројним другим историјским тренуцима поготово онда када је међународна заједница у различитим интервалима и различитим притисцима тражила да Република Српска посредством свог Парламента одустаје од својих надлежности, од својих уставних компетенција и да одређене ствари преноси у Сарајево.

Није било увијек и свуда лако одлучивати, али једино што је обиљежило свих ових двадесет година јесте у ствари стална борба за Републику

Community. Intense traumas and turning points were produced by numerous decisions of High Representative imposing legislation, changing the Constitution of the Republic of Srpska, removing from power the officials including one president of the National Assembly of the Republic of Srpska and many other high officials of the Republic of Srpska.

It wasn't easy to face all the truths from the war, the ones we are proud of, war successes of the Republic of Srpska Army and people, to face all military victories and all those things given by our fighters and their families that contributed to the establishment of the Republic of Srpska and the things that we celebrate nowadays in various events and holidays.

It wasn't easy to face the fact that war crimes were committed, that not everything in our history was always good and that there were some bad decisions in our history as well, but this Parliament has managed to find strength to state in various post-war documents that it wants all war criminals to be processed by unbiased justice, and not by partial justice, not by imposed justice, not by applying different yardsticks for different people in the ex-war in B&H, and naturally, not accepting collective responsibility for what individuals did in the previous war. In this Parliament, all those who made decisions on various historical issues faced a great challenge, especially when the International Community in different intervals and putting various pressures on the Parliament, demanded that the Republic of Srpska should abandon its powers, its constitutional competencies and to transfer certain things to Sarajevo.

It wasn't easy to make decisions in all situations, but the only thing that has marked all these twenty years is a continuous struggle for the Republic of Srpska, sometimes it was war, at other times it was peace, but in no convocation the Peoples' Parliament had a mandate to state that events happened completely peacefully, without pressures, without fractures and milestone moments.

What is extremely important for our Parliament is the fact that we can describe these twenty years as the

Детаљ са отварања изложбе поводом 20 година постојања и рада Народне скупштине Републике Српске • A detail from the opening of exhibition on the occasion of 20 years of existence and work of the National Assembly of the Republic of Srpska

Српску, некада је то био рат, некада је то био мир, али ни у једном од сазива овог парламента, народни парламент није имао мандат да каже да су се догађаји одвијали потпуно мирно, без притисака, без ломова и преломних тренутака.

Оно што је изузетно важно за наш парламент је то да се може говорити да двадесет година представља сазријевање овог дома. Бројне полемике, сукоби, па и тешка поларизација која је настајала и трајала годинама, у којима су се не само надметале политичке партије, већ отварали дубоки политички јазови између политичких актера доживљава данас као једно сазријевање и другачије посматрање. Чини ми се да су сви крупни политички фактори потпуно свјесни свега онога што нас вреба и искушава са стране и да су након вјероватно младалачких болести данас сви крупни политички фактори у Републици Српској свјесни значаја да међусобне политичке везе и парламентарна надметања не смију и не треба никада више да надиђу нешто што представља општи национални интерес, интерес Републике Српске и њених грађана.

То сазријевање представља и другачији амбијент и другачије односе у Парламенту. Парламент није мјесто у коме се ћути, то је мјесто у коме се говори, мјесто у коме се директно сукобљавају различита мишљења и ставови, али исто тако не мора бити мјесто тако драматичних сукоба који би доводили у питање сам Устав и само постојање Републике Српске. Оно што је битно то је да у огромном броју оних који су били посланици и оних који су сада посланици истински интерес јесте и мора да буде интерес Републике Српске.

Даме и господа, данашњом свечаношћу почињемо у ствари обиљежавање двадесет година од настанка Републике Српске. Историјски моменат настанка Народне скупштине Републике Српске је у ствари отворио пут и представља један од првих корака ка проглашењу Републике Српске, тада као државе српског народа и других грађана, а данас као једног од ентитета са врло широким надлежностима и уставно-правним уређењем, Уставом БиХ и Уставом Републике Српске.

period of development of this House. Numerous debates, conflicts, as well as hard polarization which would emerge and last for years, in which not only did political parties compete, but also deep political gaps between political participants were created, are seen today as the process of development and different perception. It seems to me that all major political factors in the Republic of Srpska are fully aware of all that preys on us and tempts us, and that after overcoming youth diseases, today they are all aware of the importance of not allowing political inter-connections and parliamentary rivalry to go beyond something which represents general national interest, the interest of the Republic of Srpska and its citizens, ever again.

This development also means different ambient and different relations in the Parliament. Parliament is not a place where one should be silent, it is a place where one should speak up, a place where different opinions and attitudes should be directly confronted, but it need not be a place of dramatic conflicts that would question the Constitution itself and the very existence of the Republic of Srpska. What is important is that for a great number of those who used to be members and those who are members at the moment, a true interest is and has to be the interest of the Republic of Srpska.

Ladies and gentlemen, by this celebration we actually begin to mark the twenty years from the establishment of the Republic of Srpska. The historical moment of the establishment of the National Assembly of Republic of Srpska actually opened the way and represents one of the first steps towards the declaration of the Republic of Srpska, at the time the state of Serb people and other citizens, and today one of the entities with very broad powers and constitutional legal system, the Constitution of B&H and the Constitution of Republic of Srpska respectively.

Our history and the last twenty years should be respected and known. This marking which is taking place today does not have a political character or a political nature of any of us individually, but is our mutual celebration and to the extent to which we know how to

Нашу историју, и протеклих двадесет година треба поштовати и треба је познавати. Ово обиљежавање које се дешава данас нема политички карактер нити политичко обиљежје било кога појединачно, оно је наш заједнички празник и у мјери у којој будемо знали цијенити своју сопствену историју, поштовати све оно добро што су учинили они прије нас, имаћемо и веће шансе и могућности за будућност, јер ћемо схватати догађаје реално и поштовати све оно добро што је урађено, дајући простор онима који долазе послје нас да ураде још боље.

Наша историја – двадесет година Републике Српске, двадесет година Народне скупштине Републике Српске и један дугачак и богат низ догађаја који су довели до тога да данас имамо нашу Републику Српску, нешто чиме се њени грађани поносе, нешто што њени грађани желе и нешто што се љубоморно брани свих ових година од бројних насртаја оних који желе да промијене уставно уређење и оних који желе да Република Српска не буде оно што јесте.

Република Српска данас има своје изграђено уставно-правно уређење, има своје законске оквире, има свој економски систем, има свој образовни систем, има многе друге надлежности које је чине једном модерном републиком. То је република која ће у будућности зависити и од тога колико Народна скупштина Републике Српске буде способна да доноси квалитетне законе, колико њене извршне власти буду способне да те законе и друге планове и пројекте спроводе на интерес свих грађана Републике Српске и која ће исто тако напредовати у мјери у којој њене политичке снаге буду спремне на договор, разговор, компромис, буду спремне да прихвате да постоје највиши интереси, да постоји нешто што је интерес цијеле Републике, а да су политички и појединачни интереси нешто што мора да буде, и што јесте, у другом и трећем плану.

appreciate our own history, and respect all the good done by those before us, we shall have greater chances and possibilities for the future, because we shall understand events objectively and respect all that good which has been done, leaving space for those who are coming after us to do even better.

Our history – twenty years of the Republic of Srpska, twenty years of the Republic of Srpska National Assembly and a long and rich sequence of events which led to our having our Republic of Srpska, something that its citizens are proud of, something they want and that has been jealously defended all these years from attacks by those who want to change the constitutional system and those who want the Republic of Srpska not to be what it is.

The Republic of Srpska has its developed constitutional legal system, its legal framework, its system of economy, system of education, and many other jurisdictions that make it a modern republic. It is a republic which shall depend in the future, among other things, on the extent to which the Republic of Srpska National Assembly is capable of passing quality laws and carrying out other plans and projects in the interest of all citizens of the Republic of Srpska, and which shall likewise progress to the extent in which its political forces are ready for agreement, discussion, compromise, ready to accept that there are the highest interests, that there is something which is the interest of the whole Republic of Srpska, and that political and individual interests are something which has to be, and is, of secondary and tertiary importance.

Историјске основе

Historical background

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
NATIONAL ASSEMBLY OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

Народна скупштина Републике Српске обиљежила је 24. октобра 2011. године двадесету годишњицу од свог оснивања.

Одлуком о оснивању Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини од 24. октобра 1991. године почео је процес стварања Народне скупштине Републике Српске, али и процес конституисања Републике Српске. Од стварања до данас Народна скупштина Републике Српске и Република Српска прошле су кроз тешке ратне године, али су издржале и многа искушења поратног времена, да би постале оно што данас јесу – понос народа који их је створио, али и гарант очувања његовог идентитета и државности.

Република Српска настала је као израз воље српског народа и оних грађана некадашње централне југословенске републике БиХ, који су своју будућност и просперитет везали за дотадашњу југословенску федерацију. У немогућности да сачувају Југославију као оптимални државни оквир за све јужнословенске народе, легитимни представници српског народа у Скупштини Социјалистичке Републике БиХ, почели су визионарски пројекат који је резултирао формирањем најприје Скупштине српског народа (касније Народне скупштине Републике Српске), а убрзо и проглашавањем Републике Српске, почетком јануара 1992. године.

National Assembly of Republic of Srpska marked the twentieth anniversary of its founding on 24th October 2011.

The process of establishing National Assembly of Republic of Srpska and the process of constituting Republic of Srpska began with the Decision on establishing Assembly of the Serbian People in Bosnia and Herzegovina from 24th October 1991. Since their foundation until the present day the National Assembly of Republic of Srpska and the Republic of Srpska have gone through hard war years but have also born many temptations of post-war period in order to become what they are today – pride of the people who created them but also the guarantor of protection of national identity and statehood.

The Republic of Srpska was established as the expression of will of Serbian people and those citizens of former central Yugoslav Republic Bosnia and Herzegovina, who had attached their future and prosperity to up-to-then Yugoslav Federation. Unable to preserve Yugoslavia as the optimal state framework for all Yugoslav peoples, legitimate representatives of Serbian people in the Assembly of the Socialist Republic of B&H started their visionary project that resulted at first in the formation of Assembly of Serbian People (later to become National Assembly of Republic of Srpska) and in

Мапа бивше Југославије са административним границама република и покрајина • Map of Former Yugoslavia with administrative borders of republics and provinces

Настанку Народне скупштине Републике Српске претходила је дубока друштвенополитичка криза, која је у каснијој фази прерасла у грађански рат са елементима вјерског и етничког сукоба, што је уосталом била појава и током настајања других европских држава, нарочито у 19. вијеку.

Оснивању Народне скупштине Републике Српске и стварању Републике Српске такође су претходиле велике друштвене турбуленције и промјене, попут распада биполарног свјетског поретка (нестанка источног блока – Варшавског пакта) и успостављања униполарног свијета са америчком и НАТО доминацијом, распада социјалистичког система на истоку и југоистоку Европе, уједињења Источне и Западне Њемачке, нестанка Совјетског Савеза и дезинтеграције СФРЈ.

Процес распада СФРЈ почео је насилно, сецесијом Словеније и Хрватске, а затим се пренио и на Македонију и БиХ. Југословенска федерална држава распала се по административним границама федералних јединица. Такве административне границе су ускоро постале међународно признате границе новоформираних држава.

У процесу формирања нових држава проблеми су настали у бившим федералним јединицама, Хрватској и БиХ, које нису биле мононационалне. У тим федералним републикама Срби су имали исти државотворни (конститутивни) положај као и остали народи све до распада Југославије.

Тако је Устав Социјалистичке Републике Хрватске из 1974. године (који је био на снази у вријеме сецесије) дефинисао Хрватску као „Државу хрватског и српског народа у Хрватској“, а федерална јединица Босна и Херцеговина била је „Држава Срба, Хрвата и Муслимана“.

Међутим, формирањем нових држава и доношењем уставних аката српски народ више није имао такав статус. Хрватска постаје „национална држава хрватског народа“, а Босна и Херцеговина, мимо воље српског народа, постаје „јединствена

the proclamation of Republic of Srpska at the beginning of January 1992.

What preceded the formation of National Assembly of Republic of Srpska was a deep socio-political crisis that turned into a civil war with elements of religious and ethnic conflict, which, by the way, was a phenomenon seen in the establishment of other European countries, especially in the 19th century.

Also, what preceded the formation of RS National Assembly and the Republic of Srpska were huge social turbulences and changes, such as the fall of bipolar world order (disappearance of Eastern Block – Warsaw Pact) and establishment of unipolar world with American and NATO domination, the fall of socialist system in the East and Southeast Europe, unification of Eastern and Western Germany, disappearance of Soviet Union and disintegration of SFRY.

The process of disintegration of SFRY started violently by the secession of Slovenia and Croatia, and then moved on to Macedonia and B&H. Yugoslav federal state disintegrated along administrative borders of its federal units. Such administrative borders soon became internationally recognized borders of newly formed states.

In the process of formation of new states problems arouse in former federal units, Croatia and B&H, which weren't mono-national. In those federal republics Serbians used to have equal state-building (constitutive) position like other nations in the time before disintegration of Yugoslavia.

Thus the Constitution of the Socialist Republic of Croatia from 1974 (which was in force at the time of secession) defined Croatia as the “State of Croatian and Serbian people in Croatia”, and the federal unit Bosnia and Herzegovina was the “State of Serbians, Croatsians and Muslims”.

However, with the formation of new states and passing of constitutional acts, Serbian people no longer had such status. Croatia becomes “National State of Croatian people”, and Bosnia and Herzegovina, without the consent of Serbian people, becomes “unitary and sovereign”.

Књижевник и нобеловац Иво Андрић • *Writer and Nobel Prize winner Ivo Andrić*

и суверена“. Српски народ, као конститутивни – државотворни народ, енергично је тражио задржавање свог истог статуса у оквиру Југославије као федералне државе, ма колика и ма каква она била.

Међутим, у свим републичким органима БиХ (Скупштини, Влади, Предсједништву) муслиманско-хрватска већина почела је доносити одлуке системом мајоризације, потпуним игнорисањем представника српског народа.

У вртлогу балканских турбуленција и промјена, Босна и Херцеговина је специфична по много чему, а прије свега због постојања трију конститутивних народа, који се разликују по поријеклу, вјери и култури. Сваки од тих народа има једнако право на територију БиХ. Свако наметање воље једног народа на штету других изазвало би енергичан револт и супротстављање осталим.

Нобеловац Иво Андрић, понајбоље је описао ту сурову збиљу кроз вијекове, називајући простор некадашње турске окупације „тамним вилајетом“ и простором „ендемичне мржње“ и „завађених календара“.

„Између разних вера јазови су тако дубоки да само мржња успева понекад да их пређе“¹ – писао је још 1920. године наш нобеловац.

Управо због те опасности и мноштва других разлога, није било могуће конституисати јединствену државну заједницу Босне и Херцеговине. Босна и Херцеговина и њени народи нису имали прилику да мирно и слободно живе у временском континуитету довољном да нађу формулу државног уређења која би задовољила сва три народа, јер су били стално под нечијом страном управом или другим видом стране доминације. Босна и Херцеговина је постала држава у пуном капацитету тек Дејтонским мировним споразумом, али нажалост и тада са условним протекторатом који и данас траје.

Изузимајући само један период средњег вијека, у државотворном смислу, Босна и Херцеговина је

Serbian people, as constitutive – nation-building people, demanded energetically the preservation of the same status within Yugoslavia as federal country, regardless of how large it would be or what it would be like.

However, the Muslim-Croat majority started to pass decisions by the system of outvoting in all republic bodies of B&H (Assembly, Government, Presidency), completely ignoring representatives of Serbian people.

In the whirlpool of Balkan turbulences and changes, Bosnia and Herzegovina is specific in many things, but primarily in the existence of three constitutive nations, different in their origins, religion and culture. Each of these peoples has equal right on the territory of B&H. Any imposition of will of one nation to the detriment of other nations would cause energetic revolt and confrontation with others.

Ivo Andric, Nobel Prize winner, described in the best way the cruel reality through centuries, describing the region of former Turkish occupation as “twilight zone” and the region of “endemic hatred” and “conflicted calendars”.

“The gaps between different religions are so deep that only hatred sometimes manages to surmount them”¹ – our Nobel Prize winner wrote back in 1920.

Precisely because of that danger and many other reasons, it was impossible to constitute a unitary state community of Bosnia and Herzegovina. Bosnia and Herzegovina and its nations had no opportunity to live peacefully and freely long enough to find the formula of state system which would satisfy all the three nations, as they were always under foreign government or other forms of foreign domination. It was only with Dayton Peace Agreement that Bosnia and Herzegovina became a state in full capacity, but unfortunately even then with a conditional protectorate which is still present.

Excluding only one period of middle ages, in terms of state-building, Bosnia and Herzegovina used to represent geographical more than state-building concept, being under Turkish and Austro-Hungarian occupation

¹ Иво Андрић: *Писмо пријатељу*, 1920. година

¹ Ivo Andric, *Letter to a Friend*, 1920

у прошлости више представљала географски, него државотворни појам налазећи се у дугом периоду под турском и аустроугарском окупацијом, а након ослобођења од окупације 1918. године као дио Краљевине СХС и Краљевине Југославије и за све то вријеме није била држава. Ни после Другог свјетског рата Босна и Херцеговина није постала држава, већ је конституисана као једна од шест федералних јединица у оквиру СФРЈ. Тек Уставом СФРЈ, 1974. године Босна и Херцеговина (као и остале републике) се означава као држава у саставу СФРЈ. Али ни тада није била држава у пуном капацитету, већ федерална јединица са високим степеном аутономности. У вријеме деструкције СФРЈ дошло је до покушаја да се Босна и Херцеговина конституише као независна и суверена држава. Међутим, због неуважавања воље свих народа који живе у Босни и Херцеговини ни тада није дошло до реалног (већ само фиктивног) конституисања државе.

Почетком деведесетих година прошлога вијека, југословенска криза која је започела седамдесетих година, када је извршена уставно-правна дезинтеграција Југославије, ушла је у завршну фазу расписивањем референдума о независности у Словенији (1990), Хрватској (1991) и Македонији (1991) на основу уставног права на самоопредјељење до права на отцјепљење.

Иако је према тада важећем Уставу СФРЈ, али и уставу република, носилац права на самоопредјељење био народ/нација, измјеном тадашњег устава, Скупштина бивше СРБиХ је са народа право на самоопредјељење пренијела на републику. Уставним амандманима LX и LXVII на Устав СРБиХ од 31. јула 1990. године суверенитет је „пренесен“ са народа на „демократску државу“, односно право народа на самоопредјељење до отцјепљења је пренесено на Републику Босну и Херцеговину, која је проглашена јединственом и недјеливом државом, чије су се границе могле мијењати само одлуком Скупштине, у складу са вољом грађана цијеле Републике, израженом на референдуму, под условом да „се за

for a long time, whereas after the liberation from the occupation, from 1918, it existed as part of the Kingdom of SHS (Serbians, Croats and Slovenians) and the Kingdom of Yugoslavia, and it was never a state on its own during that time. Even after the Second World War, Bosnia and Herzegovina did not become a state, but was constituted as one of six federal units within SFRY. It was only by the Constitution of SFRY from 1974 that Bosnia and Herzegovina (as well as other republics) was defined as a state within SFRY. But even then it wasn't a state in full capacity, but a federal unit with high degree of autonomy. In the time of destruction of SFRY there was an attempt to constitute Bosnia and Herzegovina as an independent and sovereign state. However, due to disregard of will of all nations living in Bosnia and Herzegovina, it wasn't real (but only fictitious) constitution of state.

At the beginning of 1990-ies, Yugoslav crisis that had begun in seventies when constitutional-legal disintegration of Yugoslavia was executed entered its last phase by the referendum on independence in Slovenia (1990), Croatia (1991) and Macedonia (1991) conducted on the grounds of constitutional right for self-determination and secession.

In spite of the fact that pursuant to the Constitution of SFRY and the constitution of republics, people/nation, enjoyed the right to self-determination, amending the Constitution, the Assembly of former SRB&H transferred this right on self-determination from people to the republic. By means of constitutional amendments LX and LXVII to SRB&H Constitution from 31st July 1990, sovereignty was “transferred” from the people to the “democratic state”, that is, the right of people on self-determination and secession was transferred onto the Republic of Bosnia and Herzegovina, which was proclaimed unitary and indivisible state, borders of which could be changed only by decisions of Assembly in accordance with the will of citizens of the whole Republic expressed on referendum, provided that “at least two thirds of the total number of voters declared for changes”. This amendment of SRB&H Constitution did not result

мијењање изјасне најмање двије трећине укупног броја бирача”. Ова промјена Устава СРБиХ није резултирала демократизацијом, већ стварањем услова за мајоризацију. Након избора 1990. године, у Скупштини Босне и Херцеговине формирала се муслиманско-хрватска коалиција која је одлучивала о статусу (организацији, облику и структури) Босне и Херцеговине, без воље и гласова српских посланика.

in democratization but in the creation of conditions for outvoting. After the elections from 1990 Muslim-Croatian coalition was formed and made decisions on the status (organization, form and structure) of Bosnia and Herzegovina without the will and votes of Serbian assembly members. Representatives of Serbian people in the Assembly of Bosnia and Herzegovina demanded in vain that the Council for international relations be formed,

GLASAČKI LISTIĆ

Za izbor članova Predsjedništva Socijalističke Republike Bosne i Hercegovine

KANDIDATI SU:

I IZ REDA MUSLIMANA - biraju se 2 člana	II IZ REDA SRBA - biraju se 2 člana	III IZ REDA HRVATA - biraju se 2 člana	IV IZ REDA DRUGIH NARODA I NARODNOSTI - bira se 1 član
<p>1. FIKRET ABDIĆ, v.d. predsjednika PO Složenog preduzeća «Agro- komerc» Velika Kladuša, predlo- žen od strane Stranke demokrat- ske akcije</p> <p>2. BAHRUDIN BIJEDIĆ, diplomata, Sarajevo, nezavisni kandidat</p> <p>3. Dr NIJAZ DURAKOVIĆ, profesor na Fakultetu političkih na- uka, Sarajevo, predložen od strane Saveza komunista BiH — SDP i Demokratskog socijalističkog save- za BiH</p> <p>4. NAZIF GLJIVA, kompozitor, Sarajevo, predložen od strane SSO — Demokratski savez BiH</p> <p>5. DŽEVAD HAZNADAR, direktor privatnog export-import preduzeća «Domet», Laktaši, pre- dložen od strane Saveza reform- skih snaga Jugoslavije za BiH</p> <p>6. FEJSAL HRUSTANOVIĆ, generalni direktor «Jugobanke — Jubbanke DD Sarajevo, predlo- žen od strane Saveza komunista BiH — SDP i Demokratskog soci- jalističkog saveza BiH</p> <p>7. ALLJA IZETBEGOVIĆ, penzioner, Sarajevo, predložen od strane Stranke demokratske ak- cije</p> <p>8. Dr DŽEMAL SOKOLOVIĆ, profesor na Fakultetu političkih nauka, Sarajevo, predložen od strane Saveza reformskih snaga Jugoslavije za BiH</p> <p>9. ADIL ZULFKARPAŠIĆ, direktor Bošnjačkog Instituta, Sa- rajevo, predložen od strane Mu- slimanske bošnjačke organizacije</p>	<p>1. Dr NENAD KECMANOVIĆ, profesor na Fakultetu političkih nauka, Sarajevo, predložen od strane Saveza reformskih snaga Jugoslavije za BiH</p> <p>2. Dr NIKOLA KOLJEVIĆ, profesor na Filozofskom fakultetu Sarajevo, predložen od strane Srpske demokratske stranke BiH</p> <p>3. DORDE LATINOVIĆ, stručni saradnik u SSO — Demo- kratski savez BiH, Sarajevo, pred- ložen od strane SSO — Demo- kratski savez BiH</p> <p>4. Dr MIRKO PEJANOVIĆ, naučni saradnik Instituta za prou- čavanje nacionalnih odnosa, Sa- rajevo, predložen od strane Sa- veza komunista BiH — SDP i De- mokratskog socijalističkog save- za BiH</p> <p>5. Dr BILJANA PLAVŠIĆ, profesor na Prirodno-matematič- kom fakultetu, Sarajevo, predlo- žena od strane Srpske demokrat- ske stranke BiH</p> <p>6. NIKOLA STOJANOVIĆ, filmski režiser, Sarajevo, predlo- žen od strane Saveza komunista BiH — SDP i Demokratskog so- cijalističkog saveza BiH</p> <p>7. Dr RANKO ZRILIĆ, profesor na Mašinskom fakultetu Banjaluka, predložen od strane Saveza reformskih snaga Jugo- slavije za BiH</p>	<p>1. FRANJO BORAS, penzioner, Mostar, predložen od strane Hrvatske demokratske za- jednice BiH</p> <p>2. FRANJO BOŠKOVIĆ, direktor stambene zadruge «Pro- jektant», Mostar, predložen od strane Saveza reformskih snaga Jugoslavije za BiH</p> <p>3. STJEPAN KLJUJIĆ, novinar, Sarajevo, predložen od strane Hrvatske demokratske za- jednice BiH</p> <p>4. Dr IVO KOMŠIĆ, vanredni profesor na Filozofskom fakultetu, Sarajevo, predložen od strane Saveza komunista BiH — SDP i Demokratskog socijalistič- kog saveza BiH</p> <p>5. Dr TADEJ MATELJAN, direktor Instituta za informacione tehnologije INIT, Sarajevo, pred- ložen od strane Saveza reform- skih snaga Jugoslavije za BiH</p> <p>6. ZORAN PERKOVIĆ, republički upravni inspektor, Sa- rajevo, predložen od strane Sa- veza komunista BiH — SDP i De- mokratskog socijalističkog saveza BiH</p> <p>7. MARTIN RAGUŽ, stručni saradnik u SSO — Demo- kratski savez BiH, Sarajevo, pred- ložen od strane SSO — Demo- kratski savez BiH</p>	<p>1. IVAN ČEREŠNJEŠ, arhitekta — projektant DP «Hercegovina», Sarajevo, predložen od strane Srpske de- mokratske stranke BiH</p> <p>2. Dr EJUP GANIĆ, redovni profesor Mašinskog fa- kulteta, Sarajevo, predložen od strane Stranke demokratske ak- cije</p> <p>3. Dr ZLATKO LAGUMDŽIJA, docent na Ekonomskom i Elek- trotehničkom fakultetu, Sarajevo, predložen od strane Saveza ko- munista BiH — SDP i Demokrat- skog socijalističkog saveza BiH</p> <p>4. JOSIP PEJAKOVIĆ, dramski umjetnik, Sarajevo, pred- ložen od strane Saveza reform- skih snaga Jugoslavije za BiH</p> <p>5. Mr AZEMINA VUKOVIĆ, sekretar Zajednice za visoko ob- razovanje BiH, Sarajevo, predlo- žena od strane SSO — Demo- kratski savez BiH</p>

Glasanje se vrši zaokruživanjem rednog broja ispred imena kandidata

Представници српског народа у Скупштини Босне и Херцеговине узалуд су тражили да се формира Савјет за међунационалне односе који би израдио и предложио уставне промјене ради увођења институција за демократску трансформацију под којом су подразумијевали да се Босна и Херцеговина прекомпонује, користећи искуства кооперативног федерализма у националне територијалне аутономије са политичким, економским, културним и другим унутрашњим суверенитетом – док би на нивоу Босне и Херцеговине биле регулисане заједничке функције, превасходно оне које се тичу спољашњег суверенитета. Међутим, друга два народа нису показивала ни жељу ни намјеру да остану у Југославији, нити да се упусте у демократску трансформацију Босне и Херцеговине.

Критични моменат који је означио распад дотадашњег система и стварање новог био је 14. октобар 1991. године, када је Скупштина Босне и Херцеговине усвојила три спорна документа: Резолуцију о суверености Босне и Херцеговине, Меморандум (Писмо о намјерама) и Платформу о положају Босне и Херцеговине. Сва три документа изричито утврђују унитарну Босну и Херцеговину, без било каквог државотворног права Срба у Босни и Херцеговини. Тако се дословно у члану 6. Меморандума наводи да „Скупштинска већина (Муслимани и дијелом Хрвати – оп. а.) одлучује о судбини Републике Босне и Херцеговине, а признаје се право скупштинској мањини (Србима – оп. а.) да заштити свој културни, социјални и економски интерес“. Тако су Срби као аутохтони, државотворни и конститутивни народ, према тим документима, лишени политичких права и постали национална мањина, која није могла утицати на било коју одлуку. На помолу опасности, српски народ се могао позвати на своје право да слободно живи, да остане у Југославији заједно са другима који то желе или да на бази права на самоопредјељење конституише своју националну републику. Такав концепт услиједио је на основу неколико догађаја: комадања државе, неуспјеха

which would create and suggest constitutional changes for introducing institutions for democratic transformation which implied re-composition of Bosnia and Herzegovina into national territorial autonomies with political, economic, cultural and other internal sovereignty, using experiences of cooperative federalism – while common functions, primarily those related to external sovereignty would be regulated on the level of Bosnia and Herzegovina. However, other two peoples did not show desire or intention to remain within Yugoslavia or to enter democratic transformation of Bosnia and Herzegovina.

Crucial moment that marked disintegration of the up-to-then system and creation of a new one was 14th October 1991, when the Assembly of Bosnia and Herzegovina adopted three controversial documents: Resolution on sovereignty of Bosnia and Herzegovina, Memorandum (Letter of intent) and the Platform on the position of Bosnia and Herzegovina. All three documents expressly determined unitary Bosnia and Herzegovina, without any nation-building right for Serbs in Bosnia and Herzegovina. Thus in Article 6 of the Memorandum it is literally stated that “*Assembly majority (Muslims and partly Croats – author’s note) decides on the fate of Republic of Bosnia and Herzegovina, and Assembly minority (Serbs – author’s note) is recognized the right to demand its cultural, social and economic interest.*” Thus Serbian people, as autochthonous, state-building and constitutive people, according to those documents, were deprived of their political rights and became minority that could not influence any decision. At the sight of danger, Serbian people could refer to its right to live freely, to remain within Yugoslavia together with others who wanted the same or to constitute their national republic on the basis of the right of self-determination. Such concept was developed on the grounds of several events: partitioning of state, failure of Yugoslavism as super nation, existential fear of Serbian people in B&H from the possibility of recurring genocide they experienced not only in World War I and II, but also in the previous centuries. Neither internal nor external protagonists

југословенства као наднације егзистенцијалног страха српског народа БиХ да се може поновити геноцид који је доживио не само у Првом и Другом свјетском рату, него и у вијековима раније. За право на слободан живот и останак у преосталој Југославији нису марили ни унутрашњи ни спољни чиниоци комадања дотадашње државе, док је право народа на самоопредјелење кодификовано у кључним документима међународног јавног права. Зато није било другог рјешења да би се очувао статус конститутивног и равноправног народа у Босни и Херцеговини, него формирати властите органе власти и властиту државотворну јединицу. Оснивање Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини и конституисање Републике Српске је, напосто, била потреба за очувањем идентитета и државности Срба у Босни и Херцеговини, што је у складу са међународним правом и Повељом Уједињених нација.

Упоредо са политичком борбом коју су легитимно изабрани представници српског народа водили у Скупштини Босне и Херцеговине за очување статуса конститутивног и равноправног народа, локалне заједнице – општине са већинским српским становништвом се у циљу осигурања свог економског, социјалног и културног развоја, самоорганизују и уједињују у „Заједницу општина“, а потом формирају пет српских аутономних области и регија. Истовремено општине и подручја са већинским хрватским становништвом су успоставили Хрватску заједницу Херцег-Босну, која је 28. августа 1993. прерасла у Хрватску Републику Херцег-Босну.

Све то је довело до озбиљних међунационалних инцидената, а касније и трагичног међунационалног оружаног сукоба. Оружани сукоб у главном граду Босне и Херцеговине – Сарајеву почео је нападом „зелених беретки“ на српске сватове испред Старе цркве на Башчаршији, у којем је убијен стари сват Никола Гардовић, а рањен свештеник Раденко Миковић. Наоружавање народа по националном кључу захватило је цијелу Босну и Херцеговину. Хрвате

of partition of the former state observed right to live in freedom and stay in the remaining Yugoslavia, while the people’s right on self-determination was codified in key documents of international public law. That is why there was no other solution to preserve the status of constitutive and equal people in Bosnia and Herzegovina but to form own bodies of authority and own nation-building unit. Creation of Assembly of Serbian people in Bosnia and Herzegovina and constituting of Republic of Srpska were solely the need to protect the national identity and statehood of the Serbian people in Bosnia and Herzegovina, which is in accordance with International law and the United Nations Charter.

Along with the political struggle that legally elected representatives of Serbian people had in the Assembly of Bosnia and Herzegovina to protect the status of a constitutive and equal people, local communities – municipalities with Serbian majority organized and united into “Communities of municipalities” with the goal of ensuring their economic, social and cultural development, and afterwards formed five Serbian autonomous regions and areas. At the same time municipalities and regions with Croatian majority established Croatian community Herzeg-Bosnia, which turned into Croatian Republic of Herzeg-Bosnia on 28th August 1993.

All that resulted in serious interethnic incidents and later in a tragic interethnic war. Armed conflict in the capital of Bosnia and Herzegovina – Sarajevo began with the attack of “green berets” on Serbian wedding guests in front of the Old Church in Bascarsija, in which witness at a wedding, Nikola Gardovic, was murdered and Radenko Mitrovic, a priest, was wounded. Arming of people by national key caught the whole of Bosnia and Herzegovina. Croats were militarily organized by Croatian Defence Council, while Muslims organized themselves into territorial defence units and “Patriot leagues” that later on united into the so-called Bosnia and Herzegovina Army. The first war actions and conflicts in Bosnia and Herzegovina were started by the Croatian-Muslim unit

војнички организује Хрватско вијеће одбране, док се Муслимани организују у јединице Територијалне одбране и „Патриотске лиге“ који се касније уједињују у тзв. Армију Босне и Херцеговине. Прва ратна дејства и сукобе у Босни и Херцеговини почела је хрватско-муслиманска јединица 108. бригаде Збора народне гарде (Војске Републике Хрватске) нападом на српска села на десној обали Саве, при чему је у селу Сијековцу поред Босанског Брода убијено више десетака цивила и спаљено више од 70 кућа. Након тога њихови удружени напади доводе до покоља Срба на подручју Купреса, Босанског Брода, долине Неретве и у многим другим мјестима, што су Срби доживјели као понављање геноцида из 1941. године. Почео је рат

of 108th brigade of National guard muster (of Republic of Croatia Army) by the attack on Serbian villages on the right bank of the river Sava, when tenths of civilians were killed and more than 70 houses were burned in the village of Sijekovac. After that their joined attacks led to slaughtering of Serbian people in the region of Kupres, Bosanski Brod, the valley of Neretva and many other places, which the Serbian people saw as a recurrence of genocide from 1941. War started, in which people suffered on all sides, especially in the areas where one people was in minority with respect to others.

Encouraged by the new world order, on 29th February and on 1st March 1992, referendum on independence of Bosnia and Herzegovina was organized. Boycotting this

Српски народ је на митинзима масовно дао подршку за останак Југославије • *Serbian people provided enormous support to remaining in Yugoslavia in various meetings*

Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини, на основу Уставом утврђеног права на самоопредјељење, укључујући и право на отцјељење, на сједници од 24. октобра 1991. године, доноси

ОДЛУКУ

О РАСПИСИВАЊУ И ПРОВОЂЕЊУ ПЛЕБИСЦИТА СРПСКОГ НАРОДА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

I

Расписује се на територији Босне и Херцеговине плебисцит српског народа ради потврђивања Одлуке Скупштине српског народа Босне и Херцеговине о остајању у заједничкој држави Југославији, са Србијом, Црном Гором, САО Крајина, САО Славонија, Барања и Западни Срем, те другима који се за тајостанак изјасне.

II

На пребисциту ће се српски народ изјаснити на питање:
»Да ли сте сагласни са Одлуком Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини, од 24. октобра 1991. године, да српски народ остане у заједничкој држави Југославији, са Србијом, Црном Гором, САО Крајина, САО Славонија, Барања и Западни Срем, те другима који се за тајостанак изјасне.«

III

Плебисцит ће се одржати 9. и 10. новембра 1991. године.

IV

Плебисцит ће провести Главна комисија за провођење плебисцита.

V

Након одржаног плебисцита Главна комисија за провођење плебисцита ће утврдити резултате плебисцита и о томе поднијети извјештај Скупштини српског народа у Босни и Херцеговини.

VI

Ова одлука ступа на снагу даном доношења, а објавиће се у Листу српског народа »Јавност«.

Број 02-16/91
24. октобра 1991. године
Сарајево

Предсједник
Скупштине српског
народа у БиХ,
Мр Момчило Крајишник, с. р.

у којем је страдао народ на свим странама, нарочито у крајевима у којима су били једни у мањини у односу на друге.

На подстицај креатора новог свјетског поретка, 29. фебруара и 1. марта 1992. године, организован је референдум о независности Босне и Херцеговине. Бојкотујући тај чин, Срби су одржали свој плебисцит (референдум) на којем су се изјаснили за останак у Југославији. Позивајући се на резултате референдума, који су Срби бојкотовали, чланови крње Владе су у Сарајеву, 5. априла 1992. године, од Европске уније затражили признање Босне и Херцеговине, што је она и учинила два дана касније – 7. априла 1992. године, као што су то учиниле и Сједињене Америчке Државе и многе друге земље. Босна и Херцеговина је 22. маја 1992. постала чланица Уједињених нација. Међутим, тај чин једностране сецесије Босне и Херцеговине од бивше СФРЈ није омогућио да се Босна и Херцеговина конституише као унитарна држава, пошто је за такву Босну и Херцеговину била потребна воља сва три конститутивна народа. Српски народ, као конститутивни народ, није желио такву Босну и Херцеговину, будући да друга два конститутивна народа нису прихватала да цијела бивша Република Босна и Херцеговина буде у саставу Савезне Републике Југославије, те је одлучио да има своју државу.

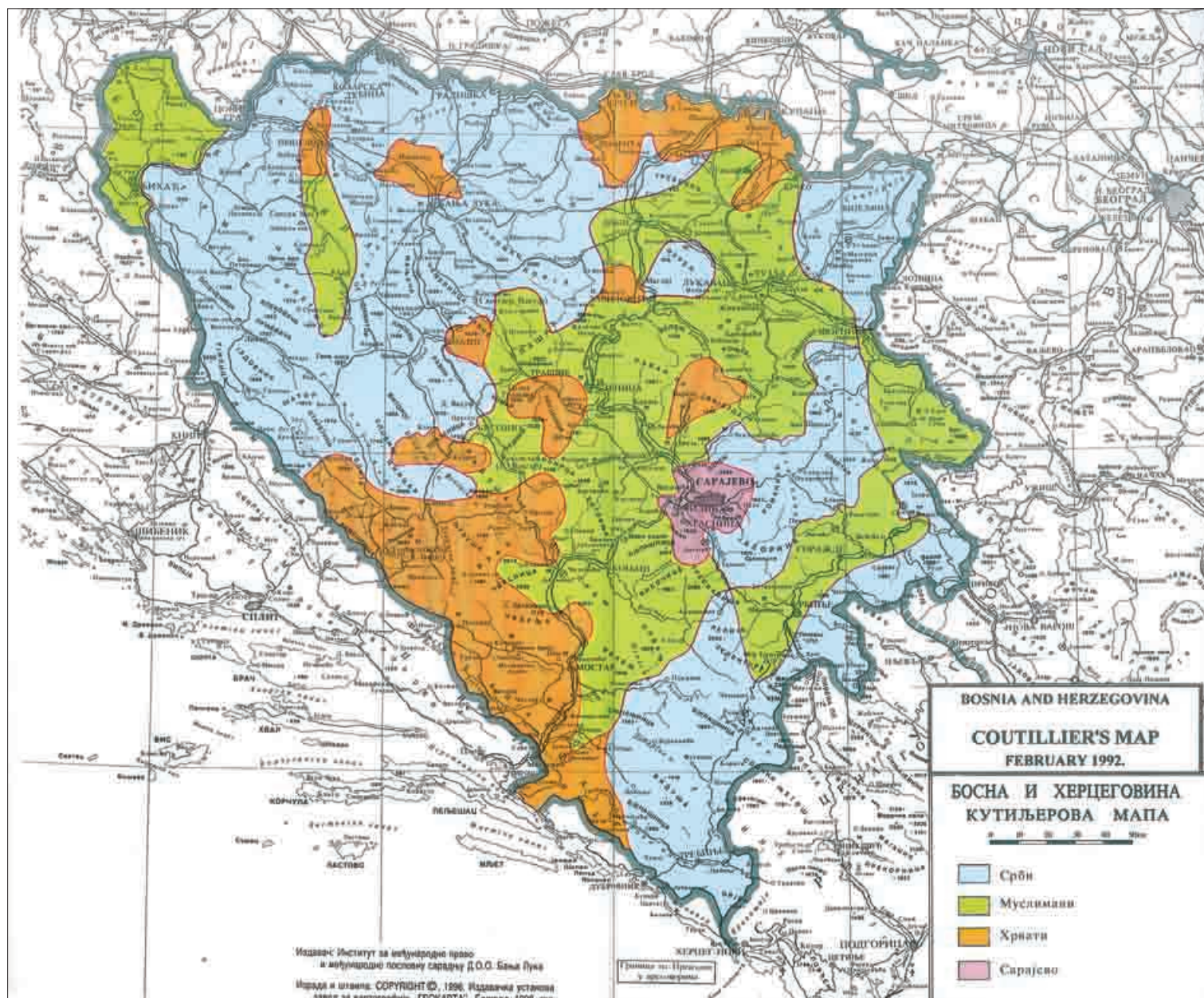
Почетком јануара 1992. године донесена је Декларација о образовању Републике српског народа у Босни и Херцеговини (Републике Српске), а 28. фебруара 1992. године проглашен је Устав српског народа у Босни и Херцеговини. Босна и Херцеговина се убрзо распала на три дијела: Републику Српску, Херцег-Босну и муслиманску Босну и Херцеговину.

Предратну кризу и оружане сукобе прате неуспјешни преговори супротстављених страна, уз посредовање међународних представника. На петој рунди преговора, 16. марта 1992. године, лидери водећих националних странака СДА, СДС и ХДЗ усвојили су изјаву о принципима уставних рјешења за Босну и Херцеговину која је била основ за израду

act, Serbs held their own plebiscite (referendum) at which they declared their wish to stay in Yugoslavia. Referring to the referendum results, which were boycotted by Serbs, in Sarajevo on 5th April 1992, members of the rump Government asked the European Union to recognize Bosnia and Herzegovina which it did two days later – on 7th April 1992, just as the United States of America and many other countries did as well. On 22nd May 1992 Bosnia and Herzegovina became a member of the United Nations. However, this act of one-sided secession of Bosnia and Herzegovina from the former SFRY did not make it possible to constitute Bosnia and Herzegovina as a unitary state, given that such Bosnia and Herzegovina required the will of all three peoples. Serbian people, as a constitutive nation, did not want such Bosnia and Herzegovina, given that the other two constitutive nations did not accept that the whole of former Republic of Bosnia and Herzegovina be part of the Federal Republic of Yugoslavia, so they decided to have their own state.

At the beginning of January 1992 the Declaration on education in the Republic of Serbian people in Bosnia and Herzegovina (Republic of Srpska) was passed, and on 28th February 1992 the Constitution of the Serbian people in Bosnia and Herzegovina was proclaimed. Bosnia and Herzegovina soon disintegrated into three parts: Republic of Srpska, Herzeg-Bosnia and Muslim Bosnia and Herzegovina.

Pre-war crisis and war conflicts were followed by unsuccessful negotiations between confronted parties, mediated by international representatives. On the fifth round of negotiations on 16th March 1992, leaders of national parties SDA, SDS and HDZ adopted statement of principles of constitutional solutions for Bosnia and Herzegovina which was the basis for developing the first deal to solve the Bosnia and Herzegovina crisis, the so-called Coutiller's deal. Coutiller's deal confirmed to a large extent the principle by which the Serbian people of B&H governed themselves and the solutions they reached for in establishing the of Serbian Republic of Bosnia and Herzegovina. According to this deal,

Кутиљеров план – по коме би Босна и Херцеговина била држава са три конститутивне јединице (републике) које би чиниле Савезну Републику Босну и Херцеговину ●
Coutillier's plan – according to which Bosnia and Herzegovina should be a state of three constitutive units (republics) that would comprise the Republic of Bosnia and Herzegovina

првог плана рјешавања босанскохерцеговачке кризе, тзв. Кутиљеровог плана. Кутиљеров план је у великој мјери потврдио принцип којим се српски народ БиХ руководио и рјешења за којима је посегао стварајући Српску Републику БиХ. Према овом плану Босна и Херцеговина би била држава са три конститутивне јединице (републике), које би чиниле Савезну Републику Босну и Херцеговину. Иако је план прихваћен од све три стране, а тиме створени сви услови да се избјегну ратни сукоби, муслиманска страна, на наговор одређених дипломатских кругова је накнадно одбацила тај план и тако жртвовала мир за нереалну унитарну Босну и Херцеговину.

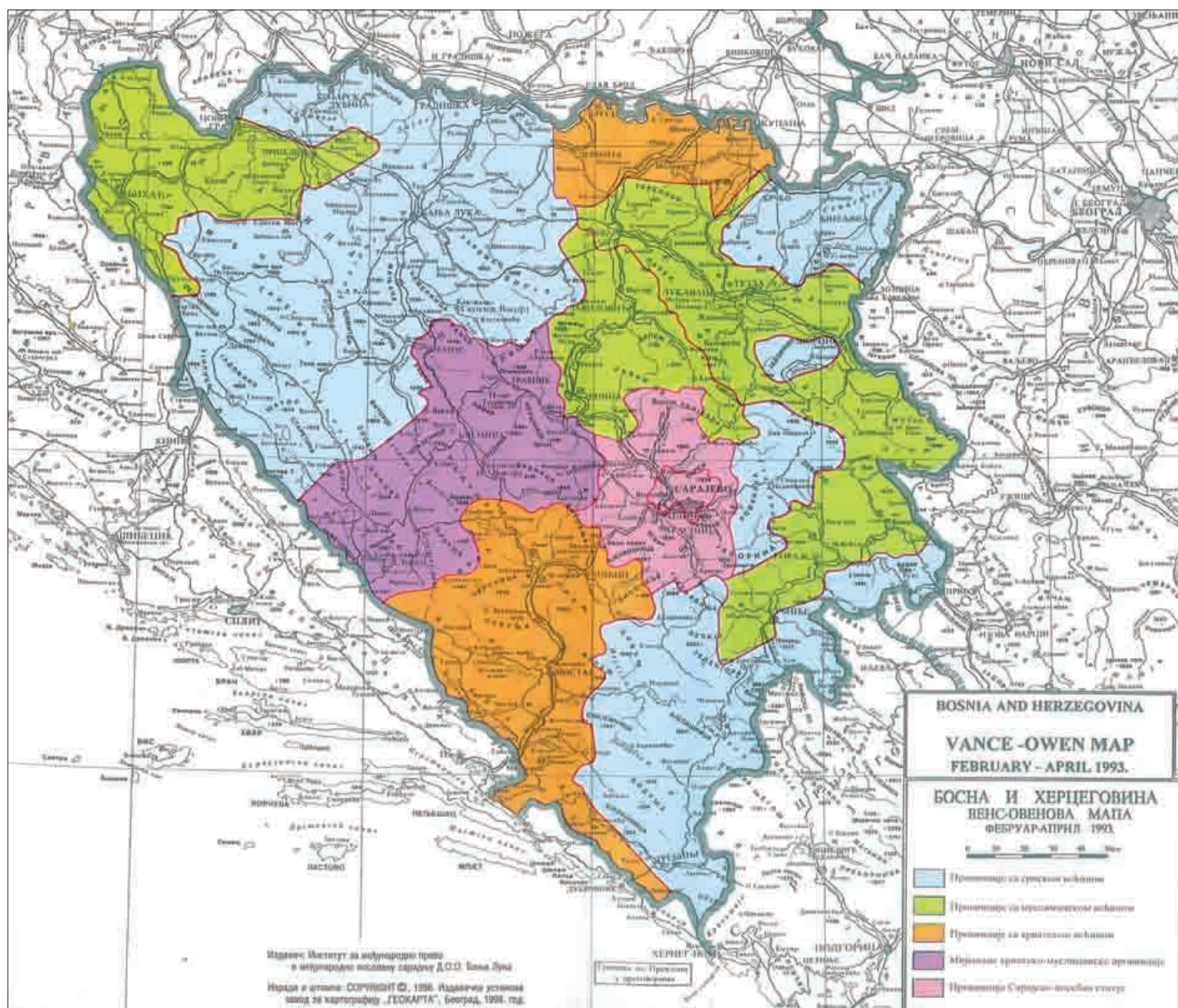
Након дезавуисања Кутиљеровог плана, нови покушај уређења Босне и Херцеговине био је план изасланика Уједињених нација Сајруса Венса и лорда Овена, изасланика Европске уније, на коме је рађено четири посљедња мјесеца 1992. године и који је дорађиван почетком 1993. године.

Bosnia and Herzegovina would have been a state with three constitutive units (republics) which would have comprised Federal Republic of Bosnia and Herzegovina. Although the plan was accepted by all three sides, and thereby all conditions to avoid the war conflicts were created, the Muslim side rejected the deal under the influence of certain diplomatic circles, thus sacrificing peace for an unreal unitary Bosnia and Herzegovina.

After repudiation of Coutiller's deal another attempt to structure Bosnia and Herzegovina was a plan made by emissary of the United Nations, Cyrus Vance and of European Union, Lord Owen, which was developed in the last four months of 1992 and finalized at the beginning of 1993. Given that this plan was not acceptable for the Serbian side, at the end of 1993 the negotiations were continued on the basis of principles from Owen-Stoltenberg plan, which re-affirmed the solutions of Kutiller's plan to the greatest extent. This plan failed because Muslims did not accept it. At the same time, the

Долазак изасланика Уједињених нација Сајруса Венса и изасланика Европске уније лорда Овена на Пале на разговоре са предједником Републике Српске и предједником Народне скупштине Републике Српске • *Arrival of the United Nations emissary Cyrus Vance and the European Union emissary Lord Owen to Pale in order to talk to the President of the Republic of Srpska and the President of the Republic of Srpska National Assembly*

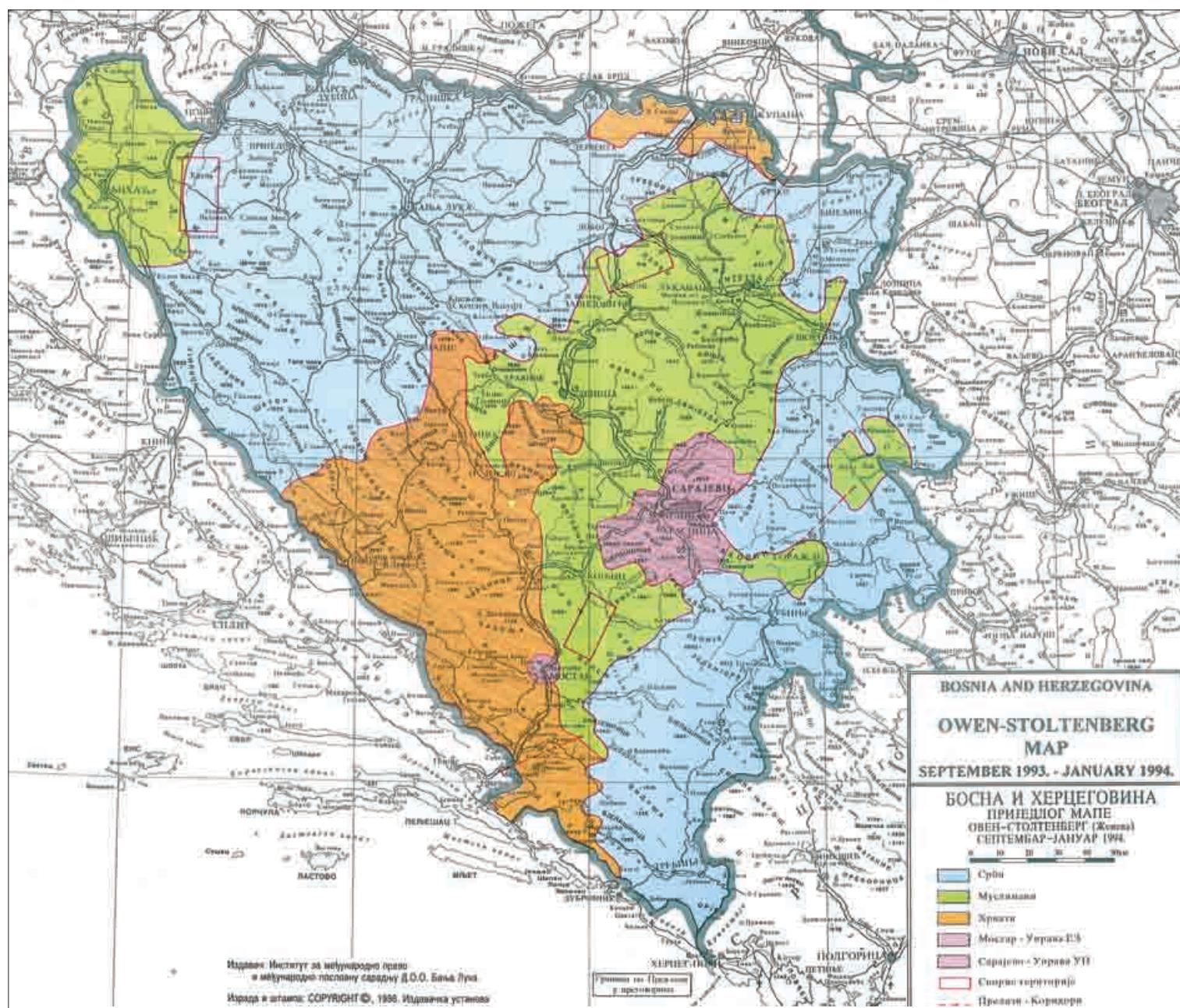
Венс-Овенов план • Vance-Oven's Plan

С обзиром на то да овај план није био прихватљив за српску страну, крајем 1993. године преговори су настављени на основу принципа из Овен-Столтенберговог плана, који је у највећем мјери реafirмисао рјешења Кутиљеровог плана. Овај план је пропао јер га Муслимани нису прихватили. Упоредо, рат Муслимана и Хрвата против Срба прерастао је почетком 1993. године у средњој Босни и у Херцеговини у рат између снага Хрватског вијећа одбране и тзв. Армије Босне и Херцеговине.

war between Muslims and Croats on one side and Serbs on the other side turned into war between the forces of Croatian Defence Council (HNV B&H) and the so-called Bosnia and Herzegovina Army in the middle Bosnia and Herzegovina at the beginning of 1993. At the initiative of Croatian People's Council of Bosnia and Herzegovina (HNV B&H) and with a great political and material support by the USA, these conflicts were terminated by the Washington Agreement from 18th March 1994. It renewed Croatian-Muslim military and political

Изаасланик Уједињених нација лорд Карингтон на транспортеру Уједињених нација • *The United Nations emissary Lord Carrington on a transporter of the United Nations*

Овен-Столтенбергов план • Owen-Stoltenberg plan

На иницијативу Хрватског народног вијећа Босне и Херцеговине (ХНВ БиХ) и уз велику политичку и материјалну помоћ Сједињених Америчких Држава, ови сукоби су окончани Вашингтонским споразумом, 18. марта 1994. године. Њиме је обновљена хрватско-муслиманска војна и политичка сарадња против Срба, формирана Муслиманско-хрватска Федерација Босне и Херцеговине и предвиђена конфедерација са Републиком Хрватском, што је у августу 1995. потврђено потписивањем Сплитског споразума између Федерације Босне и Херцеговине и Републике Хрватске. На основу тог споразума, обје стране су учествовале у рату против Војске Републике Српске. Почетком септембра 1995. године и снаге НАТО-а су ангажовањем своје авијације и ракетама почели бомбардовање положаја Војске Републике Српске и других војних и цивилних објеката на територији Републике Српске.

Након што је Вашингтонским споразумом парцијално ријешено питање уставног уређења муслиманско-хрватског ентитета, односно Федерације Босне и Херцеговине, план за рјешење кризе у Босни и Херцеговини сачинила је Контакт група у мају и јулу 1994. године. Према плану Контакт групе, Босна и Херцеговина се дијелила на двије државотворне јединице Федерацију Босне и Херцеговине и Републику Српску.

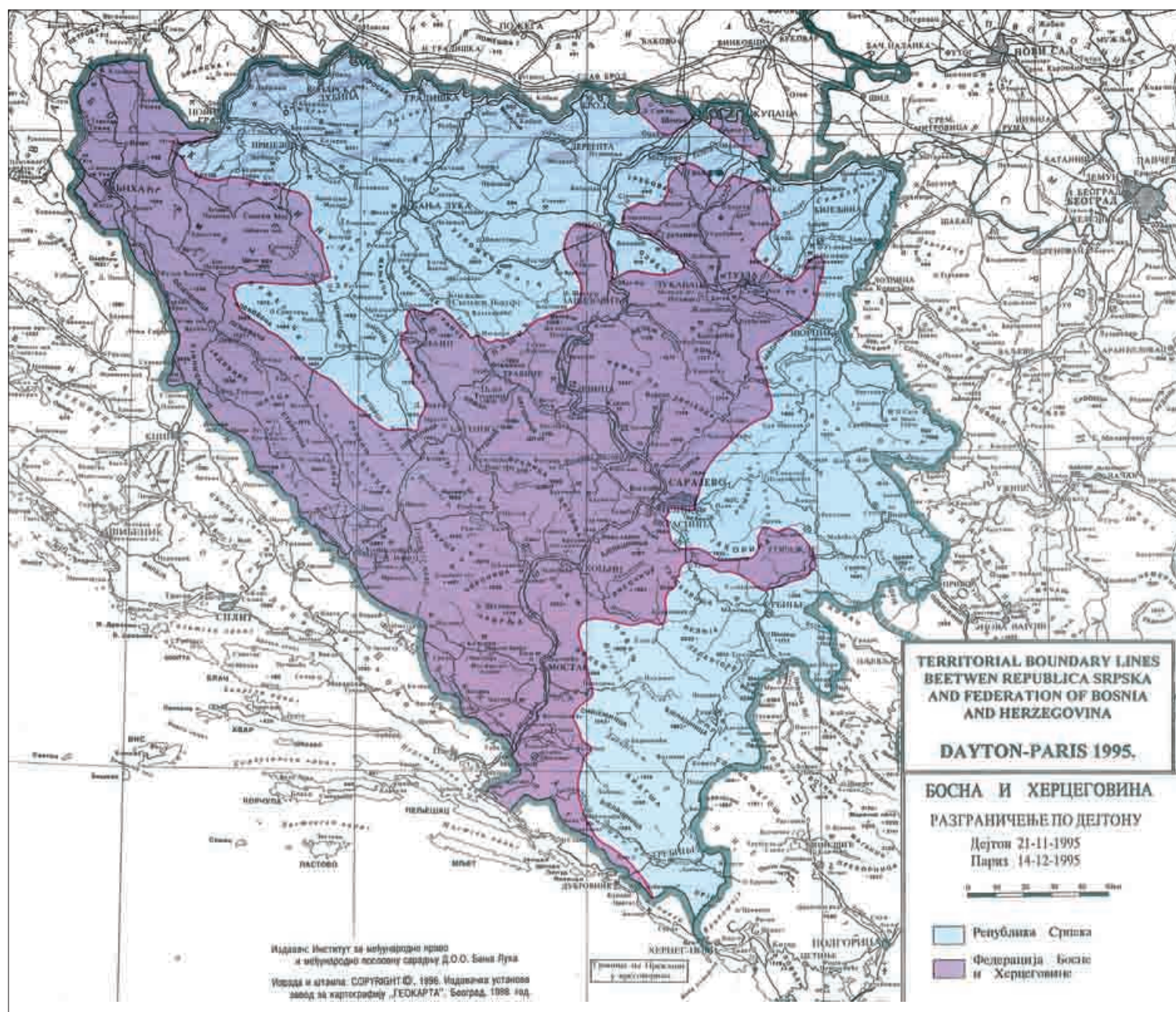
Са појавом плана подјеле Босне и Херцеговине између Републике Српске и Муслиманско-хрватске Федерације у односу 49 одсто према 51 одсто и муслиманско-хрватских војних акција у садејству са регуларним војним снагама Републике Хрватске на западнокрајишке општине, коначно је прихваћен приједлог мировног споразума за Босну и Херцеговину, сачињен током преговора у новембру 1995. године у Дејтону (САД), а чији су резултати озваничени у Паризу, 14. децембра 1995. године. Тај споразум прихватиле су све три стране у Босни и Херцеговини, а овјерило га је пет великих сила (САД, Русија, Њемачка, Француска и Велика Британија)

cooperation against Serbs, formed Muslim-Croatian Federation of Bosnia and Herzegovina and envisaged confederation with the Republic of Croatia, which was confirmed by signing the Split Agreement between the Federation of Bosnia and Herzegovina and the Republic of Croatia in August 1995. On the basis of this Agreement, both sides participated in the war against Republic of Srpska Army. At the beginning September of 1995 NATO forces engaged its aviation and bombed positions of Republic of Srpska Army and other military and civil targets on the territory of Republic of Srpska.

When the issue of constitutional structure of Muslim-Croat entity, that is, Federation of Bosnia and Herzegovina was partially solved by the Washington Agreement, the plan for the crisis in Bosnia and Herzegovina was developed by Contact group in May and July 1994. According to this plan, Bosnia and Herzegovina was divided into two nation-building units, Federation of Bosnia and Herzegovina and Republic of Srpska.

With the appearance of the plan dividing Bosnia and Herzegovina between Republic of Srpska and Muslim-Croatian Federation in the ratio of 49 to 51 and with Muslim-Croatian military actions in cooperation with regular military forces of Republic of Croatia in the west border municipalities, the suggestion for peace agreement for Bosnia and Herzegovina, which was made during negotiations in Dayton (USA) in November 1995, the results of which were published in Paris, on 14th December 1995, was finally accepted. The Agreement was accepted by all three sides in Bosnia and Herzegovina, and it was verified by five great powers (USA, Russia, Germany, France and Great Britain) and two neighbouring countries, Serbia and Croatia. According to this plan, Bosnia and Herzegovina was established as a complex state of two nation-building entities: Federation of Bosnia and Herzegovina with 51 percent of B&H territory and the Republic of Srpska with 49 percent of B&H territory. The Constitution of Bosnia and Herzegovina was passed as Annex 4 of the Dayton Agreement.

Thus Bosnia and Herzegovina was constituted

Разграничење између Републике Српске и Муслиманско-хрватске федерације по Дејтону у новембру 1995. године • Demarcation between the Republic of Srpska and the Muslim-Croatian Federation after Dayton in November 1995

и двије сусједне државе, Србија и Хрватска. Према том плану Босна и Херцеговина је установљена као сложена држава двију државотворних ентитета: Федерације Босне и Херцеговине са 51 одсто територије Босне и Херцеговине и Републике Српске са 49 одсто територије Босне и Херцеговине. Као Анекс 4 донесен је Устав Босне и Херцеговине.

Тако је 1995. године Босна и Херцеговина конституисана као сложена, самостална и суверена држава двију државотворних јединица, коју су прихватила сва три конститутивна народа и што је овјерено од међународне заједнице.

in 1995 as a complex, independent and sovereign state of two nation-building units, which was accepted by all three constitutive peoples and verified by the International Community.

Потписивање Дејтонског споразума • *Signing of the Dayton Agreement*

Оснивање Народне скупштине

Founding of the National Assembly

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
NATIONAL ASSEMBLY OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

На првим вишестраначким изборима за Скупштину Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине, 18. новембра 1990, Босна и Херцеговина била је, према *Закону о изборним јединицама за избор посланика у вијећа Скупштине Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине* од 31. јула 1990. године, подијељена на седам изборних јединица. На изборима је поражен дотадашњи једнопартијски систем Савеза комуниста, а побједнице су биле новоформиране националне странке. У новој Скупштини Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине, са 240 посланика, од којих је у Вијећу грађана било 130, а у Вијећу општина 110, према националној припадности било је 99 Муслимана, 85 Срба, 49 Хрвата и седам осталих (Југословена). Страначка заступљеност била је следећа: Странка демократске акције – 86, Српска демократска странка – 72, Хрватска демократска заједница – 44 и сви други заједно 38 мандата. Број српских посланика у Скупштини Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине и њеним органима није одговарао укупном броју Срба, јер је знатан дио српског бирачког тијела гласао за пројугословенске странке, у којима су кандидати за посланике били већином Муслимани и Хрвати.

In the first multi-party elections for the Assembly of the Socialist Republic of Bosnia and Herzegovina held on 18th November 1990, Bosnia and Herzegovina was divided into seven election units, according to the *Law on election units for the election of members in the Councils of Assembly of Socialist Republic of Bosnia and Herzegovina* from 31st July 1990. In the elections the then single-party system of the Communist Union was defeated, and the winners were newly-formed national parties. In the new Assembly of the Socialist Republic of Bosnia and Herzegovina with 240 members, out of which 130 were in the Council of Citizens and 110 in the Council of Municipalities, according to the national belonging there were 99 Muslims, 85 Serbians, 49 Croats and seven others (Yugoslavs). Party incidence was the following: Democratic Action Party – 86, Serbian Democratic Party – 72, Croatian Democratic Community – 44 and all the others together 38 mandates. The number of Serbian members in the Assembly of the Socialist Republic of Bosnia and Herzegovina and its bodies did not match the total number of Serbs, because a considerable part of Serbian voting body voted for pro-Yugoslav parties, in which candidates for members of the parliament were mainly Muslims and Croats.

Serbian members in the Assembly of Socialist

СРПСКА ДЕМОКРАТСКА СТРАНКА - Б и Х

ПРИСТУПНИЦА № 9972004

1990.

Име _____ име оца _____ презиме _____

Адреса: _____ телефон: _____

1. Занимање: _____

2. Запослен: _____

адреса: _____

3. Школска спрема: _____

4. Година и место рођења: _____

5. Националност: _____

6. Чланство у другим партијама: _____ до _____

Приступна чланарина _____ Добровољни прилог _____

Потпис: _____

1 – Приступница за чланство Српске демократске странке • *Entry form for the membership in the Serbian Democratic Party*

2 – Гласачки листић за избор посланика у Вијеће општина Скупштине БиХ • *Ballot for the election in the Council of Municipalities of the B&H Assembly*

3 – Програмска декларација Странке демократске акције • *Programme Declaration of the Serbian Democratic Party*

ГЛАСАЧКИ ЛИСТИЋ

ЗА ИЗБОР ПОСЛАНИКА У ВИЈЕЋА ОПШТИНА
СКУПШТИНЕ
СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ РЕПУБЛИКЕ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
НЕВОЈНА ЈЕДИНИЦА БАЊА ЛУКА

БИРА СЕ ЈЕДАН ПОСЛАНИК
КАНДИДАТИ СУ:

1. **Ур НИКОЛА ЕРЦЕГ**
— СРПСКА ДЕМОКРАТСКА СТРАНКА
2. **ОБРАД МИЛИДРАГ**
— СТРАНКА ДЕМОКРАТИЧКИХ РЕФОРМИ БиХ
— ЗЕЛЕНА СТРАНКА БиХ
3. **Др. АНТО БОСИЋ**
— ХРВАТСКА ДЕМОКРАТСКА ЗАЈЕДНИЦА БиХ
4. **ИВИЦА БИЈЕЛИЋ**
— САВЕЗ РЕФОРМСКИХ СИЛА
ЈУГОСЛАВИЈЕ ЗА БиХ
5. **ЦЕВАД ОСМАНЧЕВИЋ**
— САВЕЗ КОМУНИСТА БиХ
— СОЦИЈАЛИСТИЧКА ДЕМОКРАТСКА
ПАРТИЈА И ДЕМОКРАТСКИ
СОЦИЈАЛИСТИЧКИ САВЕЗ БиХ
6. **САЛАХУДИН МЕШАНОВИЋ**
— СТРАНКА ДЕМОКРАТСКЕ АКЦИЈЕ
САРАЈЕВО

ГЛАСАЊЕ СЕ ВРШИ ЗАКРУЖИВАЊЕМ
РЕДНОГ БРОЈА ИСПРЕД ИМЕНА
КАНДИДАТА ЗА КОГА СЕ ГЛАСА.

Иницијативни одбор за оснивање
СТРАНKE ДЕМОКРАТСКЕ АКЦИЈЕ

PROGRAMSKA DEKLARACIJA

Адреса: _____
AB: 203-076-011

Sarajevo, maj 1990.

PROGRAMSKA DEKLARACIJA

Stranka demokratske akcije Sarajevo

Чланови Иницијативног одбора за оснивање СТРАНKE ДЕМОКРАТСКЕ АКЦИЈЕ, познати од програмских основа које су у виду саопштења пречитани јавности на Иницијативном сајму (конференцији) за штампу у Сарајеву 17. маја 1990. године, ујламе се утврдили саопштење:

I

Странка демократске акције је политички савез грађана Југославије који припадају муслиманском културно-повијесном кругу, као и друге грађана Југославије који прихватају програм и циљеве странке.

II

Странка демократске акције (SDA) ће се у оквиру демократских оквира, на који се залаже, борити за остварење свог програма и својих циљева придобивањем бирача, остваривши на изборима и гласачима у раду представничких тијела и органи власти свима јавно свједоштво на слободним изборима.

III

Демократија је једна од основних одредница наше странке. Фокус је овај појам подијељен различитим, често одређеним широким и тумачењима, изиђемо да под демократијом подразумевамо владавину народа која је регулисана владом праведних закона. То се манифестује у дијелу се средити напредујућу слободу личности и који без каквих резерви и ограда потврђује право, слободу и једнакост људи и грађана према праву на живот, здравље, рад, једнакост, спол, као и њихов друштвени положај и политичко учешће.

Људска права, по обиму и садржају, широким оквиром да се изјасне и дефинирају у одговарајућим документима

Српски посланици у Скупштини Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине су од њеног формирања, крајем 1990. године, покушавали да увјере бројније муслиманске и хрватске посланике да се одлуке у Скупштини морају доносити консензусом, односно уз сагласност и поштовање интереса трију конститутивних народа у Босни и Херцеговини. Међутим, муслиманско-хрватска коалиција је током 1991. године доносила важне државне одлуке, законе, прописе и опште акте сталним прегласавањем српских посланика, односно не уважавајући вољу српског народа и његових легитимно изабраних представника. Муслиманским и хрватским странкама био је циљ разбијање Југославије и стварање унитарне државе Босне и Херцеговине, у којој би српски народ био на друштвеној маргини и сведен на статус националне мањине. Такав однос и стање утицали су на то да су српски посланици конституисали српски блок посланика од укупно 84 посланика, претежно из Српске демократске странке, затим из Српског покрета обнове, Социјалдемократске партије и Савеза реформских снага Југославије. Био је то први корак ка почетку стварања Републике Српске и Народне скупштине Републике Српске.

Када је муслиманско-хрватска већина, 14. октобра 1991, усвојила *Резолуцију о суверености Босне и Херцеговине, Меморандум (Писмо о намјерама) и Платформу о положају Босне и Херцеговине и будућем успројектву југословенске заједнице*, који су донесени без учешћа посланика из српског народа и којима је Босна и Херцеговина дефинисана као „суверена правна држава”, а њена територија проглашена јединственом и недјељивом, и када је одбијено било какво уставно рјешење будуће југословенске заједнице у којој истовремено не би биле Србија и Хрватска, а демилитаризација Босне и Херцеговине постављена као „дугорочан циљ”, српски посланици као легитимни представници Срба из Босне и Херцеговине, а на основу уставом одређеног права на самоопредјељење и права на отцјепљење, донијели

Republic of Bosnia and Herzegovina had been trying since its formation at the end of 1990 to convince numerous Muslim and Croat members of parliament that the decisions in the Assembly had to be passed by consensus, that is, with the consent and respect of the interests of the three constitutive nations in Bosnia and Herzegovina. However, Muslim-Croat coalition passed important state decisions, laws, regulations and general acts during the 1991 by constant outvoting of Serbian members, that is, by not respecting the will of Serbian people and their legitimately elected representatives. The goal of Muslim and Croat parties was to break Yugoslavia and create unitary state of Bosnia and Herzegovina, in which Serbian people would have been on the social margin and reduced to the status of national minority. Such relations and state influenced Serbian members of parliament to constitute Serbian block of members of parliament with a total of 84 members, mainly from Serbian Democratic Party and then from Serbian Reform Movement, Social-Democratic Party and the Union of Reform Forces of Yugoslavia. It was the first step towards the creation of the Republic of Srpska and the National Assembly of Republic of Srpska.

When the Muslim-Croat majority adopted the *Resolution on sovereignty of Bosnia and Herzegovina, Memorandum (Letters of Intent) and the Platform on the position of Bosnia and Herzegovina and future organization of Yugoslav community*, on 14th October 1991, which were passed without participation of the members from Serbian people and which defined Bosnia and Herzegovina as “sovereign legal state” and its territory was proclaimed unitary and indivisible, and when any such constitutional solution of the future Yugoslav community in which neither Serbia nor Croatia would have been present at the same time was rejected, and demilitarization of Bosnia and Herzegovina was set to be a “long-term goal”, Serbian members of the parliament as legitimate representatives of Serbs from Bosnia and Herzegovina passed the *Decision on founding the Assembly of Serbian people in Bosnia and Herzegovina*, as the highest representative legislative

ДЕКЛАРАЦИЈА СКУПШТИНЕ СРПСКОГ НАРОДА У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ

Постојећи уставно-правни поредак је увелико нарушен у Југославији и у Босни и Херцеговини. Угрожена су права и битни интереси српског народа у Босни и Херцеговини. Већ дуго траје завјера да се српски народ, као конститутивни народ у Босни и Херцеговини, сведе на националну мањину. Пошто је српски народ поучен трагичним искуствима у овом вијеку, поготово геноцидом извршеним над њим, пошто пријети опасност од нових и сличних трагичних догађаја, установљена је Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини.

Скупштина доноси и ову Декларацију упућену свеукупној јавности.

1. Српски народ је историјски и државотворан народ и равноправан је са свим таквим народима. Српски народ има дугу традицију демократије, он поштује и уважава посебности и интересе других народа и држава, али тражи да и они уважавају интересе и посебности српског народа и државе у којој живи.

2. Легитимни представници српског народа у Скупштини Босне и Херцеговине, уз пуну сагласност осталих представника српског народа у аутономним областима, у другим скупштинама и политичким форумима, формирали су Скупштину српског народа у Босни и Херцеговини. Скупштина је највиши представник народа, њен легални представник у земљи и ван ње, па само њени представници и заступници могу представљати српски народ у Босни и Херцеговини, у земљи и у иностранству.

3. Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини свечано изјављује да српски народ има историјска права и стварне интересе да живи у једној савезној држави са осталим дијеловима српског народа и са другим народима који то желе. Та права и те интересе не може нико ускратити српском народу.

4. Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини демократски ће радити и увјерена је да ће српски народ таквим радом уредити односе и са другим народима.

5. Српски парламент у Босни и Херцеговини позива све народне скупштине у другим дијеловима српског народа, као и скупштине других народа који хоће да живе у заједничкој савезној држави, да подрже права и интересе српског народа у Босни и Херцеговини. На тај начин даће достојан одговор онима који настоје да негирају легитимне интересе српског народа и других народа који желе да развијају заједничку, модерну савезну државу.

6. Представници српског народа са ове прве сједнице Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини убијеђени су да ће српски народ у свакој ситуацији одговорити свим снагама на све изазове и да ће показати своје пуне стваралачке потенцијале.

Број 02-19/91
24. октобра 1991. године
Сарајево

Предсједник
Скупштине српског народа у БиХ,
Мр Момчило Крајишник, с. р.

су на сједници у Сарајеву, 24. октобра 1991. године, *Одлуку о оснивању Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини*, као највишег представничког и законодавног органа српског народа у Босни и Херцеговини. За председника Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини изабран је мр Момчило Крајишник, за потпредседнике др Милован Милановић и Бранко Симић, а за секретара Милош Савић.

Скупштина српског народа, након дефинитивног одвајања од остатка Скупштине Босне и Херцеговине, наставила је интензивно властиту изградњу, али и формирање Републике Српске. Скупштина српског народа радила је у Сарајеву од конституисања, 24. октобра 1991. године, па све док јој није онемогућен рад, након чега је своје сједиште током марта 1992. године дислоцирала у Пале, гдје је настављен рад све до 1998. године, када је сједиште Народне скупштине премјештено у Бању Луку.

Поред *Одлуке о оснивању Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини*, српски посланици су на оснивачкој сједници скупштине донијели више важних одлука, као што су: *Одлука о оснивању српског народа Босне и Херцеговине у заједничкој држави Југославији*, *Одлука о давању овлашћења за представљање и заштити интереса српског народа у Босни и Херцеговини*, *Одлука о расписивању и спровођењу плебисцита српског народа у Босни и Херцеговини*, *и Привремени пословник Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини*.

На плебисциту, 9. и 10. новембра 1991. године, српски народ се изјаснио за останак у заједничкој

body of Serbian people in Bosnia and Herzegovina, based on the right to self-determination and secession stipulated by the constitution, in the meeting held in Sarajevo on 24th October 1991. Momcilo Krajisnik, MA, was elected president of the Assembly of Serbian people in Bosnia and Herzegovina, Dr Milovan Milanovic and Branko Simic vice-presidents and Milos Savic secretary.

After a definite separation from the rest of the Assembly of Bosnia and Herzegovina, the Assembly of Serbian people continued intensively to develop but also to establish the Republic of Srpska. The Assembly of Serbian people worked in Sarajevo from its constitution on 24th October 1991 until its work was disabled, after which it dislocated its seat to Pale during March 1992, where the work was continued all the way to 1998, when the seat of the National Assembly was transferred to Banja Luka.

Besides the *Decision on founding the Assembly of Serbian people in Bosnia and Herzegovina*, Serbian members of parliament passed many important decisions in the constituting session, such as the following: *Decision for the Serbian people to remain in the common state of Yugoslavia*, *Decision on giving authorization for representation and protection of interests of Serbian people in Bosnia and Herzegovina*, *Decision on scheduling and conducting plebiscite of Serbian people in Bosnia and Herzegovina*, and the *Provisional Regulations of the Assembly of Serbian people in Bosnia and Herzegovina*.

On the plebiscite held on 9-10th November 1991, Serbian people declared for remaining in the common state of Yugoslavia with Serbia, Montenegro and others

Плакат из 1991. године којим се грађани позивају на свесрпски сабор с циљем подршке очувању југословенске заједнице • A poster from 1991 inviting citizens to attend the Serbian assembly in order to support preservation of the Yugoslav community

држави Југославији, са Србијом, Црном Гором и другима који то желе, чиме је јасно обзнанио жељу за заједничким животом у федералној или конфедералној Југославији, али не и у унитарној Босни и Херцеговини. С обзиром на то да Муслимани и Хрвати у Босни и Херцеговини нису ни у ком облику прихватили ову опцију као могућност рјешења свог националног питања, српском народу остало је једино да на свом већинском простору формира државу и њене органе.

Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини донијела је и *Декларацију*, у којој је прокламовано да је српски народ историјски и државотворан и да је равноправан са другим народима у Босни и Херцеговини, као и да српски народ има историјска права и стварне интересе да живи у једној савезној држави са осталим дијеловима српског народа и са другим народима који то желе, те да та права и интересе српском народу, како је то констатовано на крају Декларације, не може нико ускратити.

Скупштина српског народа донијела је на Четвртој сједници, 21. децембра 1991. године, *Одлуку о образовању и избору Министарској савјеша Скупштинине српског народа у Босни и Херцеговини* као прве Владе Републике Српске. Министарски савјет су сачињавали предсједник, 18 министара и пет предсједника влада српских аутономних области, који су били његови чланови по положају. За предсједника Министарског савјета изабран је др Миодраг Симовић.

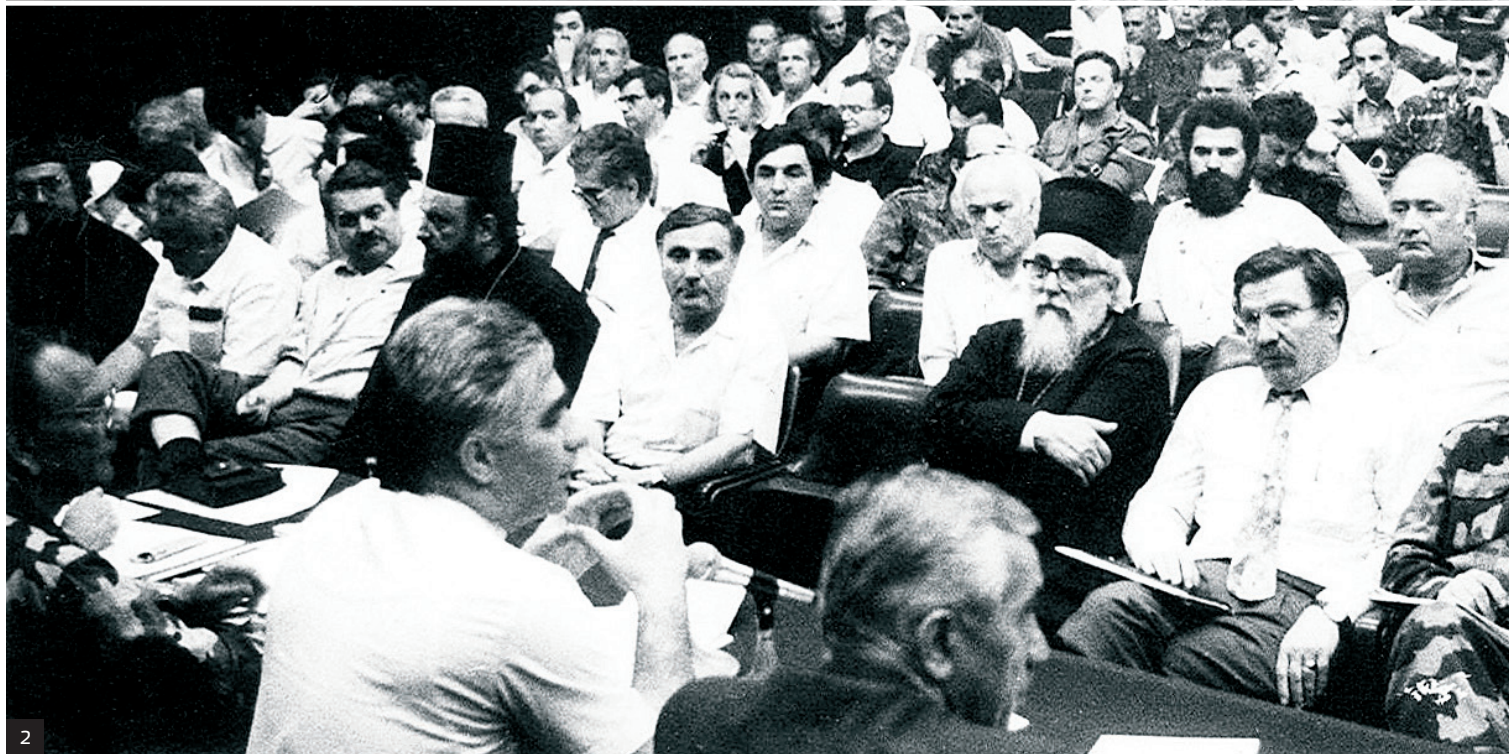
Доношењем револуционарне скупштинске *Декларације о пројашењу Републике српског народа Босне и Херцеговине*, 9. јануара 1992, рођена је најмлађа српска држава која је обухватала територију од око 25.000 км² и имала око 1.500.000 становника. Имала је, по међународном праву, све државотворне елементе: становништво, територију и организовану власт. У доношењу Декларације полазило се од унутрашњих, историјских, политичких и економских аргумената и од универзалног и неотуђивог права сваког народа на

who wanted the same, thereby clearly announcing the desire to live together in federal or confederal Yugoslavia, but not in the unitary Bosnia and Herzegovina. Given that Muslims and Croats in Bosnia and Herzegovina did not accept this option in any form as a possible solution for their national issue, what was left for Serbian people to do was to create a state with its bodies on its major territory.

The Assembly of Serbian people also passed the *Declaration*, in which it was proclaimed that Serbian people are historical, nation-building and equal to the other peoples in Bosnia and Herzegovina, as well as that Serbian people have historical rights and real interests to live in one federal country with other parts of Serbian people and others who want the same, and that those rights and interests of Serbian people, as asserted at the end of the Declaration, cannot be taken away from them.

In the Fourth session held on 21st December 1991, the Assembly of Serbian people passed the *Decision on education and election of Ministers' Council of the Assembly of Serbian people of Bosnia and Herzegovina* as the first Government of the Republic of Srpska. Council of Ministers comprised the president, 18 ministers and five prime ministers of Serbian autonomous regions, who were its members by position. Dr Miodrag Simovic was elected president of Council of Ministers.

By passing the revolutionary assembly *Declaration on Proclamation of Serbian people of Bosnia and Herzegovina*, on 9th January 1992, the youngest Serbian country which encompassed a territory of 25.000 km² and had a population of 1.500.000 people was born. It had, according to international right, all nation-building elements: population, territory and organized authority. In passing the Declaration the starting points were internal, historical, political and economic arguments and the universal inalienable right of every people to self-organization, self-determination, association and free socio-political, economic, cultural and social development. Representing a constitutional and peaceful act, the Declaration demanded that interethnic conflicts be solved peacefully and via agreements, by respecting

1 – Предсједништво Народне скупштине Републике Српске првог сазива 1994. године • *Presidency of the National Assembly of the Republic of Srpska in the first convocation in 1994*; 2 – Засједање Народне скупштине Републике Српске првог сазива у Бањој Луци 1992. године • *The National Assembly of the Republic of Srpska session in the first convocation in Banja Luka in 1992*

самоорганизовање, самоопредјељење, удруживање и слободан друштвенополитички, економски, културни и социјални развој. Декларација је, представљајући уставни и мирољубиви акт, захтијевала рјешавање међународних сукоба мирним путем и договором, уз уважавање етничких, историјских, правних, културних и економских принципа и правила међународног права. Декларација није потчињавала ни омаловажавала друге народе, већ је посебно наглашавала гарантовање пуне равноправности

ethnic, historical, legal, cultural and economic principles and rules of international right. The Declaration did not subjugate or disparage other peoples, but emphasized in particular the guarantee of full equality of “citizens and peoples before the law and the protection from any form of discrimination”.

Representing at the same time a legislative body and constituent assembly, on 9th January 1992 the Assembly of Serbian people passed the Decision on proceeding to pass constitution. Commission for constitutional issues

**ДЕКЛАРАЦИЈУ
О ПРОГЛАШЕЊУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКОГ НАРОДА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

I

На подручјима српских аутономних регија у области и других српских етничких цјелина у Босни и Херцеговини, укључујући и подручја на којима је српски народ остао у мањини због геноцида који је над њим извршен у другом свјетском рату, а на основу плебисцита одржаног 9. и 10. новембра 1991. године на коме се српски народ изјаснио за останак у заједничкој држави Југославији, основа се и проглашава

**РЕПУБЛИКА СРПСКОГ НАРОДА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

II

Република се налази у саставу савезне државе Југославије као њена федерална јединица.

III

Територијално разграничење са политичким заједницама других народа Босне и Херцеговине, као и разрјешење других међусобних права и обавеза, извршиће се мирним путем и договорно, уз уважавање етничких, историјских, правних, културних, економских, географских, комуникацијских и других битних критерија и уз поштовање принципа и правила међународног права.

IV

Основе друштвеног, политичког и државног система Републике уредиће се њеним уставом.

V

Уставом Републике гарантоваће се пуна равноправност и једнакост народа и грађана пред законом и заштита од било ког облика дискриминације.

VI

До избора и конституисања нових органа и институција који ће бити установљени уставом Републике, функције државних органа у Републици обављаће садашња Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини и Министарски савјет.

VII

Сједиште органа Републике је у Сарајеву.

VIII

До доношења устава, закона и других прописа Републике, на њеном подручју ће важити савезни прописи, као и прописи досадашње СР Босне и Херцеговине, осим оних за које Скупштина српског народа утврди да су у супротности са савезним Уставом.

IX

Органи власти досадашње СР Босне и Херцеговине представљаће заједничке органе националних заједница у прелазном периоду, до коначног територијалног разграничења и разрјешења других права и обавеза.

У прелазном периоду заједнички органи консензусом доносе неопходне одлуке и акте.

X

Ова декларација ступа на снагу даном доношења.

XI

Ова декларација ће се објавити у »Службеном гласнику српског народа у Босни и Херцеговини«.

Број 02-72/92
9. јануара 1992. године
Сарајево

Предсједник
Скупштине српског
народа у Босни и Херцеговини,
Мр Момчило Крајишник, с. р.

Химна Боже правде

музика: Даворин Јенко
текст: Јован Борђевић

Andante maestoso

С. А. Т. Б.

f

Бо-же правде, ти што спа-се од про-пас-ти до сад нас,
Сложи српску бра-ћу дра-гу на свако ди-чан славан рад,
Нек на српско вед-ро че-ло твог не пад-не гне-ва гром,
Из мрач-но-га си-ну гро-ба срп-ске сла-ве но-ви сјај

p

чуј и од сад на-ше гла-се и од сад нам бу-ди спас. Моћном ру-ком
сло-га би-ће по-раз вра-гу а нај-ја-чи срп-ству град. Нек на српској
Бла-го-сло-ви Ср-бу се-ло по-ље, њи-ву, град и дом! Кад на-сту-пе
на-ста-ло је но-во до-ба Но-ву сре-ћу, Бо-же дај! О-тац-би-ну

mf *ff* *p*

во-ди, бра-ни бу-дућ-нос-ти срп-ске брод, Бо-же спа-си, Бо-же
бли-ста гра-ни брат-ске сло-ге зла-тан плод, Бо-же спа-си, Бо-же
бор-бе да-ни к по-бе-ди му во-ди ход, Бо-же спа-си, Бо-же
срп-ску бра-ни пет ве-ков-не бор-бе плод Бо-же спа-си, Бо-же

mf *ff*

хра-ни, срп-ске зем-ље, срп-ски род! срп-ски род!
хра-ни, срп-ске зем-ље, срп-ски род! срп-ски род!
хра-ни, срп-ске зем-ље, срп-ски род! срп-ски род!
бра-ни мо-ли ти се срп-ски род! срп-ски род!

„грађана и народа пред законом и заштиту од било ког облика дискриминације”.

Представљајући истовремено законодавно тијело и конституанту, Скупштина српског народа донијела је 9. јануара 1992. Одлуку о приступању доношењу устава. На његовој изради радила је Комисија за уставна питања. Народна скупштина је на сједници, 28. фебруара 1992. године, донијела једногласно Одлуку о пројашењу Устава Српске Републике Босне и Херцеговине. Устав Српске Републике Босне и Херцеговине израђен је по угледу на Устав Републике Србије. Са бројним измјенама и допунама, Устав из 1992. године је и данас на снази. Уставом је на демократски начин утврђено државно устројство Републике Српске, формулисана права и слободе људи и одређен карактер државног уређења Републике Српске.

На сједници Скупштине, 12. маја 1992. године, изабрано је Предсједништво Српске Републике Босне и Херцеговине, које су чинили др Радован Караџић, др Биљана Плавшић и др Никола Кољевић. Народна скупштина донијела је 17. децембра 1992. одлуку о избору др Радована Караџића за предсједника Републике Српске и о проглашењу др Биљане Плавшић и др Николе Кољевића за потпредсједнике Републике.

Функцију власти на локалном и регионалном нивоу преузеле су општине, новоформиране српске аутономне области и аутономне регије.

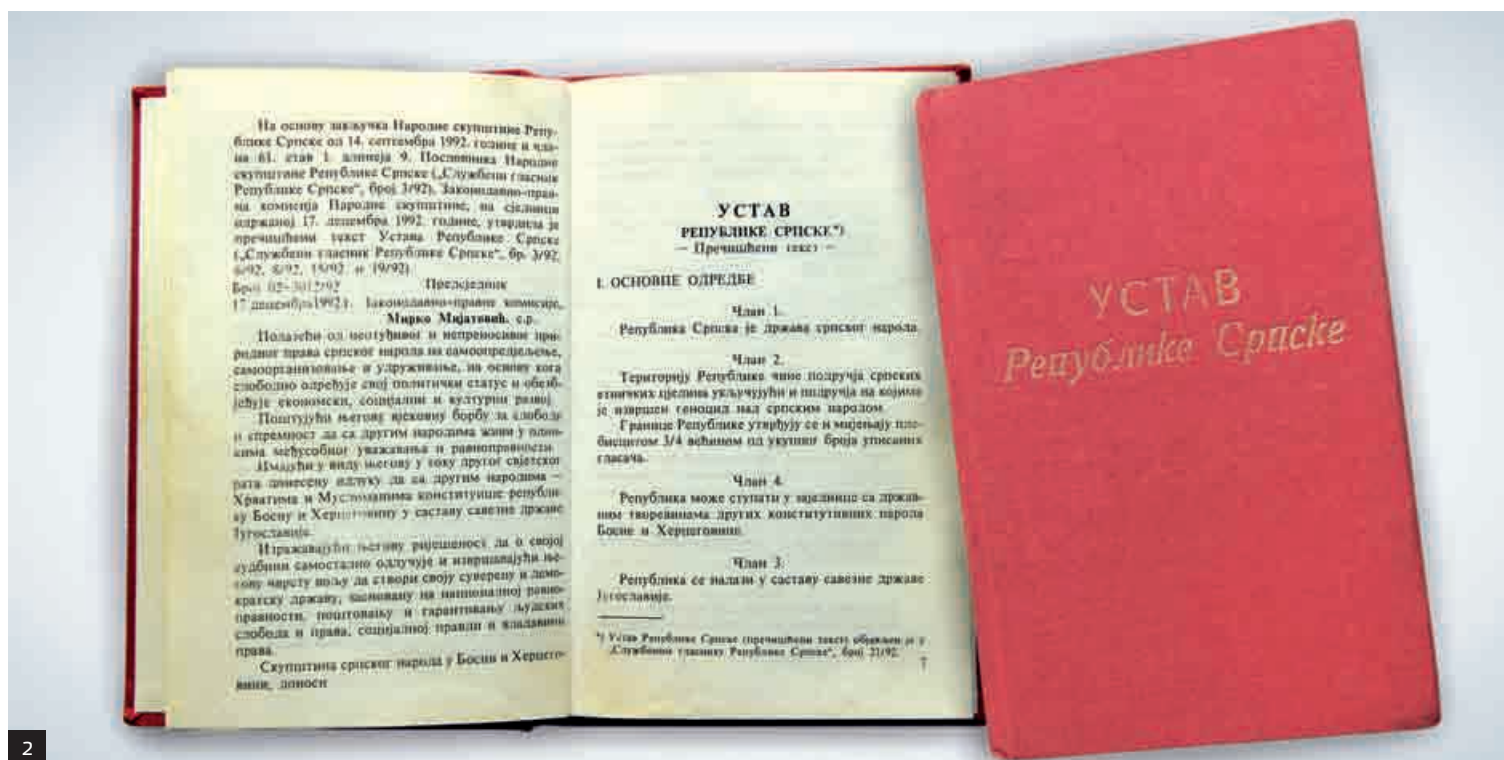
worked on developing the decision. In the meeting held on 28th February 1992, the Assembly of Serbian people unanimously passed the *Decision of Proclamation of the Constitution of Serbian Republic of Bosnia and Herzegovina*. The Constitution of Serbian Republic of Bosnia and Herzegovina was made by the model of the Constitution of Republic of Serbia. With numerous amendments, the Constitution from 1992 has remained in force today. The Constitution determined the state system of the Republic of Srpska democratically, defined people's rights and freedoms and the character of the state structure of the Republic of Srpska.

In the session of the Assembly held on 12th May 1992, the following people were elected for the Presidency of the Serbian Republic of Bosnia and Herzegovina: Dr Radovan Karadzic, Dr Biljana Plavsic and Dr Nikola Koljevic. On 17th December 1992, the National Assembly passed the Decision on appointing Dr Radovan Karadzic president of the Republic of Srpska and Dr Biljana Plavsic and Dr Nikola Koljevic vice-presidents of the Republic.

The function of authority on the local and regional level was taken over by municipalities, newly-formed Serbian autonomous areas and autonomous regions.

1

2

1 – Грб Републике Српске • Coat of Arms of the Republic of Srpska; 2 – Први Устав Републике Српске • The first Constitution of the Republic of Srpska

Предсједник, потпредсједници и премијер Владе Републике Српске присуствују сједници Народне скупштине првог сазива • *President, Vice-presidents and the Prime Minister in the Government of the Republic of Srpska attend the session of the National Assembly in its first convocation*

На основу тачке IV Декларације о проглашењу Републике Српског Народа Босне и Херцеговине, Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини, на сједници одржаној 28. фебруара 1992. године, донијела је

ОДЛУКУ О ПРОГЛАШЕЊУ УСТАВА СРПСКЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Проглашава се Устав Српске Републике Босне и Херцеговине, који је донијела Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини на сједници одржаној 28. фебруара 1992. године.

Број 02-94/92
28. фебруара 1992. године
Сарајево

Предсједник
Скупштине српског
народа у БиХ,
Мр Момчило Крајишник, с. р.

Полазећи од неотуђивог и непреносивог природног права српског народа на самоопредјељење, самоорганизовање и удруживање, на основу кога слободно одређује свој политички статус и обезбјеђује економски, социјални и културни развој,

поштујући његову вјековну борбу за слободу и спремност да са другим народима живи у односима међусобног уважавања и равноправности,

имајући у виду његову у току другог свјетског рата донесену одлуку да са другим народима – Хрватима и Муслиманима конституише републику Босну и Херцеговину у саставу савезне државе Југославије,

изражавајући његову ријешеност да о својој судбини самостално одлучује и извршавајући његову чврсту вољу да створи своју суверену и демократску државу, засновану на националној равноправности, поштовању и гарантовању људских слобода и права, социјалној правди и владавини права,

Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини, доноси

УСТАВ СРПСКЕ РЕПУБЛИКЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

5 ПОЛИТИКА петак 10. јануар 1992. 5

ЈУЧЕ НА СВЕЧАНОЈ СЕДНИЦИ У САРАЈЕВУ

Декларација о проглашењу Републике српског народа БиХ

На подручјима српских аутономних регија и области и других српских етничких цјелина у Босни и Херцеговини, укључујући и подручја на којима је српски народ остао у мањини због геноцида који је над њим извршен у Другом свјетском рату, а на основу плебисцита одржаног 9. и 10. новембра 1991. године на коме се српски народ изјаснио за останак у заједничкој држави Југославији, оснива се и проглашава

РЕПУБЛИКА СРПСКОГ НАРОДА ДА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

И

бити установљени уставом Републике, функције државних органа у Републици обављаће садашња Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини и Министарски сањет.

VII

Сједиште органа Републике је у Сарајеву.

VIII

До доношења устава, закон и других прописа Републике биће сачувани.

Проглашена Република српског народа БиХ

Територијално разграничење са другим народима у БиХ треба обавити мирно и договорно. – Алији Изетбеговићу одузето право да убудуће заступа српски народ у БиХ. – Текст Декларације и телеграм упућени Бутросу Галију и лорду Карингтону

(Наставак са 1. стране)

Сарајево, 9. јануара

До избора и конституисања органа и институција нове федералне јединице која ће се звати Република Српска, у Сарајеву ће бити одржане изборне расправе из које ће бити изабран председник Републике Српске.

У образложењу др Војислав Штефанковић српске Скупштине, садржао је могућност да ова декларација постане важећа тек 15. јануара, после евентуалне признавања независности српске заједнице на расправи из које ће бити изабран председник Републике Српске.

У образложењу др Војислав Штефанковић српске Скупштине, садржао је речено да се Алији Изетбеговићу одузима и право да преговара у име српског народа.

Нова република српског народа у Босни и Херцеговини биће у саставу државе Југославије.

Формира се војска Српске Републике БиХ

За команданта Врховног штаба војске Српске Републике БиХ именован генерал-потпуковник Ратко Младић

Ганјут ода БиХ предном клупу о Републике штаба ковник о је доау је Српске

Изетбеговић жртвује мир за сувереност

Празно место у посланичкој клупи

На заседању Скупштине Српске Републике Босне и Херцеговине одржаном 12. маја у Бањалуци – једно место у посланичким клупама било је празно. Посланик Горан Зекић први пут није стигао да изврши свој посланичку дужност и обавезу. Мучки је убијен из заседе. Главом је платио традиционалну српску спремност на споразуменање и договор.

Међу колегама посланицима Скупштине српског народа у БиХ и пријатељима остаће запамћен по својој неисцрпној енергији и оданости интересима свога народа. Сећаће га се с пијететом.

Зашто је Алија Изетбеговић, с одором миротворца, рекао "Босну". – Низ тајних састанака председника Председништва БиХ одложен јер нису дошли посланици из Српске Републике БиХ. – Одбацити муслиманску доктрину БиХ одложен јер нису дошли посланици из Српске Републике БиХ.

(Наставак са 1. стране)

Пошто је он и донео предлог, било би боље да га он и редефинише. Међутим, господин Ченгић је очигледно био жртва истог маневра којег је био жртва и господин Адил Зулфикарпашић. Када је, наиме, добио сагласност од г. Изетбеговића да прави историјски споразум са Србима, Изетбеговић је тада изјаснио да га као образложење ништа, а није имао овакво тако ради.

– Ми нисмо довели до закључка да је БиХ која је истакла да народ мора да направи референдум и да се одлучи о својој будућности.

Народна скупштина у систему власти
Републике Српске

National Assembly in the Republic of Srpska
system of power

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
NATIONAL ASSEMBLY OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

Власт у Републици Српској организационо је подијељена на законодавну – коју врши Народна скупштина, извршну – коју обавља Влада и судску – коју обављају судови. Републику представља и њено државно јединство изражава предсједник Републике.

У хијерархији власти Народна скупштина заузима високо мјесто, будући да носиоци власти извршавају одлуке Народне скупштине, тј. примјењују и извршавају законе и друге прописе које она доноси.

Шире гледано, Народна скупштина је организован облик изражавања воље грађана преко њихових легално изабраних представника, заснован на једнаком праву грађана да на слободним и демократским изборима бирају и да буду бирани. Основна функција Народне скупштине је нормативна дјелатност која се огледа у праву да доноси и мијења устав, законе, одлуке и друге прописе, али Народна скупштина има и политичко-усмјеравајућу, планско-буџетску, међународно-уговорну, контролно-надзорну и кадровску надлежност.

Government in the Republic of Srpska is divided into legislative – done by the National Assembly, executive – done by the Government and legal – done by the courts. The Republic is represented and its unity is expressed by its President.

In the governmental hierarchy the National Assembly holds a high position, given that bearers of authority effect decisions of the National Assembly, that is, apply and effect laws and other regulations that it passes.

Broadly taken, the National Assembly is an organized form of expressing citizens' will via their legally elected representatives, based on equal rights of citizens to elect and be elected at liberal and democratic elections. The main function of the National Assembly is normative activity which is reflected in the right to create and amend the constitution, pass laws, decisions and other regulations, but it also has a political-directional, international-contractual, planning-budgetary, control-supervision and staff competence.

1 – Полагање заклетве новоизабраних судија на сједници Народне скупштине првог сазива ● *Swearing of oath by newly elected judges in the session of the National Assembly in its first convocation*; 2 – Обраћање председника Републике Српске на свечаној сједници Народне скупштине првог сазива поводом Дана Републике Српске ● *Address speech by the President of the Republic of Srpska in the ceremonial session of the National Assembly in its first convocation on the occasion of the Statehood Day of the Republic of Srpska*

Ратни период (1992–1995)

Народна скупштина је у ратним годинама (1992–1995), поред уставотворног и законодавног рада, имала пресудну улогу у државној политици и у разматрању и доношењу аката који су били од стратешког и одлучујућег значаја за стварање и одржање Републике Српске. У такве акте спадају мировне иницијативе међународних представника, као и бројни планови, резолуције и ставови Европске уније и Уједињених нација.

У раду Народне скупштине Републике Српске у ратном периоду издваја се по значају њена сједница са преломним тренутком у историји Републике Српске, на којој је и поред огромних притисака руководстава Републике Србије, Социјалистичке Републике Југославије и међународне заједнице,

War period (1992 - 1995)

In the war years (1992-1995), beside the constitution-framing and legislative work the National Assembly had a deciding role in the state politics and in considering and passing acts which were of strategic and crucial significance for the creation and preservation of Republic of Srpska. Peace initiatives of international representatives, as well as numerous plans, resolutions and attitudes of the European Union and United Nations belong to such acts.

One session with a milestone moment in the history of Republic of Srpska stands out for its importance in the work of Republic of Srpska National Assembly in the war period, namely the one in which Vance-Owen plan was rejected despite enormous pressure by management of the Republic of Serbia, Social Federative Republic of

Разматрање Венс–Овеновог плана на сједници Народне скупштине одржане на Јахорини 1993. године • *Consideration of the Vance-Owen plan in the session of the National Assembly held on Jahorina in 1993*

1 – Долазак Сајруса Венса и лорда Овена у Бању Луку на састанак са представницима Републике Српске у вези са приједлогом мапа • Arrival of Cyrus Vance and Lord Owen at Banja Luka to have a meeting with representatives of the Republic of Srpska and discuss proposals for maps; 2 – Штампани материјали за одржавање референдума о Венс-Овеновом плану • Printed material for the conduct of referendum on Vance-Owen plan

одбијен Венс–Овенов план. Одлуку Народне скупштине о неприхватању Венс–Овеновог плана потврдио је народ на референдуму одржаном од 15. до 17. маја 1993. године, на којем је од укупно 1.200.772 гласача, гласало 1.102.233 или 92 одсто. Против Венс–Овеновог плана гласало је 96 одсто од изашлих гласача. Исто толико грађана изјаснило се за друго референдумско питање – за самосталну Републику Српску, са правом да Република ступа у равноправне односе са другим народима и државама.

Значајна је и сједница Народне скупштине одржана на Јахорини, на којој је усвојен Овен–Столтенбергов план, који је предвиђао да Република Српска буде територијално јединствена и заокружена. Планом је уважено постојање трију држава на простору бивше Босне и Херцеговине и предложено, за српски народ прихватљивије рјешење, у разграничењу са другим двијема националним заједницама. Скупштина је овај план након свестране

Yugoslavia and International Community. The National Assembly's Decision on rejecting Vance-Owen plan was confirmed by the people at the referendum from 15-17th May 1993, when out of 1.200.772 voters, 1.102.233 people or 92 percent voted. 96 percent of the people voted against Vance-Owen plan. The same number of citizens declared for the second referendum issue – for the independent Republic of Srpska, with the rights to enter into equal relations with other peoples and countries.

The National Assembly's session on Jahorina is also important, in which Owen-Stoltenberg's plan was accepted, which envisaged territorial unity and roundedness of Republic of Srpska. The plan admitted the existence of three states on the territory of former Bosnia and Herzegovina, and suggested more acceptable solution for Serbs, namely demarcation from the other two national communities. The Assembly accepted this plan after thorough analysis, although it was making huge concessions. The plan was refused by representatives of

Засједанье Народне скупштине Републике Српске првог сазива • *Session of the National Assembly of the Republic of Srpska in its first convocation*

Долазак предједника Републике Србије Слободана Милошевића и премијера Грчке Константина Мицотакиса на сједницу Народне скупштине Републике Српске на којој се разматрао Венс-Овенов план • *Arrival of the Republic of Serbia President Slobodan Milosevic and the Prime Minister of Greece Konstantin Mitsotakis to the session of the National Assembly of the Republic of Srpska in which Vance-Owen plan was discussed*

анализе прихватила, иако чинећи велике уступке. План су одбацили представници муслиманског народа, па је он пропао.

Након тога, улогу посредника у преговарачком процесу преузела је Контакт група, формирана од представника САД, Русије, Француске, Енглеске и Њемачке. Народна скупштина је и поред огромног притиска међународне заједнице и Републике Србије, одбацила план о територијалном разграничењу у Босни и Херцеговини, који је предложила Међународна контакт група. План су одбацили и грађани Републике Српске на референдуму, 27. и 28. августа 1994, на којем се од укупног броја изашлих гласача (974.712) против плана изјаснило 936.934 гласача или 96,12 одсто. И овај, као и први референдум, недвосмислено је показао висок степен јединства српског народа и определијељеност за политику коју је водило државно и политичко руководство Републике Српске, као и одлучност у одбрани своје слободе, суверености и равноправности.

Народна скупштина Републике Српске била је у тешким и одсудним ратним тренуцима гарант очувања и остваривања српских народних интереса и израз опште воље српског народа. Народна скупштина је, као „парламент српске мудрости“, извршила вољу народа, посебно у вези са конституисањем Републике Српске, исказану на плебисциту, 9. и 10. новембра 1991. и референдумима од 15. до 17. маја 1993. и 27. и 28. августа 1994. године. Међу најважније скупштинске одлуке и декларације спадају: *Одлука о оснивању српског народа Босне и Херцеговине у заједничкој држави Југославији, Декларација о пројашењу Републике српског народа Босне и Херцеговине, Одлука о стратегичким циљевима српског народа у Босни и Херцеговини, Декларација о државном и политичком уређењу државе, Декларација о приватизацији предузећа и друштва имовине, Резолуција о рехабилитацији, Декларација о завршетку рата, Приједорска декларација о даљој изградњи Републике Српске, Новиградска*

Muslim people and therefore it failed.

After that, the role of intermediary in the negotiation process was taken over by the Contact group, formed by representatives of USA, Russia, France, England and Germany. Despite an enormous pressure by International Community and the Republic of Serbia, National Assembly rejected the plan of territorial demarcation in Bosnia and Herzegovina, which was proposed by the International contact group. The plan was rejected by the citizens of Republic of Srpska as well, at the referendum from 27-28th August 1994, when out of total 974.712 voters, 936.934 or 96,12 percent declared against the plan. Like the first one, this referendum showed an unambiguously high level of unity of Serbian people and commitment to the politics pursued by the state and political management of Republic of Srpska, as well as the determination to defend their freedoms, sovereignty and equality.

In hard and crucial war moments, National Assembly of Republic of Srpska was a guarantor of preservation and realization of the interests of Serbian people and the expression of their general will of. National Assembly, as “Parliament of Serbian wisdom” effected people’s will, especially in relation to constituting Republic of Srpska, expressed on plebiscite from 9-10th November 1991 and referendums from 15-17th May 1993 and 27-28th August 1994. The following belong to the most important decisions and declarations of the Assembly: *Decision for the Serbian people of Bosnia and Herzegovina to stay in the common country of Yugoslavia, Declaration of proclamation of Republic of Serbian people of Bosnia and Herzegovina, Decision on strategic goals of Serbian people in Bosnia and Herzegovina, Declaration of state and political system of the country, Declaration of privatization of enterprises and other property, Resolution on rehabilitation, Declaration of the end of war, Prijedor Declaration of further development of Republic of Srpska, Novi Grad Decision on constituting common bodies with Republic of Srpska Krajina, Constitutional Agreement on the union of the republics of Bosnia and Herzegovina and acceptance of Dayton Peace Agreement which brought an*

Изјашњавање грађана на референдуму о Венс–Овеновом плану • *Response of citizens in the referendum on Vance-Owen plan*

одлука о конституцијском уређењу заједничких органа са Републиком Српском Крајином, Уставни споразум о савезу република Босне и Херцеговине и прихватање Дејтонској мировној споразума, којим је у Босни и Херцеговини завршен четворогодишњи оружани сукоб, а Босна и Херцеговина организована као државна заједница двију државотворних ентитета – Републике Српске и Федерације Босне и Херцеговине – и трију конститутивних народа.

Народна скупштина Републике Српске је и поред сталних разматрања мировних преговора, организације државе, војске и снабдијевања становништва, интензивно радила на политичким документима и системским законима, правном обликовању и уређењу Републике Српске.

Законом о преносу средстава друштвене у државну својину трансформисана је друштвена имовина у државну својину и забрањено је њено отуђење. Ова мјера је донесена због непосредне ратне опасности, иако је приватизација била трајно одређена и Републике Српске и њене скупштине.

Народна скупштина Републике Српске је Резолуцијом о рехабилитацији од 30. октобра 1992. отклонила посљедице бројних неоснованих осуда, незаконитих лишења слободе, одузимања имовине, губитка грађанских и политичких права грађана које је донио комунистички режим.

У Народној скупштини је снажно манифестовано право народа на самоопредељење. Њиме је Република Српска уређена као држава српског народа и свих грађана који живе у њој. Најзначајнијим сједницама Народне скупштине присуствовали су, поред народних посланика: председник Републике Српске, председник и министри у Влади Републике Српске, генерали Војске Републике Српске, архијереји Српске православне цркве, академици, представници династије Карађорђевић и многи умни људи из страних држава. То говори о Народној скупштини Републике Српске као „о српском сабору“. Ратним сједницама Народне скупштине Републике Српске

end to four-year war, and Bosnia and Herzegovina was organized as the state community of two nation-building entities – Republic of Srpska and Federation of Bosnia and Herzegovina – and three constitutive peoples.

Besides constant considerations of peace negotiations, organization of the state and army and supplying the citizens, National Assembly worked intensively on political documents and system laws, legal shaping and structure of the Republic of Srpska.

The Law on transfer of the means of social property into state property transformed social property into state property and forbade its alienation. This measure was brought because of an immediate danger of war, although privatization was a permanent commitment of both the Republic of Srpska and its Assembly. By means of the *Resolution on rehabilitation* from 30th October 1992, National Assembly of Republic of Srpska obviated consequences of numerous ungrounded judgments, illegal restraints, confiscation of property, and loss of civil and political rights of citizens brought about by the communist regime.

In the National Assembly the right of people to self-commitment is strongly manifested. Through it the Republic of Srpska is organized as state of Serbian people and all the citizens living in it. The following persons have participated in the most important meetings of the National Assembly: President of Republic of Srpska, Prime Minister and ministers in the Republic of Srpska Government, Republic of Srpska Army Generals, Archpriests of Serbian Orthodox Church, academicians, representatives of Karadjordjevic dynasty and many other intellectual people from foreign countries. This speaks of Republic of Srpska National Assembly as of “Serbian Parliament”. The following people have participated in war sessions of Republic of Srpska National Assembly: President of Serbia, Slobodan Milosevic, President of Socialist Federative Republic of Yugoslavia, academician Dobrica Cosic, President of Montenegro, Momir Bulatovic, President of Republic of Srpska Krajina Assembly, Mile Paspalj, minister of

<p>На основу члана 70. став 1. тачна 11. Устава Републике Српске, Народна скупштина Републике Српске, на сједници одржаној 02. октобра 1993. године, доноси</p> <p style="text-align: center;">Д Е К Л А Р А Ц И Ј У О НАСТАВКУ МИРОВОГ ПРОЦЕСА</p> <p>1. Република Српска изражава спремност да, упркос одбијању муслиманске стране да одмах прихвати мировни план, у доброј вјери настави мировни процес док се не одржи Конференција о бившој Југославији, а у духу да се да усаглашавају сви елементи мировног пакета, укључујући и заједничку српско-муслиманску декларацију, посебно с обзиром на територијално разграничење, као и одржавање примирја.</p> <p>2. Република Српска је присиљена да због одбијања муслиманске стране повуче све напоре које је током мировног процеса дала као услов за тренутно потписивање мира.</p> <p>Република Српска задржава садашње границе своје државне територије, али допушта могућност да се након потписивања мировног споразума територијални спорови могу разрешити путем билатералних преговора.</p> <p>3. Република Српска апелује на међународну заједницу да одмах изјави навојне и нехумане санкције против српске нације. Упућује апел свим земљама света, а нарочито Руској Федерацији, Народној Републици Кини, Индији, Украјини, Јапану, као и суседним земљама, да једнострано укину санкције и отпочну економску сарадњу са Савезном Републиком Југославијом и Републиком Српском.</p> <p>4. Република Српска објављује да одбија сваку могућност присуства страних оружаных снага на својој државној територији, укључујући и било какво ангажовање снага НАТО-а.</p> <p>Војска Републике Српске ће гарантовати досљану и потпуну примену мировног споразума на државној територији Републике Српске.</p> <p>Број: 02-1182/93. Датум: 02.10.1993.</p> <p style="text-align: right;">ПРЕДСЈЕДНИК НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ Милош Крајчић</p>	<p>Потврђујући оправдање Републике Српске за мир и политичко решење грађанског рата у бившој Босни и Херцеговини,</p> <p>Подсећајући да је српска страна до сада у два маха испунила захтеве Европске уније уз обавезу Европске уније за суспендовање санкција,</p> <p>Истичући да у припреми хрватско-муслиманског уговора о стварању заједничке државе српска страна није учествовала,</p> <p>Уназубујући на резултате два референдума српског народа о решењу српског државног питања, на кључна права народа на самоопредељење, као и на до сада потврђена права на сувереност три народа бивше Босне и Херцеговине у оквиру Женеовског мировног конференције о бившој Југославији и у Вашингтонском нацрту споразума између Хрвата и муслимана,</p> <p>Подсећајући до српске права на сопствену државу гарантујући и сви документи на основу којих је настала Југославија, као и Повеља Уједињених нација и међународни пакти о људским правима (1966. године),</p> <p>Народна скупштина Републике Српске, на свом 39. засједању одржаном 24. 03. 1994. године, усвојила је</p> <p style="text-align: center;">П Л А Т Ф О Р М У О ДАЉЕМ ПОСТУПАЊУ ДЕЛЕГАЦИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ НА ПРЕГОВОРИМА О МИРУ</p> <p>1. Република Српска тражи да међународна заједница пре било каквих нових преговора испуни своје обавезе према Србима у погледу суспензије, односно стицања санкција.</p> <p>2. Уговор Хрвата и муслимана о њиховој федерацији и уговор о конфедерацији са Хрватском, Народна скупштина Републике Српске схвата као реализацију права ова два народа да слободно одлуче о свом политичком државном статусу. Исто тако, Скупштина сматра да стварање нове федерације и њен улазак у конфедерацију са Хрватском значи и формално-правни нестанак бивше Југословенске републике Босне и Херцеговине.</p> <p>3. Изостављањем из преговора, Републици Српској је де факто призната државна самосталност. Република Српска не може се прикључити хрватско-муслиманској федерацији јер не постоје услови за заједничку државу.</p> <p>4. Пошто нова хрватско-муслиманска држава може бити непријатељски активна према Републици Српској, у циљу трајног мира и стабилности у региону, Република Српска мора обезбедити праведне и одбрамбене границе, које ће обухватити српске етничке просторе.</p> <p>5. Над свестену услови за наставак преговора, став Скупштине Републике Српске је да се процес преговарања одвија у следећим фазама:</p>
--	--

1 – Декларација о наставку мировног процеса који је Народна скупштина донијела на сједници одржаној 2. октобра 1993. године • *Declaration on continuation of the peace process that the National Assembly passed in the session held on 2nd October 1993*

2 – Платформа о даљем поступању делегације Републике Српске на преговорима о миру које је донијела Народна скупштина на 39. засједању одржаном 24. марта 1994. године • *Platform on further proceeding of the Republic of Srpska delegation to peace negotiations passed by the National Assembly in its 39th session held on 24th March 1994*

присуствовали су: председник Србије Слободан Милошевић, председник Социјалистичке Републике Југославије академик Добрица Ђосић, председник Црне Горе Момир Булатовић, председник Скупштине Републике Српске Крајине Миле Паспаљ, министар спољних послова Србије Владислав Јовановић, премијер Грчке Константин Мицотакис и други.

external affairs of Serbia, Vladislav Jovanovic, Prime Minister of Greece, Constantine Mitsotakis and others.

Завршено 54. заседање Народне Скупштине Републике Српске

Време за промене

Војно-политичкој ситуацији доноси се девет закључака, међу којима је највећи циљ у што бољег збрињавања становништва избеглица са територије...

ГОДИНА LII

БРОЈ 7904

АЊА ЛУКА, ПЕТАК, 23. ФЕБРУАР 1996. ГОДИНЕ

Завршено 55. заседање Народне Скупштине Републике Српске

Платформа за Дејтон

Бројом др Грчине Каролине Мр Рајко Касагић мандатар

У савезној депој политичкој ситуацији доноси се девет закључака, међу којима је највећи циљ у што бољег збрињавања становништва избеглица са територије...

Завршено 49. ЗАСЕДАЊЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Јединством по разликама

ШАМАЦ 14. фебруара - Савезни закон у Шамцу је завршио 49. заседање Народне Скупштине Републике Српске. Свим војним ситуацијама о развоју и се разговарају на народном извршном парламенту посланици су Народно интересовања посланика и остали извођачи из разговора о унутрашњој политици, сарадници Републике Српске са Србијом и СР...

Доследно применити Споразум

Ми смо се борили за свој крај него за државу. Ако то не схватимо бићемо дубоко несрећни, рекао Момчило Шаник, председник Народне скупштине. Посланици сматрају да је РС у целисти испунила обавезе из Дејтонског споразума које су биле услов за скидање санкција и инсистира на њиховом и безусловном и хитном скидању. Посланици су затражили да се међународне заједнице обавезују да обезбеде сви Срби заточеници у босанским и хрватским затворима и да обезбеде информације о њиховом положају.

Сарајево, 22. фебруара - Сарајево и, на основу недостатка територије, прошири коридор у Сарајево или да се преселе у РС.

57. заседање Народне скупштине Републике Српске на Палама

Укинута закони у условима ратног стања

Међу бројним предлозима закона највише пажње привукао Закон о коришћењу напуштене имовине. У предлогу овог закона предвиђено да напуштена имовина пређе у власништво државе и буде стављена на располагање избеглицама становницима ове територије.

На Јахорини завршено заседање Народне скупштине Републике Српске

Добили смо државу!

Ако се нова влада на старту суочи са недовољном подршком у Народној скупштини или поделатама, сви ћемо испаштати, упозорио Душан Козић. Нови премијер, мр Рајко Касагић, нагласио да ће најприоритетнији задаци Владе бити покретање привреде, збрињавање социјално угроженог становништва, материјално обезбеђење избеглица, својинска трансформација, исплата инвалиднина, надокнада породицама погинулих бораца и пензије.

Завршено 49. заседање Народне Скупштине Републике Српске у Салони Месту

Усвојен пројекат српске федерације

Поредина шесточлана радна група републике која је завршила задржавање ове и програм српске федерације РС и РСХ, државнополитички врх Српске и српски народ су припремили за мир и демократију.

Наслови у дневним листовима поводом заседања Народне скупштине • Headlines in daily newspapers dealing with the National Assembly sessions

З А К О Н**о изборним јединицама за избор посланика
у Народну скупштину Републике Српске****Члан 1.**

Територија Републике Српске чини једну изборну јединицу за избор посланика Народне скупштине Републике Српске.

Члан 2.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о изборним јединицама за избор посланика у Вијећа Скупштине Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине ("Службени лист СРБиХ" број 21/90).

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02-1075/96.
Датум: 17-08-1996.

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
Мр. Мрмчило Крајишник

Послијератни период (1996–2011)

Послије окончања трагичног ратног сукоба у Босни и Херцеговини и потписивања Дејтонско-париског мировног споразума, наставила је Народна скупштина Републике Српске свој парламентарни рад. У раду Народне скупштине у послеријатном периоду карактеристична су два периода: први – од завршетка рата до 2002 – када је Скупштина радила као једнодомни парламент и други – од 2002. године до данас, након доношења амандмана на Устав Републике Српске којима је уведена конститутивност сва три народа у ентитетима. Амандманима је уведено у уставну структуру Вијеће народа Републике Српске као законодавни орган специфичног капацитета, надлежан да може ставити вето на све акте донесене у Народној скупштини Републике Српске и са правом да покреће иницијативе за заштиту виталног националног интереса. Вијеће народа сачињава 28 делегата – по осам из конститутивних народа и четири из реда осталих. Први његов сазив изабран је у априлу 2003. године.

Послијератни рад Народне скупштине Републике Српске и републичких институција огледа се у легитимној борби за изградњу Републике, очување Дејтонског мировног споразума и сузбијању настојања, прије свих бошњачких представника, за ревизију Дејтонског мировног споразума и унитаризацију Босне и Херцеговине.

У послеријатном периоду Народна скупштина је донијела бројне законе, декларације, резолуције, стратегије, одлуке, препоруке, програме, закључачке и аутентична тумачења. *Законом о ђолићичким организацијама*, који је Народна скупштина Републике Српске донијела 25. јуна 1996. године, грађанима Републике Српске је омогућено право на слободно политичко организовање и формирање политичких странака. Уз овај закон донесена су два правна акта

Post - war period (1996 - 2011)

Upon termination of tragic war in Bosnia and Herzegovina and signing the Dayton-Paris Peace Agreement, the National Assembly of Republic of Srpska continued its parliamentary work. In the post-war work of National Assembly two periods are characteristic: first – from the termination of war until 2002 – when the Assembly worked as a single House parliament; and second – since 2002 until today, after passing amendments to the Constitution of Republic of Srpska which introduced constitutivity of all three peoples in entities. Amendments introduced in the constitutional structure the Council of Peoples of Republic of Srpska as a legislative body of specific capacity, authorized to put a veto on all acts passed in Republic of Srpska National Assembly and entitled to start initiatives for the protection of vital national interest. The Council of Peoples comprises 28 delegates – eight from the constitutive peoples and four from the category of others. Its first composition was elected in April 2003.

Post-war work of Republic of Srpska National Assembly and republic institutions is reflected in a legitimate struggle for the development of Republic, preservation of Dayton Peace Agreement and combating the tendency, especially of Bosniak representatives, to revise Dayton Peace Agreement and create a unitary Bosnia and Herzegovina.

In the post-war period, National Assembly passed various laws, declarations, resolutions, strategies, decisions, recommendations, programmes, conclusions and authentic interpretations. By means of the *Law on political organizations*, which was passed by the National Assembly of Republic of Srpska on 25th June 1996, citizens of Republic of Srpska were given the right to free political organization and formation of political parties. Together with this Law two legal acts were passed, which meant the condition for holding elections. In the *Decision on*

1 – Изјашњавање грађана на гласачком мјесту за избор посланика у Народну скупштину Републике Српске • *Voting of citizens in polling station to elect members of the National Assembly of the Republic of Srpska*; 2 – Чланови Републичке изборне комисије Републике Српске за провођење избора који су одржани у септембру 1996. године • *Members of the Republic Election Commission of the Republic of Srpska to administer elections held in September 1996*

која су представљала услов за одржавање избора. У Одлуци о расписивању избора за народне посланике у Народној скупштини Републике Српске и одборнике у Скупштини Града Српско Сарајево и у скупштинама општина од 9. јула 1996. одлучено је да ће се избори одржати 14. септембра 1996. године, у складу са Законом о избору народних посланика и одборника и Анексом 3 Општеј оквирној сјоразума за мир у Босни и Херцеговини (Сјоразума о изборима). Према

scheduling elections for members of National Assembly of Republic of Srpska and Board members in the Assembly of the city of Srpsko Sarajevo and municipal councils, from 9th July 1996, it was decided that the elections were going to be held on 14th September 1996, in accordance with the Law on the election of Members of Parliament and Board members and pursuant to Annex 3 of the General Framework Agreement for Peace in Bosnia and Herzegovina (of the Agreement on Elections). According

Конститутивна сједница Народне скупштине Републике Српске, 19. октобра 1996. године • *Constitutive session of the National Assembly of the Republic of Srpska held on 19th October 1996*

Закону о изборним јединицама за избор посланика у Народну скупштину Републике Српске од 17. августа 1996. године, територију Републике Српске чинила је једна изборна јединица у избору посланика Народне скупштине Републике Српске.

Народна скупштина је на сједници од 15. и 16. марта 1997. године усвојила *Закон о ратификацији Споразума о специјалним паралелним односима између Социјалистичке Републике Југославије и Републике Српске*, који је закључен у Београду, 28. фебруара 1997. године. Обухватао је питања сарадње у култури, образовању, науци, технологији, информисању, спорту, привреди, туризму итд.

Народна скупштина је на сједници од 4. априла 1997. усвојила *Закон о Сенату Републике Српске*, по којем је његове чланове именовано предсједник Републике Српске из реда истакнутих личности које су запажено доприносиле националном, јавном, научном и културном животу Републике Српске.

to the *Law on election units for the election of members of National Assembly of Republic of Srpska*, from 17th August 1996, the territory of Republic of Srpska comprised one election unit in the election of members of Republic of Srpska National Assembly.

In the session held on 15-16th March 1997, National Assembly adopted the *Law on ratification of the Agreement on special parallel relations between the Socialist Republic of Yugoslavia and Republic of Srpska*, which had been concluded in Belgrade on 28th February 1997. It covered issues of cooperation in the fields of culture, education, science, technology, information, sports, economy, tourism and so on.

In the session held on 4th April 1997, National Assembly adopted the *Law on the Republic of Srpska Senate*, according to which, members of the Senate were nominated by the President of Republic of Srpska from the rank of distinguished persons who had been contributing significantly to the national, public,

Сједница Сената Републике Српске • Session of the Republic of Srpska Senate

Сенаторима мандат траје седам година, с могућношћу њиховог поновног именовања. Сједнице Сената сазива и њима предсједава предсједник Републике Српске.

У политичкој кризи између предсједника Републике Српске др Биљане Плавшић и Народне скупштине Републике Српске, Биљана Плавшић је 3. јула 1997. распустила парламент, након чега су одржани ванредни парламентарни избори.

Народна скупштина, као институција која подржава европске интеграције и стандарде Европске уније, донијела је 20. и 21. маја 1998. године *Одлуку о иницијативи Републике Српске иницијативи Европске уније за стабилност и добросусједство у Југоисточној Европи – Ројамон*, којом је прихваћена иницијатива Европске уније за стабилност и добросусједство у Југоисточној Европи и приступање Унији.

У скраћеном попису најзначајнијих законских аката које је усвојила Народна скупштина Републике Српске, свакако спада и Закон о приватизацији

scientific and cultural life of the Republic of Srpska.

Senator' mandate lasts four years but they can also be re-nominated. Sessions of the Senate are called and chaired by the President of Republic of Srpska.

In the political crisis between the President of Republic of Srpska, Dr Biljana Plavsic and the National Assembly of Republic of Srpska, Biljana Plavsic dismissed the Parliament on 3rd July 1997, after which extraordinary parliamentary elections were held.

National Assembly, as an institution that supports European integrations and European Union standards, passed the Decision on Republic of Srpska's joining the European Union initiative for stability and well-neighbourliness in Southeast Europe – Royamont, on 20-21st May 1998, and this meant acceptance of the European Union initiative for stability and well-neighbourliness in Southeast Europe and joining the Union.

Also, the Law on privatization of state equity in enterprises, adopted on 24-26th June 1998, which created

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске, доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О СЕНАТУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о Сенату Републике Српске, који је усвојила Народна скупштина Републике Српске на седници одржаној 4. априла 1997. године.

Број: 01-186/97.

Дана, 08. априла 1997. године

ПРЕДСЕДНИК РЕПУБЛИКЕ
Биљана Плавшић

државног капитала у предузећима, усвојен од 24. до 26. јуна 1998. године, који је створио услове за широку власничку трансформацију.

Када је Одлуком високог представника међународне заједнице у Босни и Херцеговини Карлоса Вестендорпа од 6. марта 1999. године смијењен предсједник Републике др Никола Поплашен, Народна скупштина је наредног дана изгласала *Декларацију о Одлуци високој*

conditions for a wide owner transformation, surely belongs to the list of the most important legal acts adopted by National Assembly of Republic of Srpska.

When the President of Republic of Srpska, Dr Nikola Poplalen was removed from power by means of Decision of High Representative of International Community in Bosnia and Herzegovina, Karlos Westendorp, from 6th March 1999, National Assembly adopted *Declaration on the Decision of High Representative in Bosnia and Herzegovina*

ВАНРЕДНО ЗАСЕДАЊЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ НА ПАЛАМА

Посланици разматрају одлуку председнице РС

Калинић: Одлука о распуштању Народне скупштине РС нема правно дејство до доношења одлуке Уставног суда. – Пре почетка седнице на Палама одржане су седнице Главног одбора и Клуба посланика Српске демократске странке

Пала, 4. јула (Танјуг) – На Јахорини код Пала данас око 15.00 часова почело је ванредно заседање Народне скупштине Републике Српске на коме ће посланици разматрати одлуку председнице РС Биљане Плавшић о распуштању парламента.

Председник Народне скупштине РС Драган Калинић је, у данашњем позиву предсједница посланичких клубова, навео да одлука председнице РС о распуштању Народне скупштине РС нема правно дејство до доношења одлуке Уставног суда РС.

Седница не присуствују посланици из Федерације БиХ, као ни посланици Коалиције Савез за мир и прогрес, Српске странке Крајине и Српске патриотске странке.

Влада РС је на ванредној седници, одржаној синоћ на Палама, оценила да је одлука о распуштању Народне скупштине РС дошита без предходних консултација предсједника РС са предсједником Народне скупштине РС и председником Ком Владе РС и да није уставна. Влада је констатовала да Биљана Плавшић својим несхватљивим одлукама, које су у то неуставне, уводи замак у тешку уставну кризу и тиме отвара простор савијестима да се уведе уставна криза.

Биљана Плавшић **заказала за данас седницу Владе РС**

Бивалука, 4. јула (Танјуг) – Председник Републике Српске др Биљана Плавшић заказала је за сутра, 5. јула, седницу Владе РС у Бивалуци са почетком у 14.00 часова.

У позиву, достављеном средствима јавног информисања, стоји да ће једна тачка дневног реда бити о функционисању Владе РС, као и да је позив сачињен на основу члана 82 Устава РС.

Неки фактори који желе да нанесу тешке штете последице по РС.

Пре почетка седнице Народне скупштине РС на Палама су одржане седнице Главног одбора Српске демократске странке и Клуба посланика Српске демократске странке, са којих није издато саопштење.

Седница присуствују представници РС у трочланом предсједништву БиХ Момчило Крајчић, који председавајући, Министарског савета БиХ Боро Ђосиф, представници Војске РС на челу са начелником Генералштаба генералом Петром Колбеном, чланови Владе РС и представници међународне заједнице.

ИЗЈАВА ПРЕДСЕДНИКА СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ ПАРТИЈЕ РС

Радишић: Спречити поделе

Социјалистичка партија РС је категорички против свих подела, при чему се залаже за очување њене равноправности и легитимитета српског народа, да се што пре провлада криза у функционисању система власти, и да се радом стварају услови за обнову просперитета и укупну стабилност – рекао је Радишић

Бивалука, 4. јула (Танјуг) – Председник Социјалистичке партије Републике Српске (СП РС) и председавајући Координационог одбора парламентарних Коалиције Савез за мир и прогрес (СМП) Живо Радишић изјавио је данас

сва услови за спровођење овакве одлуке је енергично ставио у одбрану уставности и законитости, јер је то најефикасније средство да се спречи евентуално двовлашће, подела РС, унутрашње деобе, па и хаос", навео је он.

СП РС је позива државне заштите да се спречи овакво стање у РС.

ИНФОРМАЦИЈА УСТАВНОГ СУДА РС

Покренут поступак за оцену уставности одлука Биљане Плавшић

Поступак пред Уставним судом РС покренула Влада Републике Српске. – Према члану 114 Устава Републике Српске влада има право да обустави од извршења пропис општег или појединачног акта за који сматра да је противустан или противзаконит и да се то односи и на акта председника Републике, каде се у тумачењу Уставног суда РС

Пала, 4. јула – У функцији припрема за 16. заседање Народне скупштине Републике Српске, председник српског парламента Драган Калинић, затражио је од Уставног суда Републике Српске информацију о томе да ли је влада Републике Српске покренула поступак за оцену уставности и законности одлука председнице Републике Биљане Плавшић, које се односе на суспензију министара унутрашњих послова Драгана Кица и рад Министарства унутрашњих послова.

Уставни суд Републике Српске у своме одговору навео је да је влада наведени предмете поднела Уставном суду. У обраћању се каже да неопходно влада према члану 114 Устава Републике Српске има право да обустави од извршења пропис општег или појединачног акта за који сматра да је противустан или противзаконит. То се односи и на акта председника Републике, јер наведене уставне одредбе у односу на њих не предвиђају изјеза.

У даљем тексту се каже да то не важи за одредбе из законском списком које се доносе само за временско стање или непосредне разне опасности. Тумачење Уставног суда истовремено је предсједник др Ђе Мезанић.

С. Д.

На основу члана 70. став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. и 121. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на седници одржаној 04.-05. јула 1997. године, усвојила је

З А К Љ У Ч А К

У складу са одредбом члана 4. став 2. тачка 2. Закона о Уставном суду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 29/94), Народна скупштина Републике Српске покрене поступак пред Уставним судом Републике Српске за оцењивање уставности Одлуке председника Републике Српске о распуштању Народне скупштине Републике Српске, број 101-294/97 од 03. јула 1997. године.

Број: 02-1610/97
Датум: 05.07.1997. године

ПРЕДСЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
Др Драган Калинић

1 – Дневна штампа о седници Народне скупштине • *Daily press on a session of the National Assembly*; 2 – Закључак којим Народна скупштина покрене поступак пред Уставним судом Републике Српске за оцењивање уставности Одлуке председника Републике Српске о распуштању Народне скупштине Републике Српске • *Conclusion by which the National Assembly initiated the procedure before the Constitutional Court of the Republic of Srpska to assess constitutionality of the Decision of the Republic of Srpska President on dissolution of the National Assembly of the Republic of Srpska*

представника за Босну и Херцеговину о разрешењу дужности председника Републике Српске, којом је констатовано да је Одлука о разрешењу председника Републике супротна Уставу Републике Српске, изборним правилима и изборном резултату који је верификовала међународна заједница, па је због тога неприхватљива.

Народна скупштина је на Другој посебној сједници, 27. априла 1999, донијела Декларацију

on removing the Republic of Srpska President from power, which asserted that the mentioned Decision is contrary to the Constitution of Republic of Srpska, election rules and election result which was verified by International Community and that it was therefore unacceptable.

In its Second special session on 27th April 1999, National Assembly passed the *Declaration on denouncing brutal aggression of NATO on the Socialist Republic of Yugoslavia* and expressed protest against

На основу члана 117. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 10/96), Народна скупштина Републике Српске, на посебној сједници одржаној 07. марта 1999. године доноси следећу

**ДЕКЛАРАЦИЈУ
О ОДЛУЦИ ВИСОКОГ ПРЕДСТАВНИКА ЗА БОСНУ И ХЕРЦЕГОВИНУ О
РАЗРЈЕШЕЊУ ДУЖНОСТИ ПРЕДСЈЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

Народна скупштина Републике Српске сматра да је одлука Високог представника за Босну и Херцеговину о разрешењу председника Републике Српске супротна Уставу Републике Српске, изборним правилима и изборном резултату који је верификовала међународна заједница и због тога је не прихвата.

Број:02-157/99
Датум: 07. 03.1999. године

ПРЕДСЈЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ
Петар Ђокић

1 – Карлос Вестендорп – високи представник у Босни и Херцеговини • *Carlos Westendorp – High Representative to Bosnia and Herzegovina*; 2 – Декларација коју је донијела Народна скупштина Републике Српске у вези са Одлуком Високог представника у Босни и Херцеговини о разрешењу председника Републике Српске • *Declaration passed by the National Assembly of the Republic of Srpska referring to the Decision passed by the High Representative to Bosnia and Herzegovina on dismissing the Republic of Srpska President*

На основу члана 70, став 1. тачка 2. Устава Републике Српске и члана 116. Пословника Народне скупштине Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 10/96 и 1/01), Народна скупштина Републике Српске на Шестој сједници одржаној, 07. јуна 2001. године донијела је

ЗАКОН О РАТИФИКАЦИЈИ СПОРАЗУМА О УСПОСТАВЉАЊУ СПЕЦИЈАЛНИХ ПАРАЛЕЛНИХ ОДНОСА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Члан 1.

Ратификује се Споразум о успостављању специјалних паралелних односа између Савезне Републике Југославије и Републике Српске, потписан 5. марта 2001. године у Бања Луци, у оригиналу на службеним језицима Савезне Републике Југославије и Републике Српске.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

"СПОРАЗУМ О УСПОСТАВЉАЊУ СПЕЦИЈАЛНИХ ПАРАЛЕЛНИХ ОДНОСА ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Савезна Република Југославија и Република Српска (у даљем тексту: Учеснице у споразуму) успостављају специјалне паралелне односе на основама:

- увјерења да је доследно, целовито и убрзано спровођење Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини и његових анекса (у даљем тексту: Мировни споразум) основ за стварање услова за трајан суживот народа и грађана у Републици Српској и Босни и Херцеговини у целини,
- да је успостављање таквих специјалних паралелних односа потпуно у складу са Мировним споразумом потписаним 14. децембра 1995. године у Паризу,
- уверења да је у интересу обезбјеђења трајног мира и стабилности у овом делу Европе,
- поштовање суверенитета, територијалног интегритета и политичке независности Босне и Херцеговине,
- признавање поделе надлежности између Босне и Херцеговине, као државе, и њених ентитета, као што је то дефинисано Уставом Босне и Херцеговине,
- поштовања овлашћења и одговорности држава потписница Мировног споразума, и
- уверења да ће допринети друштвеном, демократском и привредном развоју Савезне Републике Југославије и Републике Српске, као и Босне и Херцеговине у целини и региона.

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Чл. 11.

Споразум и анекси из члана 10. овог Споразума ступају на снагу датумом друге ноте којом се Учеснице споразума међусобно обавештавају да су испуњени услови предвиђени унутрашњим законодавством за њихово ступање на снагу.

Споразум је сачињен 05.03.2001. године у Бања Луци у 2 (два), оригинална примерка на службеним језицима Савезне Републике Југославије и Републике Српске.

За Савезну Републику Југославију

За Републику Српску

Председник

Председник

Др Војислав Коштуница

Мирко Шаровић

Члан 3.

Овај Закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 01-718/01

Дана: 07. јуна 2001. године

ПРЕДСЕДНИК
НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

Др Драган Калинић

[Signature]

Народна скупштина је донијела Закон о ратификацији Споразума о успостављању специјалних паралелних односа између Савезне Републике Југославије и Републике Српске • *The National Assembly passed the Law on Ratification of the Agreement on special parallel relations between the Federal Republic of Yugoslavia and the Republic of Srpska*

о осуди бруталне агресије НАТО пакта на Социјалистичку Републику Југославију и исказала протест због убијања грађана и разарања у Социјалистичкој Републици Југославији.

Народна скупштина је на Деветој сједници, 8. фебруара 2000, донијела *Закон о Омбудсмену Републике Српске*, којим је успостављен Омбудсмен као независна институција у циљу заштите легитимних права и интереса физичких и правних лица у складу са Уставом Републике Српске, Уставом Босне и Херцеговине и међународним споразумима.

Народна скупштина Републике Српске је на Осмој посебној сједници, 6. октобра 2000, донијела *Декларацију* којом су позивани грађани Социјалистичке Републике Југославије да обезбиједу мир и конституишу власт поштовањем воље бирача исказане на изборима, 24. септембра 2000. године. Скупштина је позвала међународну заједницу да одмах укине санкције Социјалистичкој Републици Југославији и да је укључи у све међународне процесе и институције, чиме би показала добре намјере и на најбољи начин допринијела стабилизацији стања.

Народна скупштина је на сједници од 15. марта 2001. године донијела *Резолуцију о заштити интереса Републике Српске*, којом су одбачене све евентуалне иницијативе за промјену дејтонске уставне структуре Босне и Херцеговине без сагласности њених конститутивних народа.

Односи Републике Српске и Социјалистичке Републике Југославије, на основу *Споразума о специјалним паралелним односима*, потписаним 5. марта 2001. у Бањој Луци, учвршћени су 6. и 7. јуна 2001. године доношењем *Закона о ратификацији Споразума о успостављању специјалних паралелних односа између Социјалистичке Републике Југославије и Републике Српске*.

Скупштина је на сједници, 2. октобра 2001. године, донијела *Закон о сарадњи Републике Српске са Међународним кривичним судом у Хаџу*. Овим законом уређен је поступак и начин сарадње Републике

кilling of citizens and destructions in Socialist Republic of Yugoslavia.

In the Ninth session on 8th February 2000, National Assembly passed the *Law on Ombudsman of Republic of Srpska*, which established Ombudsman as an independent institution with the goal of protecting legitimate rights and interests of natural and legal persons in accordance with Republic of Srpska Constitution, Bosnia and Herzegovina Constitution and international agreements.

In the Eight special session, held on 6th October 2000, National assembly passed the *Declaration* by which citizens of Socialist Republic of Yugoslavia were invited to ensure peace and constitute government respecting the will of voters expressed on the elections from 24th September 2000. The Assembly invited the International Community to remove sanctions to Socialist Republic of Yugoslavia and involve it in all international processes and institutions, whereby it would show good intentions and contribute to stabilization in the best way.

In the session held on 15th March 2001, the National Assembly passed *Resolution on the protection of interests of Republic of Srpska*, which rejected all possible initiatives to change Dayton constitutional structure of Bosnia and Herzegovina without the consent of its constitutive peoples.

Relations between the Republic of Srpska and Socialist Republic of Yugoslavia, as defined by the *Agreement on special parallel relations*, signed on 5th March 2001 in Banja Luka, were strengthened on 6-7th June 2001 by passing the *Law on ratification of the Agreement on establishing special parallel relations between Socialist Republic of Yugoslavia and the Republic of Srpska*.

In the session held on 2nd October 2001, the Assembly passed the *Law on cooperation of Republic of Srpska with the International Criminal Court in Hague*. This Law defined the procedure and way of cooperation of RS with the International Criminal Court for criminal prosecution of persons responsible for heavy breaches of international humanitarian law committed on the

1 – Предсједник Народне скупштине Драган Калинић и генерални секретар Народне скупштине Мирко Стевановић у вријеме петог сазива Народне скупштине • *President of the National Assembly Dragan Kalinic and the National Assembly secretary general Mirko Stevanovic in the time of the fifth convocation of the National Assembly;*
2 – Засједање Народне скупштине током 2003. године • *Session of the National Assembly in the course of the year 2003*

Српске са Међународним судом за кривично гоњење лица одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права учињена на подручју бивше Југославије од 1991. године.

Изборним законом Републике Српске, који је Народна скупштина донијела 30. маја 2002. године, регулисан је начин избора председника и потпредседника Републике Српске, посланика Народне скупштине и делегата Вијећа народа Републике Српске, одборника градске скупштине, одборника скупштине општине, градоначелника града, начелника општине, чланова савјета мјесне заједнице, именовање органа за спровођење избора и финансирање избора и изборне кампање.

Дјелатност Народне скупштине на међународном плану карактерише *Декларација о одређењу Републике Српске поводом тужбе Босне и Херцеговине против Србије и Црне Горе за кривично геноцид према Међународним судом правде*, коју је донијела 1. октобра 2003. године. У *Декларацији* се констатује да је спором Босне и Херцеговине против Србије и Црне Горе пред Међународним судом правде, који је покренут и који се води без сагласности Републике Српске и српског народа у Босни и Херцеговини, грубо нарушен принцип равноправности конститутивних народа, јер легитимни представници српског народа нису консултовани када је тужба поднесена, а ни у вођењу спора.

Парламент је на Четрнаестој сједници, 25. фебруара 2004, донио *закључке* о преношењу одређених надлежности ентитета у правосуђу, успостављањем Високог судског и тужилачког савјета Босне и Херцеговине.

Народна скупштина је 31. марта 2004. године донијела *Декларацију о иницијативама за осјоравање уставне уштемљености и имена „Република Српска“*, којом су осуђени бошњачки политичари који воде кампању и покрећу иницијативе пред Уставним судом Босне и Херцеговине о оправданости имена Република Српска.

territory of former Yugoslavia since 1991.

Election Law of Republic of Srpska, which was passed by the National Assembly on 30th May 2002, regulated the method of election of the President and Vice-president of Republic of Srpska, members of National Assembly and Republic of Srpska Council of Peoples, board members of city assembly, board members of municipal council, city mayor, municipality mayor, members of local community councils, as well as nomination of the body for conducting elections and financing elections and election campaigns.

The action of National Assembly on the international level is characterized by the *Declaration on Republic of Srpska's commitment regarding Bosnia and Herzegovina's complaint against Serbia and Montenegro for genocide before the International Court of Justice*, which it passed on 1st October 2003. It is asserted in the Declaration that Bosnia and Herzegovina's dispute with Serbia and Montenegro before the International Court of Justice, which was started and is run without the consent of Republic of Srpska and Serbian people in Bosnia and Herzegovina, heavily breaches the principle of equality of constitutive peoples, because legitimate representatives of Serbian people hadn't been consulted when the complaint was filed or in conducting the dispute.

In the Fourteenth session held on 25th February 2004, the Parliament passed *conclusions* on transferring certain competencies of the administration of justice entities by establishing High Court and Prosecuting Council of Bosnia and Herzegovina.

On 31st March 2004, National Assembly passed the *Declaration on initiatives for disputing constitutional groundedness and the name "Republic of Srpska"*, which denounces Bosniak politicians who run the campaign and start initiatives before the Constitutional court of Bosnia and Herzegovina regarding justifications of the name "Republic of Srpska".

In the Nineteenth special session held on 20th July 2004, the National Assembly passed the *Resolution on cooperation with the International court for war crimes*

1 – Предсједништво Народне скупштине Републике Српске у септембру 2005. године • *Presidency of the Republic of Srpska National Assembly in September 2005;*

2 – Високи представник у Босни и Херцеговини Педи Ешдаун се обраћа посланицима Народне скупштине у 2005. години • *High Representative to Bosnia and Herzegovina addressing the members of the National Assembly in 2005*

Народна скупштина је на Деветнаестој посебној сједници, 20. јула 2004, донијела *Резолуцију о сарадњи са Међународним судом за ратне злочине починене на територији бивше Југославије са сједиштем у Хаџу*, којом тражи да Влада Републике Српске одмах предузме све потребне мјере и радње на потпуном испуњавању свих обавеза према овом суду.

Заједничка комисија Народне скупштине и Вијећа народа Републике Српске на Четвртој сједници, 30. јула 2004, донијела је *Пословник о раду Заједничке комисије Народне скупштине Републике Српске и Вијећа народа Републике Српске за усаглашавање закона, прописа и аката*, којим је дефинисан основни задатак ове комисије. Од тада траје рад Заједничке комисије, као тијела за усаглашавање аката између Народне скупштине и Вијећа народа Републике Српске, а након покренуте заштите виталног националног интереса неког од конститутивних народа.

Народна скупштина је на Двадесет другој сједници, 16. децембра 2004, донијела *Закон о заштити права припадника националних мањина*, по којем су националне мањине у Републици Српској: Албанци, Црногорци, Чеси, Италијани, Јевреји, Мађари, Македонци, Нијемци, Пољаци, Роми, Румуни, Руси, Русини, Словаци, Словенци, Турци, Украјинци и други.

Народна скупштина је *Декларацијом о стратешким одређењима Републике Српске у систему одбране Босне и Херцеговине* од 18. марта 2005. године дефинисала демилитаризацију цијеле Босне и Херцеговине као стратешко одређење Републике Српске у области безбједности и одбране. Скупштина је *Одлуком о преносу надлежности из области одбране Републике Српске на заједничке органе и институције Босне и Херцеговине* од 30. августа 2005. прихватила преношење надлежности из области одбране Републике Српске на заједничке органе и институције Босне и Херцеговине.

Народна скупштина донијела је на Двадесет осмој посебној сједници, 5. октобра 2005, на приједлог предсједника Републике Српске, *Одлуку о прихватању*

committed on the territory of former Yugoslavia seated in Hague, which demands that the Republic of Srpska Government should take all necessary measures and actions towards fully meeting all the obligations towards this court.

On 30th July 2004, Common commission of National Assembly and the Council of Peoples of Republic of Srpska passed the *Book of work regulations of the Common Commission of Republic of Srpska National Assembly and Republic of Srpska Council of Peoples for bringing laws, regulations and acts into accord*, which defines the principal task of the Commission. Since then, upon initiating the protection of vital national interests of some of the constitutive peoples, the work of Common Commission, as the body for bringing into accord acts between the National Assembly and Republic of Srpska Council of Peoples has been underway.

In the Twenty-second session held on 16th December 2004, National Assembly passed the *Law on protection of rights of national minority members*, according to which, national minorities in the Republic of Srpska are the following: Albanians, Montengros, Czechs, Italians, Jews, Hungarians, Macedonians, Germans, Poles, Romani people, Romanians, Russians, Ruthenians, Slovaks, Slovenians, Turks, Ukrainians and others.

By means of *Declaration of strategic commitments of Republic of Srpska in the Defense system of Bosnia and Herzegovina*, from 18th March 2005, National Assembly defined demilitarization of the whole Bosnia and Herzegovina as a strategic commitment of Republic of Srpska in the field of safety and defense. By means of *Decision on transferring competencies in the field of Republic of Srpska defense to the common bodies and institutions of Bosnia and Herzegovina*, from 30th August 2005, the National Assembly accepted the transfer of competencies in the field of Republic of Srpska defense to the common bodies and institutions of Bosnia and Herzegovina.

In the Twenty-eight special session held on 5th October 2005, upon the suggestion by the President of Republic of Srpska, National Assembly passed the

Споразума о реструктурирању полицијских структура у Босни и Херцеговини. Саставни дио ове одлуке је Споразум о реструктурирању полицијских структура, по којем су споразумне стране прихватиле основне европске принципе које је одредила Европска комисија као основ за реструктурирање полицијских структура у Босни и Херцеговини, које је у Бриселу дефинисао Савјет за имплементацију мира, 7. априла 2005. године, у Коминикеу чије је прихватање представљало услов Босни и Херцеговини за почињање преговора о придруживању и стабилизацији са Европском унијом. Народна скупштина усвојила је 10. маја 2006. Препоруке о моделу будуће полицијске структуре

Decision on accepting the Agreement on restructuring police structures in Bosnia and Herzegovina. An integral part of this Decision is the Agreement on restructuring police structures, according to which Parties of the Agreement accepted fundamental European principles defined by the European Commission as the foundation for restructuring police structures in Bosnia and Herzegovina, which were defined in Brussels by the Council for Peace Implementation, On 7th April 2005, the acceptance of which meant the condition for Bosnia and Herzegovina to start negotiations on joining and stabilization with the European Union was met.

On 10th May 2006, The National Assembly accepted the Recommendations for the model of future police

Консултације народних посланика и чланова Владе Републике Српске за вријеме паузе током засједања Народне скупштине 2002. године • *Consultations of members of the parliament and the Republic of Srpska Government having a break during a National Assembly session in 2002*

у Босни и Херцеговини, којима је наглашен начин постојања и функционисања будуће полицијске структуре (усвајање закона, буџет за полицију) у Босни и Херцеговини, уз уважавање постојања МУП-а и полиције Републике Српске.

Народна скупштина је на Осмој сједници, 29. марта 2007. године, донијела *Декларацију о ојредјељењу Републике Српске за демократско уређење и европску будућност Босне и Херцеговине*, у којој је изражена забринутост због заостравања политичке реторике у унутрашњем дијалогу у Босни и Херцеговини и стављен акценат на европски пут Босне и Херцеговине.

Законом о амблему Републике Српске, који је

structure in Bosnia and Herzegovina, which emphasized the way of existence and functioning of future police structure (accepting laws, police budget) in Bosnia and Herzegovina, while respecting the existence of Internal Affairs Ministry and Republic of Srpska Police.

In the Eight session held on 29th March 2007, National Assembly passed the *Declaration on Republic of Srpska's commitment to democratic system and European future of Bosnia and Herzegovina*, which expresses the concern about sharpening of political rhetoric in the internal dialogue in Bosnia and Herzegovina and puts an emphasis on the European path of Bosnia and Herzegovina.

The Law on Republic of Srpska emblem, which was passed in the Ninth session of National Assembly of

Народни посланици током засједања Народне скупштине у септембру 2004. године • *Delegates in the course of the National Assembly session held in September 2004*

донесен на Деветој сједници Народне скупштине Републике Српске, 23. априла 2007. године, одређен је облик, сврха и употреба амблема Републике Српске.

Амблем Републике Српске састоји се од поља у бојама заставе Републике Српске преко кога је златни преплетени иницијал Републике Српске; поље је окружено златним плодним храстовим вијенцем у дну увезаним траком у бојама заставе; изнад поља је златна затворена хералдичка круна, а испод поља златна кринова круна; око свега је циркумскрипција РЕПУБЛИКА СРПСКА – REPUBLIKA SRPSKA.

Амблем Републике Српске је допунски симбол Републике Српске, а може се користити за представљање Републике Српске у свечаним, културним, историјским и спортским манифестацијама, као и у другим сличним приликама.

Народна скупштина донијела је на Десетој сједници од 3. маја 2007. *Закон о Енциклопедији Републике Српске*, који је *Енциклопедију* дефинисао као општу енциклопедију о прошлости и садашњости Републике Српске.

Народна скупштина донијела је 11. децембра 2007. године *Резолуцију о „бонским овлашћењима“ високој преглавној у Босни и Херцеговини* – којом

Republic of Srpska, held on 23rd April 2007, determined the shape, purpose and use of Republic of Srpska emblem.

Republic of Srpska emblem consists of a field in the colours of Republic of Srpska flag, over which is a golden interwoven initial of Republic of Srpska; the field is surrounded by golden fertile oak garland tied at the bottom by a band in the colours of the flag; above the field there is a golden closed heraldic crown, and below the field there is a golden lily crown; the circumscription – REPUBLIC OF SRPSKA – surrounds everything.

Republic of Srpska emblem is an additional symbol of Republic of Srpska, and it can be used for representing Republic of Srpska on formal, cultural, historical and sports manifestations, as well as on other similar occasions.

Republic of Srpska emblem can be used instead of Republic of Srpska coat of arms, after the Decision of Constitutional Court of B&H on annihilating up-to-then Republic of Srpska coat of arms.

In the Tenth session held on 3rd May 2007, National Assembly passed the *Law on Republic of Srpska Encyclopaedia*, which defined the *Encyclopaedia* as a general encyclopaedia of the past and present of Republic of Srpska.

On 11th December 2007, National Assembly passed

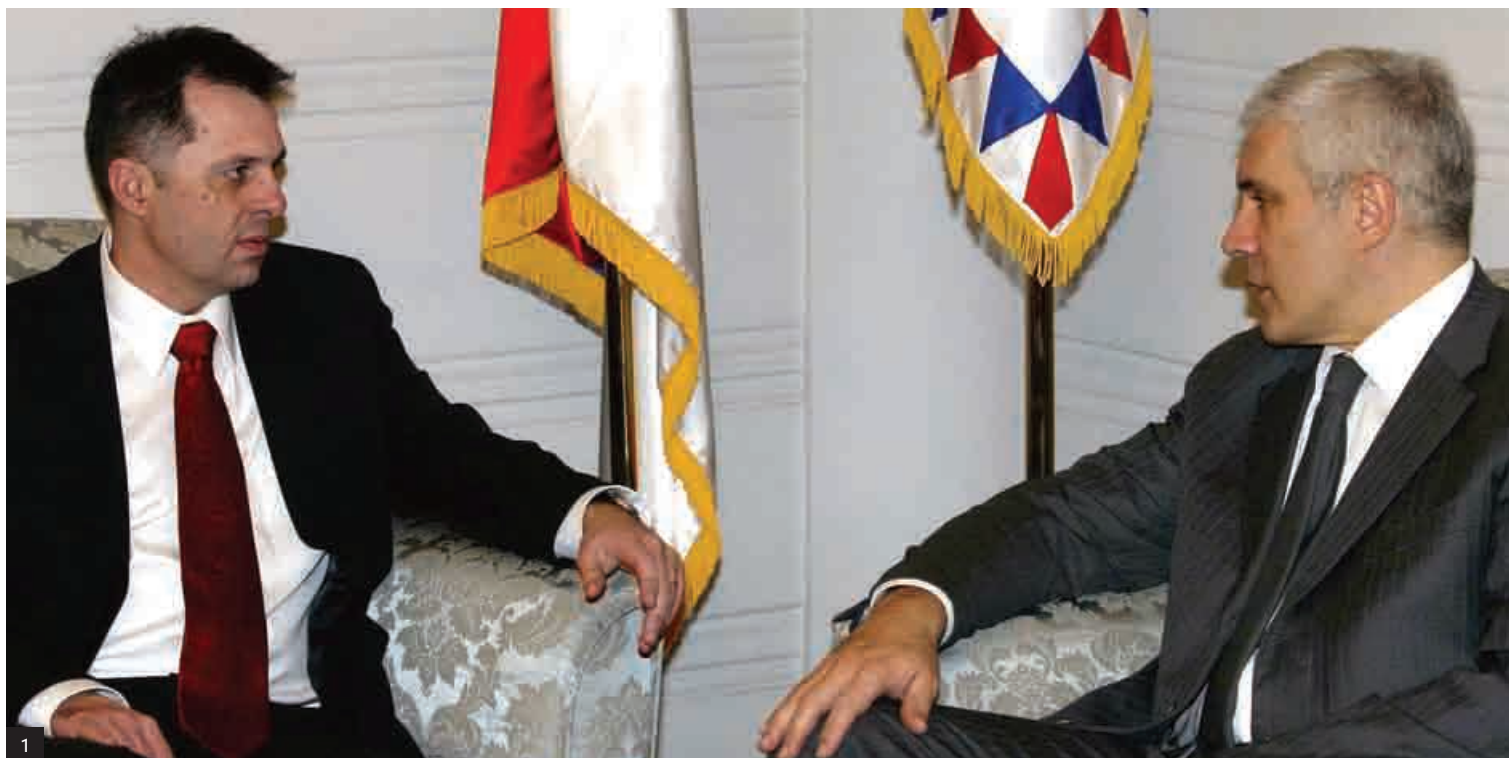
Амблем Републике Српске • The Republic of Srpska emblem

Застава Републике Српске • *The Republic of Srpska flag*

1 – Предсједник Народне скупштине Републике Српске Игор Радојичић присуствује сједници Одбора за пољопривреду, шумарство и водопривреду Народне скупштине Републике Српске • *President of the National Assembly of the Republic of Srpska Igor Radojic attending the session of the Board for Agriculture, forestry and water management of the Republic of Srpska National Assembly*; 2 – Чланови Савјета министара БиХ Средоја Новић и Никола Шпирић у Народној скупштини са министром у Влади Републике Српске Слободаном Пухалцем и народним послаником у Народној скупштини Урошем Гостићем • *B&H Council of Ministers members Sredoja Novic and Nikola Spiric in the National Assembly meeting the Minister in the Government of the Republic of Srpska Slobodan Puhalac and the member of the National Assembly Uros Gostic*

1 – Председник Народне скупштине Игор Радојичић у разговору са председником Републике Србије Борисом Тадићем • *President of the National Assembly Igor Radojčić talking to the Republic of Serbia President Boris Tadić*; 2 – Посланици Народне скупштине Седмог сазива прате засједање Народне скупштине • *Members of the National Assembly in its Seventh convocation following a National Assembly session*

констатује да „бонска овлашћења“, која су уведена након Конференције за имплементацију мира у Бону, 10. децембра 1997, нису у складу са изворним Дејтонским споразумом и нису спојива са чланством Босне и Херцеговине у Савјету Европе и њеном стремљењу ка Европској унији. И поред тога је високи представник користио „бонска овлашћења“ више од 800 пута, чиме је наметнуо или измијенио више од 300 закона, а 157 пута извршио смјене политичара у Босни и Херцеговини. Народна скупштина Републике Српске позвала је Резолуцијом Парламентарну скупштину Босне и Херцеговине и Парламент Федерације Босне и Херцеговине да подрже укидање „бонских овлашћења“ високог представника.

*Резолуција о нејризнавању једносјрано
пројашене независности Косова и Метохије и*

the Resolution on Bonn powers of High Representative in Bosnia and Herzegovina – by which it asserts that “Bonn powers”, introduced after the Conference for Peace Implementation in Bonn, on 10th December 1997, are not in accordance with the original Dayton Agreement and cannot be connected to Bosnia and Herzegovina’s membership in the Council of Europe and its strivings towards European Union. Nonetheless, High Representative used “Bonn powers” more than 800 times, thereby imposing or changing more than 300 laws, and replaced politicians in Bosnia and Herzegovina 157 times. Republic of Srpska National Assembly invited by this Resolution the Parliamentary Assembly of Bosnia and Herzegovina and Parliament of Federation of Bosnia and Herzegovina to support cancellation of “Bonn powers” of High Representative.

Предсједник Републике Српске Рајко Кузмановић, српски члан Предсједништва БиХ Небојша Радмановић и предсједавајући Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ Милорад Живковић прате засједање Народне скупштине Републике Српске • *President of the Republic of Srpska Rajko Kuzmanovic, Serb member of the B&H Presidency Nebojsa Radmanovic and the chair of the House of Representatives of the B&H Parliamentary Assembly follow a session of the National Assembly of the Republic of Srpska*

одредбама Републике Српске донесена је на Деветој посебној сједници, 21. фебруара 2008. године. Резолуцијом Народна скупштина није признала и прихватила једнострано проглашену независност јужне српске покрајине Косова и Метохије.

Народна скупштина је на Двадесет другој сједници, 15. јула 2008, донијела Уставни закон о гођуни Уставног закона о застави, грбу и химни Републике Српске, којим је установљена као химна Републике Српске композиција *Моја Република*. Овом композицијом замијењена је дотадашња химна *Боже њраве*.

Законом о заштити назива Република Српска, донесеним 16. јула 2008. године, уређени су услови и начин заштите назива или дијела назива Републике Српске.

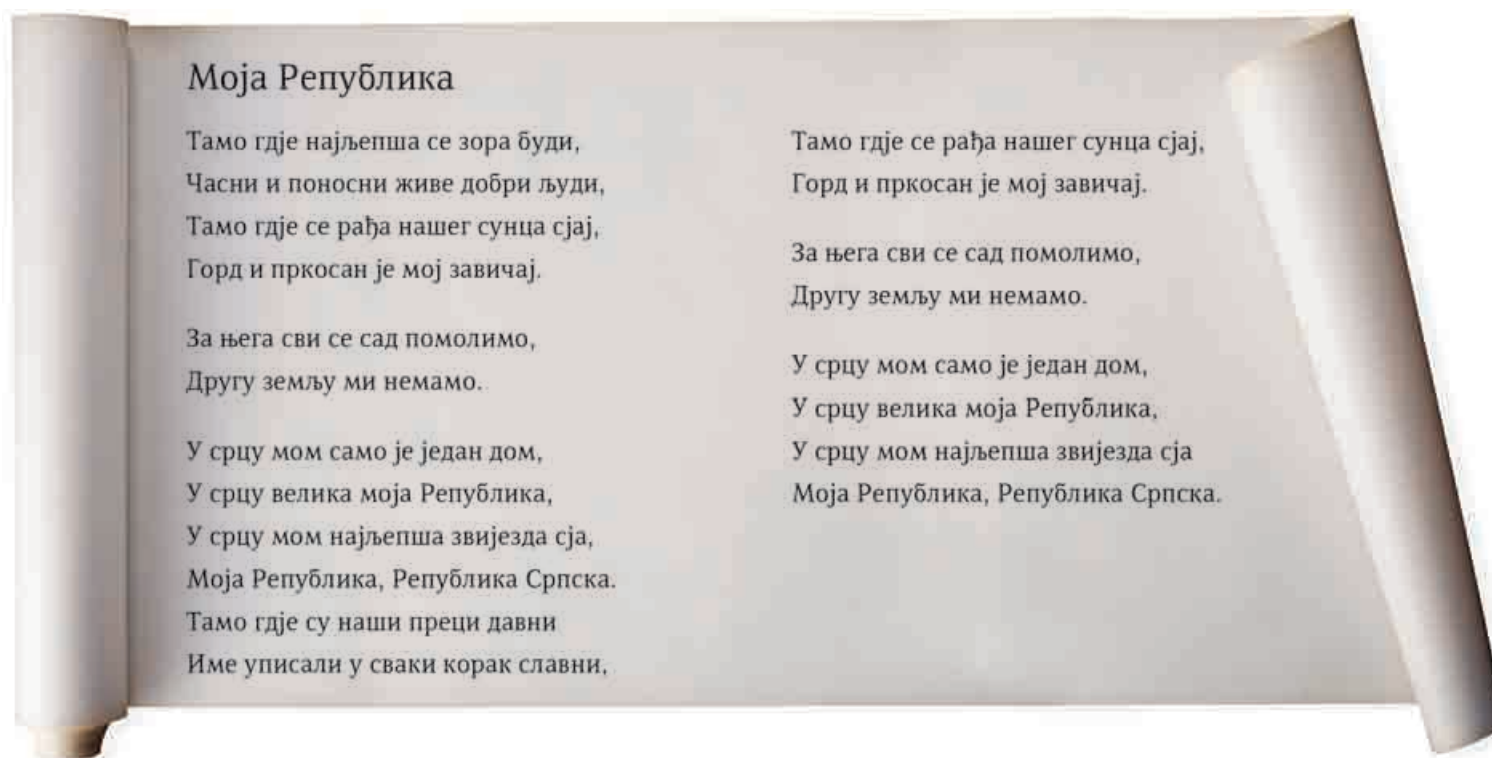
Народна скупштина је на Четрнаестој посебној сједници, 15. октобра 2008, донијела Резолуцију о циљевима и мјерама политике Републике Српске о неприхватљивости једностраног мијењања Устава

Resolution on not acknowledging one-sidedly proclaimed independence of Kosovo and Metohija and commitments of Republic of Srpska was passed in the Ninth special session held on 21st February 2008. By this resolution National Assembly did not acknowledge and accept one-sidedly proclaimed independence of southern Serbian province of Kosovo and Metohija.

In the Twenty-second session held on 15th July 2008, National Assembly passed the *Constitutional Law on amending the Constitutional Law on the flag, coat of arms and anthem of Republic of Srpska*, which established the composition *Moja Republika* (My Republic) as the anthem of Republic of Srpska. This composition replaced the up-to-then anthem *Boze Pravde*.

By means of the *Law on protection of the name "Republic of Srpska"*, which was passed on 16th July 2008, the conditions and way of protection of the name or part of the name "Republic of Srpska" were defined.

In the Fourteenth special session held on 15th

Консултације народних посланика са члановима Владе Републике Српске у марту 2009. за вријеме засједања Народне скупштине • *Consultations between members of the parliament with members of the Government of the Republic of Srpska in March 2009 during a session of the National Assembly*

Босне и Херцеговине без пристанка или присуства Републике Српске, о недопустивости додатних преноса надлежности са Републике Српске, о Споразуму о стабилизацији и придруживању Европској унији и привржености Републике евроатлантским интеграцијама, о попису становништва 2011. године у Босни и Херцеговини, о мандатима страних судија и тужилаца у судовима и тужилаштвима Босне и Херцеговине, о аспектима спровођења Споразума о специјалним паралелним везама са Србијом и о нелегалним активностима у циљу заштите појединачних и групних интереса политичких фактора из Федерације Босне и Херцеговине који руше једну по једну институцију и виталне интересе Републике Српске.

Народна скупштина је на Осамнаестој посебној сједници, 25. марта 2009, донијела *Декларацију о основама за разговоре о евентуалним промјенама Устава Босне и Херцеговине и о заштити интереса Републике Српске*. Она говори, између осталог, о неоспоривости назива, постојања, територије и пуних уставних надлежности Републике Српске као правне, политичке и економске категорије, засноване на Дејтонском мировном споразуму, о учешћу у разговорима о евентуалним уставним промјенама у Босни и Херцеговини у складу са утврђеном платформом, о питањима која се тичу организације, структуре, надлежности и функционисања институција Босне и Херцеговине, о уставним промјенама у Босни и Херцеговини, о неопходности да ентитети у процесу европских интеграција равноправно и обавезно учествују у оквиру органа и институција Босне и Херцеговине, одлучивањем у доношењу битних одлука у вези са европским интеграцијама, као и у стварању заједничких тијела која представљају Босну и Херцеговину у институцијама Европске уније, о успостављању и функционисању искреног дијалога, отворен и заједнички однос и разумијевање о свему ономе што је претходило дејтонским рјешењима

October 2008, National Assembly passed the *Resolution on goals and measures of Republic of Srpska politics* on unacceptability of one-sided amendment of Bosnia and Herzegovina Constitution without the consent or presence of Republic of Srpska, on inadmissibility of additional transfers of competencies from the Republic of Srpska, on the Agreement on stabilization and joining the European Union and adherence of the Republic to Euro-atlantic integrations, on census in Bosnia and Herzegovina in 2011, on mandates of foreign judges and prosecutors in courts and prosecutions in Bosnia and Herzegovina, on aspects of conducting the Agreement on special parallel relations with Serbia and illegal activities with an end to protecting individual and group interests of political factors from Federation of Bosnia and Herzegovina that bring down institutions and vital interests of Republic of Srpska one by one.

In the Eighteenth special session held on 25th March 2009, National Assembly passed the *Declaration on foundations for discussions about possible amendments to Bosnia and Herzegovina Constitution and protection of interests of Republic of Srpska*. It speaks among other things about indisputability of the name, existence, territory and full constitutional competencies of Republic of Srpska as a legal, political and economic category, founded on Dayton Peace Agreement, on participation in discussions about possible constitutional changes in Bosnia and Herzegovina in accordance with the established platform, on issues about organization, structure, competence and functioning of institutions of Bosnia and Herzegovina, on the necessity for the entities to participate within the framework of bodies and institutions of Bosnia and Herzegovina, equally and mandatorily, in the process of European integrations by making important decisions regarding European integrations as well as in creating common bodies that represent Bosnia and Herzegovina in the institutions of European Union, on establishing and functioning of honest dialogue, open and common relation and understanding of everything that preceded Dayton

у Босни и Херцеговини и што подразумева и оправдава њихову пуну примјену и унапређивање, о уставним промјенама у Босни и Херцеговини које нису услов за затварање Канцеларије високог представника у Босни и Херцеговини, о разговорима о промјенама Устава Босне и Херцеговине који треба да се воде у Парламентарној скупштини Босне и Херцеговине уз учешће представника ентитетских парламената и о потреби усклађивања Устава Босне и Херцеговине са Европском конвенцијом о људским правима и слободама у дијеловима који се односе на Предсједништво Босне и Херцеговине и Парламентарну скупштину Босне и Херцеговине.

Народна скупштина је на Двадесет петој посебној сједници, 10. фебруара 2010, усвојила *Закон о референдуму и грађанској иницијативи*, којим се уређују расписивање и спровођење републичког референдума

solutions in Bosnia and Herzegovina, and that implies and justifies their full application and improvement, on constitutional changes in Bosnia and Herzegovina which are not the condition for closing the Office of High Representative in Bosnia and Herzegovina, on discussions about changes of Bosnia and Herzegovina Constitution which should be led in Bosnia and Herzegovina Parliamentary Assembly with an involvement of representatives of entity parliaments and on the need of bringing into accord Bosnia and Herzegovina Constitution with the European Convention on human rights and freedoms in the parts pertaining to the Presidency of Bosnia and Herzegovina and Bosnia and Herzegovina Parliamentary Assembly.

In the Twenty-fifth special session held on 10th February 2010, National Assembly adopted the *Law on referendum and civil initiative*, which defines scheduling

Предсједник Владе Републике Српске Милорад Додик на засједању Народне скупштине које је одржано у марту 2009. године • Prime Minister in the Government of the Republic of Srpska Milorad Dodik in the session of the National Assembly held in March 2009

и референдума у општини, односно граду, тијела за спровођење референдума, начини непосредног изјашњавања грађана на референдуму, заштита права грађана у спровођењу референдума и начин остваривања грађанске иницијативе.

Народна скупштина је на Двадесет седмој посебној сједници, 14. септембра 2010, донијела *Закон о стајшусу државне имовине која се налази на територији Републике Српске и под забраном је располања*. Под имовином која се налази на територији Републике Српске подразумева се непокретна имовина која је припала Босни и Херцеговини на основу међународног Споразума о питањима сукцесије, а сматра се власништвом или посједом било којег нивоа власти или јавне организације у Републици Српској, и непокретна имовина на којој је права располагања и управљања имала бивша Социјалистичка Република Босна и Херцеговина до 31. децембра 1991. године, а која се сматра власништвом или посједом било којег нивоа власти или јавне организације или органа у Републици Српској.

У свом двадесетогодишњем раду Народна скупштина је донијела, осим Устава, више од 120 амандмана на Устав Републике Српске, шест резолуција, 20 декларација, 1.496 закона, 2.235 одлука, 945 закључака, осам препорука и више других аката.

and conducting of republic referendum and referendum in municipality, that is, city, defines bodies for carrying out referendum, ways of direct declarations of citizens at referendum, protection of citizens' rights in conducting referendum and the way of realizing civil initiative.

In the Twenty-seventh special session held on 14th September 2010, National assembly passed the *Law on the status of state property which is found on the territory of Republic of Srpska and is under disposal ban*. What is meant by the property found on the territory of Republic of Srpska is real estate that was referred to Bosnia and Herzegovina on the basis of international Agreement on the issues of succession, and is deemed property or possession of any level of authority or public organization of Republic of Srpska, and real estate which the former Socialist Republic of Bosnia and Herzegovina had the right to handle until 31st December 1991, and which is deemed property or possession of any level of authority or public organization or body in Republic of Srpska.

In its twenty-year work, besides the Constitution, National Assembly passed more than 120 amendments to the Constitution of Republic of Srpska, six resolutions, 20 declarations, 1.496 laws, 2.235 decisions, 945 conclusions, eight recommendations and a number of other acts.

1 – Сједница Законодавног одбора Народне скупштине осмог сазива • *Session of the Legislative Board of the National Assembly in the eight convocation*; 2 – Сједница Колегијума Народне скупштине осмог сазива • *Session of the Board of the National Assembly in the eight convocation*

Година Year	Резолуције Resolutions	Декларације Declarations	Закони Laws	Одлуке Decisions	Закључци Conclusions	Препоруке Recommendations
1992.	1	7	72	315	5	1
1993.		3	93	71		
1994.			148	122	1	
1995.			31	91	1	
1996.			134	172		
1997.		1	73	105	5	
1998.		1	81	208	8	
1999.	1	2	44	79	14	1
2000.		1	31	48	14	
2001.			63	142	40	3
2002.			61	74	52	
2003.			72	92	65	
2004.	1	1	56	76	61	
2005.			73	80	77	1
2006.		1	77	84	79	1
2007.	1	2	60	99	93	
2008.	1		95	68	143	
2009.	1	1	99	79	114	
2010.			68	75	75	
2011.			65	155	98	1
Свега Total	6	20	1.496	2.235	945	8

Табеларни приказ политичких и правних аката усвојених у Народној скупштини Републике Српске 1992–2011. • Table showing political and legal acts adopted by the National Assembly of the Republic of Srpska in the period 1992–2011

Састав Народне скупштине 1996–2011.

Composition of the National Assembly 1996–2011

**НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
NATIONAL ASSEMBLY OF THE REPUBLIC OF SRPSKA**

Број, састав, избор и трајање мандата народних посланика утврђени су Уставом Републике Српске. Народна скупштина бира из реда посланика председника и потпредседнике. Конституисањем Народне скупштине и избором председника, председник председава сједницама, брине се о примјени пословника, обезбјеђује благовремени и усклађени рад радних скупштинских тијела и избор и формирање посланичких клубова.

Почев од првих вишестраначких избора 1990. године народни посланици су као народни представници у Народној скупштини Републике Српске бирани осам пута, а на три начина, односно примјеном трију различитих изборних поступака.

Осам сазива Народне скупштине Републике Српске, од 1991. до 2011. године, имају сљедећи хронолошки редослијед:

Први сазив (октобар 1991 – септембар 1996),
Други сазив (септембар 1996 – јул 1997),
Трећи сазив (новембар 1997 – септембар 1998),
Четврти сазив (септембар 1998 – новембар 2000),
Пети сазив (новембар 2000 – октобар 2002),
Шести сазив (октобар 2002 – октобар 2006),
Седми сазив (октобар 2006 – октобар 2010) и
Осми сазив (октобар 2010 –).

Тhe number, composition, election and length of the parliament members' terms of office are determined by the Republic of Srpska Constitution. National Assembly elects the president and vice-presidents from the rank of delegates. By constituting the National Assembly and electing the president, the president chairs sessions, ensures application of the book of regulations, and ensures timely and adjusted work of working assembly bodies as well as the election and formation of MP clubs.

Since the first multi-party elections in 1990, parliament members of the National Assembly have been elected as peoples' representatives eight times, in three ways, that is, by applying three different election procedures.

Eight compositions of the Republic of Srpska National Assembly, from 1991-2011, have the following chronological order:

First Assembly (October 1991 – September 1996),
Second Assembly (September 1996 – July 1997),
Third Assembly (November 1997 – September 1998),
Fourth Assembly (September 1998 – November 2000),
Fifth Assembly (November 2000 – October 2002),
Sixth Assembly (October 2002 – October 2006),
Seventh Assembly (October 2006 – October 2010) and
Eight Assembly (October 2010 –).

1 – Посланици Народне скупштине Републике Српске и предсједник и потпредсједници Републике Српске уочи посљедње сједнице Народне скупштине првог сазива • *Members of the National Assembly of the Republic of Srpska, President and Vice-presidents of the Republic of Srpska on the eve of the last session of the National Assembly of the first convocation*; 2 – Посланици првог сазива Народне скупштине се изјашњавају на сједници Народне скупштине Републике Српске • *Delegates of the first convocation of the National Assembly responding in the first session of the National Assembly of the Republic of Srpska*

Први избори спроведени су по изборном законодавству и правилима Социјалистичке Републике Босне и Херцеговине, односно према Закону о избору одборника и посланика у скупштини друштвено-политичких заједница. Од другог до петог сазива посланици су бирани по правилима међународне заједнице, односно ОЕБС-а и Привремене изборне комисије (ПИК), а од шестог сазива до данас по Изборном закону Босне и Херцеговине.

Број народних посланика Народне скупштине Републике Српске је од почетка до данас било отворено питање. Више пута је покушавано да се повећа број од 83 посланика. Народна скупштина Републике Српске донијела је на засједању, 24. априла 1993. године, одлуку којом је предвиђено спајање скупштине Републике Српске и Републике Српске Крајине, чиме би се број народних посланика повећао на 164 (82 + 82), али то није реализовано. На основу измијењеног Устава из 1993. донесен је Закон о избору народних посланика и одборника из 1994. године. У складу са тим законом, Народна скупштина Републике Српске има 120 посланика који се бирају на четири године, али је уставним амандманима из 1996. године установљено да Народну скупштину Републике Српске и даље чине 83 народна посланика, колико она има и данас.

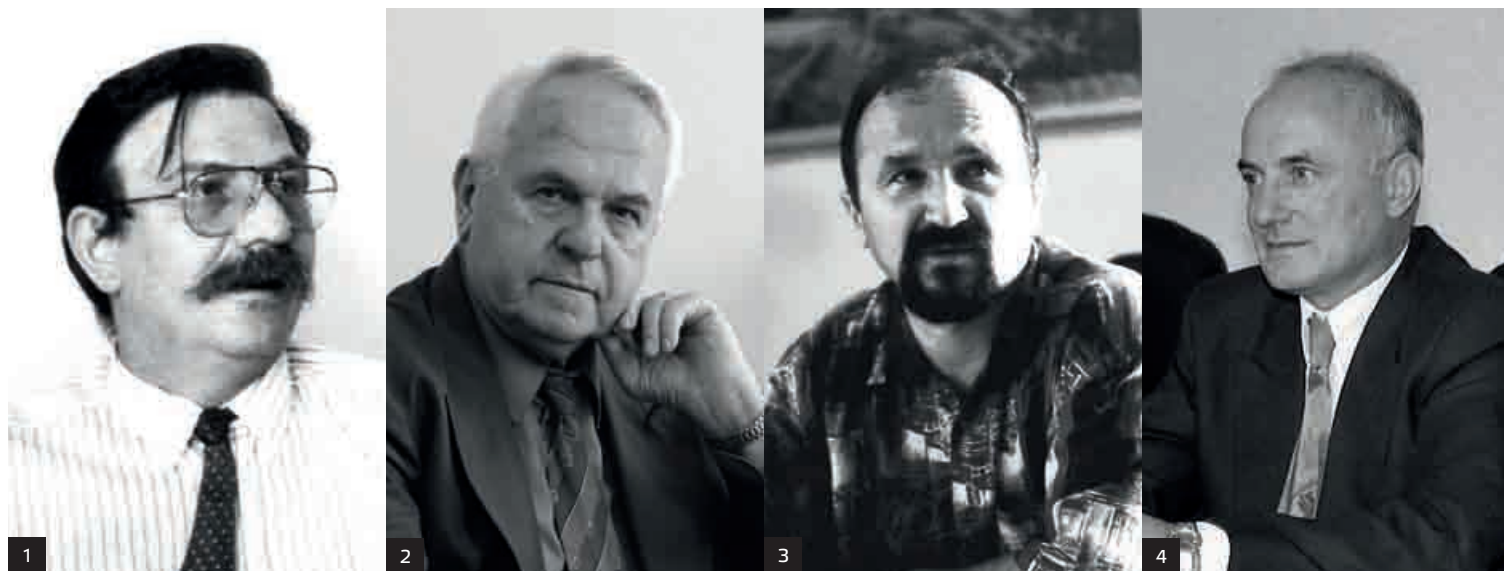
Народна скупштина Републике Српске је од оснивања, 24. октобра 1991. до 30. децембра 1994, радила као јединствен посланички клуб, иако су је сачињавали представници више политичких странака. На Четрдесет осмој сједници, 30. децембра 1994, група посланика са Милорадом Додиком на челу, који су на изборима 1990. године били кандидати Савеза реформских снага и Социјалдемократске партије (бивши Савез комуниста), формирала је Клуб независних посланика. Од тада Народна скупштина Републике Српске ради као вишестраначки парламент.

У ратним годинама предсједници Владе Републике Српске били су: др Бранко Ђерић (22. април

The first elections were carried out according to the election legislative and rules of the Socialist Republic of Bosnia and Herzegovina, that is, in accordance with the *Law on electing board members and members of parliament in assemblies of the socio-political communities*. From the second until the fifth composition members of the parliament were elected according to the rules of international community, that is, OSCE and Provisional Election Commission (PIK), and from the sixth composition until today elections were conducted pursuant to the *Bosnia and Herzegovina Election Law*.

Number of members in the Republic of Srpska National Assembly has been an open question since the very beginning. On more occasions attempts have been made to increase the number of 83 members. In the session held on 24th April 1993, the National Assembly of the Republic of Srpska passed a decision which envisaged merging the assemblies of the Republic of Srpska and the Republic of Srpska Krajina, which would have increased the number of members to 164 (82+82), but that wasn't realized. On the basis of amended Constitution from 1993 the *Law on electing parliament members and board members* from 1994 was passed. Pursuant to this Law, National Assembly of the Republic of Srpska has 120 members that are elected for four years, but by means of constitutional amendments from 1996 it was established that the Republic of Srpska National Assembly still comprised 83 members, which is as many as it has today.

From its founding on 24th October 1991 to 30th December 1994, the National Assembly of the Republic of Srpska worked as a unitary parliament members club, although it comprised representatives of different political parties. In the forty-eight session held on 30th December 1994, a group of parliament members headed by Milorad Dodik, who had been candidates of the Union of Reform Forces and Social-Democratic Party (former Communist Union) in the elections from 1990, formed the Club of independent members of the parliament. Since then the National Assembly of the Republic of Srpska has been working as a multi-party parliament.

1 – Бранко Ђерић – први предсједник Владе Републике Српске у периоду Народне скупштине Републике Српске првог сазива • *Branko Djerić – the first Prime Minister in the Government of the Republic of Srpska in the time of the National Assembly of the Republic of Srpska first convocation*; 2 – Владимир Лукић – други предсједник Владе Републике Српске у периоду Народне скупштине Републике Српске првог сазива • *Vladimir Lukić – the second Prime Minister in the Government of the Republic of Srpska in the time of the first convocation of the National Assembly of the Republic of Srpska*; 3 – Душан Козић – трећи предсједник Владе Републике Српске у периоду Народне скупштине Републике Српске првог сазива • *Dusan Kozic – the third Prime Minister in the Government of the Republic of Srpska in the time of the first convocation of the National Assembly of the Republic of Srpska*; 4 – Рајко Касагић – четврти предсједник Владе Републике Српске у периоду Народне скупштине Републике Српске првог сазива • *Rajko Kasagic – the fourth Prime Minister in the Government of the Republic of Srpska in the time of the first convocation of the National Assembly of the Republic of Srpska*

5 – Сједница првог сазива Народне скупштине Републике Српске у Санском Мосту, 1995. године • *Session of the first convocation of the National Assembly of the Republic of Srpska held in Sanski Most in 1995*

1992 – 20. јануар 1993), др Владимир Лукић (20. јануар 1993 – 18. август 1994), Душан Козић (18. август 1994 – 23. октобар 1995) и мр Рајко Касагић (23. октобар 1995 – 18. мај 1996).

Послије Дејтонског мировног споразума и доласка ОЕБС-а у Босну и Херцеговину избори народних посланика нису вршени по изборном закону који је раније донијела Народна скупштина Републике Српске, већ по изборној регулативи Мировног споразума, односно Анекса 3 о изборима и Правилима ПИК-а Босне и Херцеговине. Тиме су дејтонски ентитети – Република Српска и Федерација Босне и Херцеговине – били дужни да примјењују, без обзира на постојеће уставно уређење, изборно законодавство, правила и прописе које је наметнула међународна заједница. Правилима ПИК-а скраћен је посланички мандат на двије године, а изборе је организовао и спроводио ОЕБС.

Према Закону о изборним јединицама за избор посланика у Народну скупштину Републике Српске од 17. августа 1996, Република Српска је била у избору посланика за Народну скупштину једна изборна јединица. По том закону одржани су први послеријатни избори у Републици Српској, 13. и 14. септембра 1996, и то за четири нивоа власти: Народну скупштину Републике Српске, председника и потпредседника Републике Српске, Парламентарну скупштину Босне и Херцеговине и српског члана Председништва Босне и Херцеговине. На тим изборима за народне посланике гласало је у Републици Српској 1.132.818 бирача.

Изборни резултати омогућили су улазак у Народну скупштину Републике Српске представницима девет листи странака: Српској демократској странци (српских земаља) 45 мандата, Странци демократске акције – 14, Народном савезу за мир и прогрес (Савезу за мир и прогрес) – десет, Српској радикалној странци Републике Српске – шест, Демократско-патриотском блоку Републике Српске – два, Странци за Босну и Херцеговину – два,

In the war years the following persons were Prime Ministers of the Republic of Srpska: Dr Branko Djeric (22nd April 1992 – 20th January 1993), Dr Vladimir Lukic (20th January 1993 – 18th August 1994), Dusan Kozic (18th August 1994 – 23rd October 1995) and Rajko Kasagic, MA (23rd October 1995 – 18th May 1996).

After the Dayton Peace Agreement and the arrival of OSCE into Bosnia and Herzegovina, members of parliament were not elected by the election law previously passed by the Republic of Srpska National Assembly, but by election regulations of the Peace Agreement, that is, Annex 3 on elections and rules of Provisional Election Commission in Bosnia and Herzegovina. This obliged the Dayton entities – Republic of Srpska and Federation of Bosnia and Herzegovina to apply the election legislative, rules and regulations imposed by the International Community regardless of the existing constitutional system. Rules of PIK shortened the mandate to two years, and elections were organized and conducted by OSCE.

According to the *Law on election units for the election of members in National Assembly of Republic of Srpska* from 17th August 1996, the Republic of Srpska was a single election unit when electing members for the National Assembly. Pursuant to that *Law* the first post-war elections were held in the Republic of Srpska, on 13th and 14th September 1996, for these four levels of authority: Republic of Srpska National Assembly, Republic of Srpska president and Vice-president, Parliamentary Assembly of Bosnia and Herzegovina and Serbian member of B&H Presidency. On those elections 1.132.818 voters voted for members in the Republic of Srpska.

Election results enabled representatives of nine party lists to enter the National Assembly of Republic of Srpska: Serb Democratic Party (of Serbian countries) 45 mandates, Democratic Action Party – 14 mandates, People's Union for Peace and Progress (Peace and Progress Union) – 10 mandates, Serb Radical Party of Republic of Srpska – 6 mandates, Democratic-patriot block of the Republic of Srpska – 2 mandates, Associated

1 – Биљана Плавшић – председник Републике Српске изабрана на првим послеријатним изборима у Републици Српској ● *Biljana Plavsic – President of the Republic of Srpska elected in the first post-war elections in the Republic of Srpska*; 2 – Драгољуб Мирјанић – потпредседник Републике Српске изабран на првим послеријатним изборима у Републици Српској ● *Dragoljub Mirjanic – Vice-president of the Republic of Srpska elected in the first post-war elections in the Republic of Srpska*; 3 – Момчило Крајишник – српски члан Председништва БиХ изабран на изборима у Републици Српској на изборима одржаним 13. и 14. септембра 1996. године ● *Momcilo Krajsnik – Serbian member of B&H Presidency elected in the elections held in the Republic of Srpska on 13th and 14th September 1996*

4 – Драган КалиНИЋ – за председника Народне скупштине Републике Српске изабран на Конститутивној сједници Народне скупштине одржаној 19. октобра 1996. године ● *Dragan Kalinic – President of the National Assembly of the Republic of Srpska, elected in the Constitutive session of the National Assembly held on 19th October 1996*; 5 – Мирослав Вјештица – изабран 19. октобра 1996. године за потпредседника Народне скупштине Републике Српске ● *Miroslav Vjestica – Vice-president of the National Assembly, elected on 19th October 1996*; 6 – Никола Попласић – изабран 19. октобра 1996. године за потпредседника Народне скупштине Републике Српске ● *Nikola Poplasić – Vice-president of the National Assembly of the Republic of Srpska, elected on 19th October 1996*; 7 – Гојко Кличковић – изабран за председника Владе Републике Српске на сједници Народне скупштине која је одржана 27. новембра 1996 године ● *Gojko Klicovic – Vice-president of the Republic of Srpska Government, elected in the National Assembly session held on 27th November 1996*

Здруженој листи за Босну и Херцеговину (СДП БиХ – УБСД – МБО – ХСС) – два, Српској странци Крајине – један и Српској патриотској странци (СПАС) – један посланички мандат.

На овим изборима изабрана је за предсједника Републике Српске др Биљана Плавшић, за потпредсједника др Драгољуб Мирјанић, а за члана Предсједништва Босне и Херцеговине из Републике Српске (српски члан) мр Момчило Крајишник.

Прва конститутивна сједница другог сазива Народне скупштине Републике Српске одржана је 19. октобра 1996. у Банском двору у Бањој Луци, уз интонирање химне Републике Српске Боже правде. Конститутивној сједници присуствовао је велики број гостију из земље и иностранства. За предсједника Народне скупштине изабран је др Драган Калинић, за потпредсједнике Мирослав Вјештица и др Никола Поплашен, а за генералног секретара Стака Гојковић.

Народна скупштина Републике Српске изабрала је на сједници, 27. новембра 1996. године, Гојка Кличковића за предсједника Владе Републике Српске.

Народну скупштину Републике Српске, изабрану на изборима 1996, распустила је предсједник Републике др Биљана Плавшић, одлуком од 3. јула 1997. године. Томе се Народна скупштина није повиновала, већ је наставила рад доносећи законе и друге акте, који су касније били поништени.

На ванредним изборима за посланике у Народну скупштину Републике Српске, 22. и 23. новембра 1997, учествовало је 28 странака, три коалиције и 18 независних кандидата. Посланичке мандате освојило је седам странака. Резултати гласања били су: Српска демократска странка 24 посланичка мандата, Коалиција за Босну и Херцеговину – 16, Српски народни савез – 15, Српска радикална странка Републике Српске – 15, Социјалистичка партија Републике Српске – девет, а Странка независних социјалдемократа и Социјалдемократска партија Босне и Херцеговине освојиле су по два мандата.

На конститутивној сједници Народне скупштине

list for Bosnia and Herzegovina (SDP B&H – UBSD – MBO – HSS) – 2 mandates, Serb Krajina Party – 1 mandate, and Serbian Patriot Party (SPAS) – 1 delegate mandate.

On these elections Dr Biljana Plavsic was elected the president of Republic of Srpska, Dr Dragoljub Mirjanic Vice-president and Momcilo Krajisnik, MA, the member of B&H Presidency from the Republic of Srpska (Serb member).

The first constitutive session of the second assembly of the Republic of Srpska National Assembly was held on 19th October 1996 in Banski dvor in Banja Luka, with intonation of Republic of Srpska anthem *Boze pravde*. A great number of guests from the country and abroad participated in the Constitutive session. Dr Dragan Kalinic was elected the president of the National assembly, Miroslav Vjestica and Dr Nikola Poplasen Vice-presidents and Staka Gojkovic Secretary General.

In its session from 27th November 1996, the National Assembly of the Republic of Srpska appointed Gojko Klickevic the president of the Republic of Srpska.

The National Assembly of the Republic of Srpska, elected in the elections from 1996, was dismissed by the president of the Republic, Dr Biljana Plavsic, by the Decision from 3rd July 1997. The National Assembly did not submit to this, but continued its work passing laws and other acts, which were later cancelled.

28 parties, three coalitions and 18 independent candidates, participated in the extraordinary elections for members in the Republic of Srpska National Assembly, on 22-23 November 1997. Seven parties won mandates. The results of voting were as follows: Serbian Democratic Party – 24 mandates, Coalition for Bosnia and Herzegovina – 16 mandates, Serbian People's Union – 15, Serbian Radical Party of Republic of Srpska – 15 mandates, Socialist Party of Republic of Srpska – 9 mandates, whereas the Alliance of Independent Social-Democrats and Social-Democratic Party of Bosnia and Herzegovina won two mandates each.

In the constitutive session of the Republic of Srpska National Assembly from 12th January 1998, Dr Dragan Kalinic was elected president, Dr Nikola Poplasen and

1 – Петар Ђокић – изабран на сједници Народне скупштине одржаној 15–16. јуна 1998. године за предсједника Народне скупштине Републике Српске ● *Petar Djokic – President of the National Assembly of the Republic of Srpska, elected in the National Assembly session held on 15th and 16th June 1998*; 2 – Јован Митровић – изабран за потпредсједника Народне скупштине на сједници Народне скупштине одржаној 12. јануара 1998. године ● *Jovan Mitrovic – Vice-president, elected in the National Assembly session held on 12th January 1998*; 3 – Момир Малић – изабран за генералног секретара Народне скупштине 12. јануара 1998. године ● *Momir Malic – Secretary general, elected in the National Assembly session held on 12th January 1998*; 4 – Сафет Бичо – потпредсједник Народне скупштине Републике Српске, изабран на сједници 15–16. јуна 1998. године ● *Safet Bico – Vice-president of the National Assembly of the Republic of Srpska, elected in the session held on 15th and 16th June 1998*

5 – Предсједник клуба посланика Српског народног савеза Остоја Кнежевић на Конститутивној сједници Народне скупштине четвртог сазива ● *President of caucus of Serbian Peoples Alliance, Ostoja Knezevic, in the Constitutive session of the fourth convocation of the National Assembly*

Републике Српске, 12. јануара 1998, изабран је за предсједника др Драган Калинић, за потпредсједнике др Никола Поплашен и Јован Митровић, за генералног секретара Момир Малић, а за његовог замјеника Стака Гојковић.

Народна скупштина Републике Српске је на сједници, 17. и 18. јануара 1998, изабрала за предсједника Владе Републике Српске Милорада Додика.

На трећем засједању Народне скупштине Републике Српске, 31. јануара 1998. године, поништен је дотадашњи Закон о изборним јединицама за избор посланика у Народну скупштину Републике Српске.

На сједници Народне скупштине, 15. и 16. јуна 1998, разријешени су дужности дотадашњи предсједник др Драган Калинић и потпредсједник др Никола Поплашен, те је изабран нови предсједник Петар Ђокић и нови потпредсједник Сафет Бичо.

Народна скупштина Републике Српске добила је нови посланички сазив на парламентарним изборима, 12. и 13. септембра 1998. године. На њима је Српска демократска странка освојила 19 посланичких мандата, Коалиција за цјеловиту и демократску Босну и Херцеговину – 15, Српски народни савез – 12, Српска радикална странка Републике Српске – 11, Социјалистичка партија Републике Српске – десет, Странка независних социјалдемократа – шест, Радикална странка Републике Српске – три, Српска коалиција за Републику Српску – два, Социјалдемократска партија Босне и Херцеговине – два, Коалиција за краља и отаџбину – један, Нова хрватска иницијатива – један и Хрватска демократска заједница један мандат.

За предсједника Републике Српске изабран је др Никола Поплашен, којег је са ове функције смијенио високи представник међународне заједнице у Босни и Херцеговини Карлос Вестендорп, Одлуком од 6. марта 1999. године.

На конститутивној сједници, 4. новембра 1998. године, изабран је за предсједника Народне скупштине Петар Ђокић, за потпредсједнике Јован

Jovan Mitrovic Vice-presidents, Momir Malic Secretary Ggeneral and Staka Gojkovic was his deputy.

In the session from 17-18 January 1998, National Assembly elected Milorad Dodik the president of the Republic of Srpska Government.

In the third session of the Republic of Srpska National Assembly from 31st January 1998, the then *Law on election units for electing members for the National Assembly of Republic of Srpska* was annulled.

In the session of the National Assembly from 15-16 June 1998, the then president, Dr Dragan Kalinic and Vice-president, Dr Nikola Poplasen, were removed from power, whereas Petar Djokic was elected new president and Safet Bico new Vice-president.

National Assembly of the Republic of Srpska got a new composition in parliamentary elections from 12-13 September 1998. In those elections Serbian Democratic Party won 19 mandates, Coalition for Unitary and Democratic Bosnia and Herzegovina – 15 mandates, Serbian People's Union – 12 mandates, Serbian Radical Party of Republic of Srpska – 11 mandates, Socialist Party of Republic of Srpska – 10 mandates, Alliance of Independent Social-Democrats – 6, Radical Party of Republic of Srpska – 3 mandates, Serbian Coalition for Republic of Srpska – 2 mandates, Social-Democratic Party of Bosnia and Herzegovina – 2 mandates, Coalition for the King and Fatherland – 1 mandate, New Croatian Initiative – 1 mandate and Croatian Democratic Community – 1 mandate.

Dr Nikola Poplasen was elected president of the Republic of Srpska, but he was removed from power by the Decision from 6th March 1999 by High Representative of International Community in Bosnia and Herzegovina, Karlos Westendorp.

In the constitutive session from 4th November 1998, Petar Djokic was elected president of the National Assembly, Jovan Mitrovic and Munib Jusufovic Vice-presidents, Momir Malic Secretary general and Boro Blagojevic his deputy.

The National Assembly was constituted in its fifth

1 – Карлос Вестендорп – високи представник у Босни и Херцеговини на сједници Народне скупштине Републике Српске • *Carlos Westendorp – High Representative to Bosnia and Herzegovina in a session of the National Assembly of the Republic of Srpska*; 2 – Никола Поплашен председник Републике Српске и Мирко Шаровић, потпредседник Републике Српске изабрани на изборима одржаним 12. и 13. септембра 1998. потписује свечану заклетву на сједници Народне скупштине • *Nikola Poplasen, President of the Republic of Srpska and Mirko Sarovic, Vice-president of the Republic of Srpska, elected in the elections held on 12th and 13th September 1998, signing the ceremonial oath in the Session of the National Assembly*

1 – Посланици Народне скупштине у неформалном разговору са предједником Народне скупштине Петром Ђокићем у четвртм сазиву за вријеме паузе у раду Народне скупштине • *National Assembly members in an unofficial talk with the President of the National Assembly, Petar Djokić, during a break in the fourth convocation of the National Assembly*; 2 – Предједник Владе Републике Српске Драган Микеревић са члановима Владе Републике Српске који су изабрани на сједници Народне скупштине, 17. јануара 2003. године • *Prime Minister in the Government of the Republic of Srpska, Dragan Mikerević, with members of the Republic of Srpska Government, in the session of the National Assembly held on 17th January 2003*

Митровић и Муниб Јусуфовић, за генералног секретара Момир Малић, а за његовог замјеника Боро Благојевић.

Народна скупштина конституисана је у петом сазиву према резултатима општих избора, који су одржани 11. новембра 2000. године. На тим изборима се гласало и за Парламентарну скупштину Босне и Херцеговине, предједника и потпредједника Републике Српске. Опште изборе у Републици Српској припремали су темељно ПИК и изборне комисије у општинама и градовима. Избори су одржани по ПИК-овим правилима и прописима и по вишечланим изборним јединицама. Том подјелом Република Српска била је у изборима за Народну скупштину подијељена на шест изборних јединица.

Прву изборну јединицу чиниле су општине: Крупа на Уни, Нови Град, Козарска Дубица, Приједор, Градишка, Лакташи, Србац, Прњавор, Оштра Лука и Костајница (13 народних посланика).

Другу изборну јединицу чиниле су општине: Петровац, Бања Лука, Челинац, Источни Дрвар, Рибник, Мркоњић Град, Језеро, Кнежево, Котор Варош, Шипово и Купрес (12 посланика).

Трећу изборну јединицу чиниле су општине: Дервента, Брод, Вукосавље, Модрича, Добој, Петрово и Теслић (десет посланика).

Четврту изборну јединицу чиниле су општине: Шамац, Доњи Жабар, Пелагићево, Брчко Дистрикт БиХ (опција Република Српска), Бијељина, Лопаре и Угљевик (девет посланика).

Пету изборну јединицу чиниле су општине: Осмаци, Зворник, Шековићи, Власеница, Братунац, Сребреница, Соколац, Хан Пијесак, Источна Илиџа, Источни Стари Град, Источно Ново Сарајево, Трново, Пале, Рогатица и Милићи (11 посланика).

Шесту изборну јединицу чиниле су општине: Вишеград, Источни Мостар, Невесиње, Калиновик, Гацко, Фоча, Ново Горажде, Чајниче, Рудо, Берковићи, Љубиње, Билећа и Требиње (седам посланика).

Регистровани гласачи Републике Српске бирали

composition according to the results of general elections held on 11th November 2000. In those elections people also voted for Parliamentary Assembly of Bosnia and Herzegovina and president and vice-president of the Republic of Srpska. General elections in the Republic of Srpska were thoroughly prepared by PIK (Provisional Election Commission) and election commissions in municipalities and cities. The elections were held in accordance with PIK rules and regulations and under multi-member election units. By that division Republic of Srpska was divided into six election units in the elections for the National Assembly.

The first election unit comprised the following towns: Krupa na Uni, Novi Grad, Kozarska Dubica, Prijedor, Gradiska, Laktasi, Srbac, Prnjavor, Ostra Luka and Kostajnica (13 members of parliament).

The second election unit comprised the following municipalities: Petrovac, Banja Luka, Celinac, Istocni Drvar, Ribnik, Mrkonjic Grad, Jezero, Knezevo, Kotor Varos, Sipovo and Kupres (12 members of parliament).

The third election unit comprised the following municipalities: Derвента, Brod, Vukosavlje, Modrica, Doboј, Petrovo and Teslic (10 members of parliament).

The fourth election unit comprised the following municipalities: Samac, Donji Zabar, Pelagicevo, Brcko District of B&H (Republic of Srpska option), Bijeljina, Lopare and Ugljevik (9 members of parliament).

The fifth election unit comprised the following municipalities: Osmaci, Zvornik, Sekovici, Vlasenica, Bratunac, Srebrenica, Sokolac, Han Pijesak, Istocna Ilidza, Istocni Stari Grad, Istocno Novo Sarajevo, Trnovo, Pale, Rogatica and Milici (11 members of parliament).

The sixth election unit comprised the following municipalities: Visegrad, Istocni Mostar, Nevesinje, Kalinovik, Gacko, Foca, Novo Gorazde, Cajnice, Rudo, Berkovici, Ljubinje, Bileca and Trebinje (7 members of parliament).

Registered voters of Republic of Srpska elected 62 members of parliament in the National Assembly in multi-member election units, by applying the formula of

су за Народну скупштину 62 посланика у вишечланим изборним јединицама, примјеном формуле пропорционалне заступљености, и 21 посланика по систему компензационих мандата Републике Српске као цјелине. Овај изборни систем на снази је и данас.

Од 31 политичке партије, колико их је учествовало на изборима, ушло је у Народну скупштину 13 странака са мандатима. Српска демократска странка освојила је 31 посланичко мјесто, Странка независних социјалдемократа – 11, Партија демократског прогреса – 11, Странка демократске акције – шест, Социјалистичка партија Републике Српске – четири, Демократска социјалистичка партија – четири, Социјалдемократска партија Босне и Херцеговине – четири, Странка за Босну и Херцеговину – четири, Демократски народни савез – три, Српски народни савез – два, Пензионерска странка Републике Српске – једно, Нова хрватска иницијатива – једно и Демократска странка Републике Српске једно посланичко мјесто.

Од 83 народна посланика у Народну скупштину је ушло 15 жена.

За предсједника Републике Српске изабран је Мирко Шаровић, а за потпредсједника Драган

proportional incidence, and 21 members of parliament according to the system of compensational mandates of Republic of Srpska as a whole. This election system is in force nowadays.

Out of 31 political parties that participated in the elections, 13 parties entered the National Assembly with mandates. Serbian Democratic Party won 31 seat, Alliance of Independent Social-Democrats – 11 seats, Democratic Progress Party -11 seats, Democratic Action Party – 6 seats, Socialist Party of Republic of Srpska – 4 seats, Democratic Socialist Party – 4 seats, Social-Democratic Party of Bosnia and Herzegovina – 4 seats, Party for Bosnia and Herzegovina – 4 seats, Democratic People's Union – 3 seats, Serbian People's Union – 2 seats, Republic of Srpska Pensioners' Party – 1 seat, New Croatian Initiative – 1 seat and Republic of Srpska Democratic Party – 1 delegate seat.

Out of 83 members of parliament 15 women entered the National Assembly.

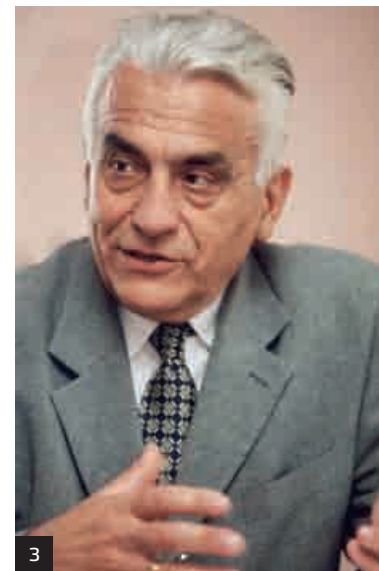
Mirko Sarovic was elected president of the Republic of Srpska and Dragan Cavic Vice-president. In the elections held two years before, in September 1998, Zivko Radisic was elected Serbian member of B&H Presidency, for a mandate of four years.

1

2

3

1 – Мирко Шаровић – изабран за предсједника Републике Српске на изборима одржаним 11. новембра 2000. године • *Mirko Sarovic – President of the Republic of Srpska, elected in the elections held on 11th November 2000*; 2 – Драган Чавић – изабран за потпредсједника Републике Српске на изборима одржаним 11. новембра 2000. године • *Dragan Cavic – Vice-president of the Republic of Srpska, elected in the elections held on 11th November 2000*; 3 – Живко Радишић – српски члан Предсједништва БиХ изабран на изборима одржаним 1998. године • *Zivko Radisic – Serbian member of the B&H Presidency, elected in the elections held in 1998*

Чавић. На изборима одржаним двије године раније, у септембру 1998. године, Живко Радишић је изабран за српског члана Предсједништва БиХ, на мандатни период од четири године.

Конститутивна сједница Народне скупштине Републике Српске одржана је 16. децембра 2000. године. На њој је за предсједника изабран др Драган Калинић, за потпредсједнике Зоран Ђерић и Сулејман Тихић, а за генералног секретара Мирко Стевановић.

На Другој сједници Народне скупштине, 12. јануара 2001, донесена је одлука о избору др Младена Иванића за предсједника Владе Републике Српске.

На сљедећим изборима за Народну скупштину Републике Српске, 5. октобра 2002, изабран је њен шести сазив. На тим изборима су гласала 538.453 бирача или 52,89 одсто. Српска демократска странка (СДС) освојила је 26 посланичких мандата, Савез независних социјалдемократа (СНСД – Милорад Додик) – 19, Партија демократског прогреса Републике Српске (ПДП) – девет, Странка демократске акције (СДА) – шест, Српска радикална странка Републике Српске – четири, Социјалистичка партија Републике Српске – три, Демократски народни савез Републике Српске – три, Странка за Босну и Херцеговину – четири, Социјалдемократска партија Босне и Херцеговине (СДП) – три, Пензионерска странка Републике Српске – један, Савез народног препорода Мирко Бањац – један, Српски народни савез – један, Демократска патриотска странка (ДПС – Предраг Радић) – један, Демократска странка Републике Српске – један и Нова хрватска иницијатива један посланички мандат. Посланички мандат трајао је четири године.

За предсједника Републике Српске изабран је Драган Чавић, а за српског члана Предсједништва Босне и Херцеговине Мирко Шаровић.

На Конститутивној сједници, одржаној 28. новембра 2002, за предсједника Народне скупштине Републике Српске изабран је др Драган Калинић, а за потпредсједника Шефкет Хафизовић. За

Constitutive session of the Republic of Srpska National Assembly was held on 16th December 2000. Dr Dragan Kalinic was elected president, Zoran Djeric and Sulejman Tihic Vice-presidents and Mirko Stevandić secretary general.

In the Second session of the National Assembly held on 12th January 2001, the Decision was passed on electing Dr Mladen Ivanic Prime Minister of the Republic of Srpska Government.

In the following elections for the National Assembly of Republic of Srpska from 5th October 2002, its *sixth composition* was elected. In those elections 538.454 or 52% of voters voted. Serbian Democratic Party (SDS) won 26 mandates, Alliance of Independent Social-Democrats (SNSD - Milorad Dodik) – 19 mandates, Republic of Srpska Democratic Progress Party (PDP) – 9 mandates, Democratic Action Party (SDA) – 6 mandates, Serbian Radical Party of Republic of Srpska – 4 mandates, Republic of Srpska Socialist Party – 3 mandates, Democratic People's Union of Republic of Srpska – 3 mandates, Party for Bosnia and Herzegovina – 4 mandates, Bosnia and Herzegovina Social-Democratic Party (SDP) – 3 mandates, Republic of Srpska Pensioners' Party – 1 mandate, National Revival Union Mirko Banjac – 1 mandate, Serbian People's Union – 1 mandate, Democratic Patriot Party (DPS – Predrag Radic) – 1 mandate, Republic of Srpska Democratic Party – 1 mandate and New Croatian Initiative – 1 delegate mandate. Mandate lasted four years.

Dragan Cavic was elected president of the Republic of Srpska and Mirko Sarovic Serbian member of B&H Presidency.

In the Constitutive session held on 28th November 2002, Dr Dragan Kalinic was elected president of the Republic of Srpska National Assembly and Sefket Hafizovic Vice-president. On 9th April 2003, Tomislav Tomljanovic was elected Vice-president of the National Assembly, Boro Blagojevic secretary general and Mirko Stevandić his deputy.

On 17th January 2003, Dragan Mikerevic was elected

1 – Младен Иванић изабран 12. јануара 2001. године за предсједника Владе Републике Српске ● *Mladen Ivanic – Prime Minister in the Government of the Republic of Srpska, elected in the elections held on 12th January 2001*; 2 – Зоран Ђерић потпредсједник Народне скупштине петог сазива ● *Zoran Djeric – Vice-president of the fifth National Assembly*; 3 – Сулејман Тихић потпредсједник Народне скупштине петог сазива ● *Sulejman Tihic – Vice-president of the National Assembly in its fifth convocation*

4 – Консултације са руководством Народне скупштине за вријеме паузе током засједања Народне скупштине ● *Consultations with authorities of the National Assembly during the National Assembly session break*

потпредседника Народне скупштине изабран је 9. априла 2003. Томислав Томљановић, за генералног секретара Боро Благојевић, а за његовог замјеника Мирко Стевановић.

За председника Владе Републике Српске, 17. јануара 2003. године, изабран је Драган Микеревић, који је поднио оставку прије краја мандата.

Народна скупштина је на сједници од 29. децембра 2004. прихватила Микеревићеву оставку.

Након тога, Перо Букејловић именован је за председника Владе Републике Српске.

Одлуком високог представника међународне заједнице у Босни и Херцеговини Педија Ешдауна од 29. јуна 2004, смијењен је др Драган Калинић са мјеста председника Народне скупштине Републике Српске и Српске демократске странке. На Деветнаестој посебној сједници Народне скупштине, 20. јула 2004, за новог председника Скупштине изабран је Душан Стојичић.

Са промјеном владајуће скупштинске већине нови председник Народне скупштине Републике Српске постао је од 28. фебруара 2006. мр Игор Радојичић, а за новог председника Владе Републике Српске изабран је Милорад Додик.

На новим општим изборима за Народну

Prime Minister of the Republic of Srpska, but he resigned before the end of his mandate.

In the meeting held on 29th December 2004 National Assembly accepted Mikerevic's decision.

After that, Pero Bukeylovic was appointed Prime Minister of Republic of Srpska.

By means of Decision of High Representative of International Community in Bosnia and Herzegovina, Paddy Ashdown, from 29th June 2004, Dr Dragan Kalinic was removed from the position of the Republic of Srpska National Assembly President and President of Serbian Democratic Party. In the Nineteenth special session of the National Assembly held on 20th July 2004, Dusan Stojicic was elected president of the Assembly.

Upon changes in governing assembly majority, Igor Radojicic, MA, became new president of the Republic of Srpska National Assembly on 28th February 2006, and Milorad Dodik was elected new Prime Minister.

In the next general elections for the National Assembly of Republic of Srpska held on 1st October 2006, its seventh composition was elected. Total number of 591.926 or 57,10% voted. Nine parties had members in the National Assembly. Alliance of Independent Social-Democrats (SNSD – Milorad Dodik) had 41 members of

1 – Душан Стојичић – изабран за председника Народне скупштине Републике Српске шестог сазива на сједници одржаној 20. јула 2004. године • *Dusan Stojicic – Vice-president of the National Assembly of the Republic of Srpska in its sixth convocation, elected in the session held on 20th July 2004*; 2 – Драган Микеревић изабран за председника Владе Републике Српске на сједници Народне скупштине одржаној 17. јануара 2003. године • *Dragan Mikerevic – Prime Minister in the Government of the Republic of Srpska, elected in the National Assembly session held on 17th January 2003*; 3 – Перо Букејловић изабран за председника Владе Републике Српске на сједници Народне скупштине у фебруару 2005. године • *Pero Bukeylovic – Prime Minister in the Government of the Republic of Srpska, elected in the National Assembly session held in February 2005*; 4 – Томислав Томљановић потпредседник Народне скупштине у шестом сазиву • *Tomislav Tomljanovic, Vice-president of the National Assembly in the sixth convocation*;

скупштину Републике Српске, 1. октобра 2006, изабран је њен седми сазив. Гласало је укупно 591.926 бирача или 57,10 одсто. Посланике у Народној скупштини имало је девет странака. Савез независних социјалдемократа (СНСД – Милорад Додик) имао је 41 посланика. Слиједиле су: Српска демократска странка (СДС) са 17 посланика, Партија демократског напретка Републике Српске (ПДП РС) са осам, Демократски народни савез (ДНС) са четири, Социјалистичка партија са три, Српска радикална странка Републике Српске (СРС РС) са два, Странка за Босну и Херцеговину са четири, Странка демократске акције (СДА) са три и Социјалдемократска партија Босне и Херцеговине (СДП) са једним посланичким мандатом.

За предсједника Републике Српске изабран је др Милан Јелић, а за српског члана Предсједништва Босне и Херцеговине Небојша Радмановић.

На конститутивној сједници Народне скупштине Републике Српске, 9. новембра 2006, за предсједника Народне скупштине Републике Српске изабран је мр Игор Радојичић, а за потпредсједника Нада Тешановић.

На Другој сједници Народне скупштине Републике Српске, 23. новембра 2006, за потпредсједника Народне скупштине изабран је

parliament. These parties followed: Serbian Democratic Party (SDS) with 17 members of parliament, Republic of Srpska Democratic Progress Party (PDP RS) eight members of parliament, Democratic People's Union (DNS) four members of parliament, Socialist Party with three members of parliament, Serbian Radical Party of Republic of Srpska (SRS RS) with two, Party for Bosnia and Herzegovina with four members of parliament, Democratic Action Party (SDA) with three members of parliament, and Social-Democratic Party of Bosnia and Herzegovina (SDP) with one members of parliament mandate.

Dr Milan Jelic was elected president of the Republic of Srpska and Nebojsa Radmanovic Serbian member of B&H Presidency.

In the constitutive session of the Republic of Srpska National Assembly from 9th November 2006, Igor Radojicic, MA, was elected president of the Republic of Srpska National Assembly and Nada Tesanovic Vice-president.

In the Second session of the Republic of Srpska National Assembly from 23rd November 2006, Sefket Hafizovic was elected Vice-president of the National Assembly, and Ranko Karapetrovic secretary general.

Milorad Dodik was elected Prime Minister on 30th November 2006.

1 – Игор Радојичић изабран за предсједника Народне Скупштине Републике Српске на сједници Народне скупштине одржаној 28. фебруара 2006. године • *Igor Radojicic – President of the National Assembly of the Republic of Srpska, elected in the National Assembly session held on 28th February 2006*; 2 – Милорад Додик изабран за предсједника Владе Републике Српске на сједници Народне скупштине одржаној 28. фебруара 2006. године • *Milorad Dodik – Prime Minister in the Government of the Republic of Srpska, elected in the National Assembly session held on 28th February 2006*; 3 – Милан Јелић изабран за предсједника Републике Српске на изборима одржаним 1. октобра 2006. године • *Milan Jelic – President of the Republic of Srpska, elected in the elections held on 1st October 2006*

Засједање Народне скупштине седмог сазива • Session of the National Assembly in the seventh convocation

Шефкет Хафизовић, а за генералног секретара Ранко Карапетровић.

Милорад Додик изабран је за предсједника Владе Републике Српске, 30. новембра 2006. године.

Народна скупштина је на Четвртој посебној сједници, 1. октобра 2007. године, због смрти предсједника Републике Српске др Милана Јелића, донијела Привремену одлуку по којој је све неодложне послове из надлежности предсједника Републике обављао предсједник Народне скупштине мр Игор Радојичић.

На пријевременим предсједничким изборима, одржаним 9. децембра 2007. године, академик Рајко Кузмановић изабран је за предсједника Републике Српске.

На изборима за посланике у Народну скупштину Републике Српске, 3. октобра 2010, гласало је 670.730 бирача или 56,15 одсто. Посланичке мандате добило је десет странака и коалиција. На тим изборима је Савез независних социјалдемократа (СНСД – Милорад Додик) освојио 37 мандата, Српска демократска странка (СДС) – 18, Партија демократског напретка (ПДП) – седам, Демократски народни савез (ДНС) – шест, Социјалистичка партија и Партија уједињених

In the Fourth special session from 1st October 2007, due to the death of the Republic of Srpska president, Dr Milan Jelic, the National Assembly passed *Provisional decision* according to which all undeferrable activities under the jurisdiction of the Republic of Srpska president were done by the president of the National Assembly, Igor Radojicic, MA.

In early presidential elections held on 9th December 2007, academician Rajko Kuzmanovic was elected Republic of Srpska president.

In the elections for members in the National Assembly of the Republic of Srpska held on 3rd October 2010, 670.730 or 56,15% of voters voted. Ten parties and coalitions won mandates. In the elections the Alliance of Independent Social-Democrats (SNSD – Milorad Dodik) won 37 mandates, Serbian Democratic Party (SDS) – 18 mandates, Democratic Progress Party (PDP) – seven, Democratic Peoples' Union (DNS) – 6 mandates, Socialist Party and United Pensioners Party – four mandates, Democratic Party – Dragan Cavic (DP) – three mandates, B&H Social-Democratic Party (SDP) – three mandates, People's Democratic Party (NDS) – two mandates, Democratic Action Party (SDA) – two mandates, and Serbian Radical Party of Republic of Srpska (SRS RS) one mandate.

1 – На пријевременим предсједничким изборима одржаним 9. децембра 2007. године, за предсједника Републике Српске изабран Рајко Кузмановић • In the early presidential elections held on 9th December 2007, Rajko Kuzmanovic was elected President of the Republic of Srpska; 2 – Нада Тешановић изабрана за потпредсједника Народне скупштине Републике Српске седмог сазива • Nada Tesanovic – elected Vice-president of the National Assembly of the Republic of Srpska in the seventh convocation; 3 – Небојша Радмановић изабран за српског члана Предсједништва БиХ на изборима одржаним 2006. и 2010. године • Nabojsa Radmanovic, Serbian member to B&H Presidency, elected in the elections held in 2006 and in 2010; 4 – Шефкет Хафизовић изабран за потпредсједника Народне скупштине у шестом и седмом сазиву • Sefket Hafizovic, elected Vice-president of the National Assembly in the sixth and seventh convocations

1

2

3

1 – Александар Џомбић – председник Владе Републике Српске изабран на сједници Народне скупштине одржаној 28. децембра 2010. године ● *Aleksandar Dzombic – Prime Minister in the Government of the Republic of Srpska, elected in the National Assembly session held on 28th December 2010*; 2 – Енес Суљкановић изабран за потпредједника Републике Српске на изборима одржаним октобра 2010. године ● *Enes Suljkanovic – Vice-president of the Republic of Srpska, elected in the elections held in October 2010*; 3 – Емил Влајки изабран за потпредједника Републике Српске на изборима одржаним у октобру 2010. године ● *Emil Vlajki – Vice-president of the Republic of Srpska, elected in the elections held in October 2010*

4

5

6

4 – Сњежана Божић – потпредједник Народне скупштине осмог сазива ● *Snjezana Bozic – Vice-president of the National Assembly in the eight convocation*; 5 – Рамиз Салкић – потпредједник Народне скупштине осмог сазива ● *Ramiz Salkic - Vice-president of the National Assembly in the eight convocation*; 6 – Предраг Глухаковић потпредједник Народне скупштине осмог сазива ● *Predrag Gluhakovic - Vice-president of the National Assembly in the eight convocation*

пензионера – четири, Демократска партија – Драган Чавић (ДП) – три, Социјалдемократска партија БиХ (СДП) – три, Народна демократска странка (НДС) – два, Странка демократске акције (СДА) – два и Српска радикална странка Републике Српске (СРС РС) један посланички мандат.

На октобарским изборима 2010. године, за предсједника Републике Српске изабран је Милорад Додик, за потпредсједнике Републике Српске Енес Суљкановић и др Емил Влајки, а за српског члана Предсједништва Босне и Херцеговине поново је изабран Небојша Радмановић.

У Народној скупштини Републике Српске посланичке клубове данас има шест странака или коалиција: Клуб посланика Савеза независних социјалдемократа 38 посланика, Клуб посланика Српске демократске странке – 18, Клуб посланика Партије демократског прогреса – седам, Клуб посланика Демократског народног савеза – шест, Клуб посланика Социјалдемократске партије Босне и Херцеговине – Странке демократске акције пет посланика и Клуб посланика Социјалистичке партије и Партије уједињених пензионера четири посланика.

Мр Игор Радојичић је на скупштинском конституисању, 15. новембра 2010, поново изабран за предсједника, а за потпредсједнике Сњежана Божић и Рамиз Салкић. На Другој сједници, 1. децембра 2010, за генералног секретара именован је Ранко Карапетровић, а за његовог замјеника Марко Аћић. На Осмој сједници, одржаној 30. јуна 2011. године, за потпредсједника Народне скупштине изабран је Предраг Глухаковић.

Народна скупштина је на сједници од 29. децембра 2010. изабрала за предсједника Владе Републике Српске Александра Џомбића.

In the October elections from 2010, Milorad Dodik was elected president of Republic of Srpska, Enes Suljkanovic and Dr Emil Vlajki vice-presidents, and Nebojsa Radmanovic was once again elected the Serbian member of B&H Presidency.

In the National Assembly of Republic of Srpska six parties or coalitions have MP clubs today: Alliance of Independent Social-Democrats MP club – 38 members, Serbian Democratic Party MP club – 18 members, Democratic Progress Party MP club – six members, B&H Social-Democratic Party MP club and Democratic Action Party – five members, and Socialist Party and United Pensioners Party MP Clubs – four members each.

In the assembly constitution session held on 15th November 2010, Igor Radojicic, MA, was re-elected president, whereas Snjezana Bozic and Ramiz Salkic were elected vice-presidents. In the Second session held on 1st December 2010, Ranko Karapetrovic was elected secretary general and Marko Acic his deputy. In the Eight session held on 30th June 2011, Predrag Gluhakovic was elected vice-president of the National Assembly.

In the session held on 29th December 2010, the National Assembly elected Aleksandar Dzombic Prime Minister.

Надлежности и структура Народне скупштине

Competencies and structure of the National Assembly

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
NATIONAL ASSEMBLY OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

Удјеловању Народне скупштине као највишег законодавног тијела Републике Српске, њена најзначајнија надлежност, послије доношења Устава, јесте доношење закона, прописа и општих аката, плана развоја, просторног плана, буџета и завршног рачуна. Поред тога, Народна скупштина утврђује територијалну организацију Републике Српске, расписује републички референдум, расписује републички јавни зајам и одлучује о задужењу Републике Српске, расписује изборе за народне посланике и предсједника Републике Српске, бира, именује и разрјешава функционере у складу са Уставом и Законом, контролише рад Владе и других органа који су јој одговорни у складу са Уставом и Законом, даје амнестију и обавља друге послове у складу са Уставом и законима.

Народна скупштина бира делегате у Дом народа Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине и Вијеће народа Републике Српске, ратификује споразуме које Република Српска закључи са државама и међународним организацијама, уз пристанак Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине, а самостално ратификује споразуме о специјалним и паралелним везама са сусједним државама, од којих је један потписан са Републиком Србијом.

In the action of the National Assembly as the highest legislative body of the Republic of Srpska, its most important competence, after passing the Constitution, is passing laws, regulations and general acts, development plan, space plan, budget and end-of-year statement of accounts. Besides that, the National Assembly determines territorial organization of the Republic of Srpska, schedules republic referendum, schedules republic public loan and decides on indebtedness of the Republic of Srpska, schedules elections for national members and president of the Republic of Srpska, elects, nominates and dismisses officials in accordance with the Constitution and Law, controls the work of Government and other bodies for which it is responsible in accordance with the Constitution and Law, grants amnesty and performs other jobs in accordance with the Constitution and Laws.

National Assembly elects delegates in the House of Peoples of Parliamentary Assembly of Bosnia and Herzegovina and the Council of Peoples of the Republic of Srpska, ratifies agreements that the Republic of Srpska concluded with other countries and international organizations, with the consent of Parliamentary Assembly of Bosnia and Herzegovina, and independently ratifies agreements on special and parallel relations with neighbouring countries, one of which was signed with the

Дуборез у холу зграде Народне скупштине • Woodwork in the hall of the National Assembly building

Народна скупштина, у складу са Законом, проглашава ратно стање у случају оружаног напада на Републику Српску, непосредну ратну опасност у случају постојања озбиљне пријетње од избијања рата, ванредно стање за Републику или њен дио у случају угрожавања безбједности, људских права, слобода и нормалног функционисања уставних органа.

Народна скупштина Републике Српске може, на приједлог најмање 30 народних посланика, двотрећинском већином гласова од укупног броја посланика скратити свој мандат. Мандат Народне скупштине за вријеме ратног стања и непосредне ратне опасности може се продужити док траје такво стање.

Народна скупштина Републике Српске има и више других надлежности, ради чијег вршења доноси појединачне и опште акте, обавља стручне и техничке послове, спроводи анкете, врши анализе и друго.

У двадесетогодишњем раду Народне скупштине Републике Српске број и састав комисија, одбора и савјета, као сталних радних тијела Народне скупштине, знатно се мијењао. У циљу да се рад Народне скупштине учини што садржајнијим и да се што више посланика непосредно укључи у рад овог представничког тијела, на Двадесетој сједници, 14. и 15. септембра 1992, формирано је десет сталних скупштинских комисија: Комисија за избор и именовање, Комисија за привреду и финансије, Комисија за друштвене дјелатности, Комисија за представке, приједлоге и друштвени надзор, Комисија за унутрашњу политику, правосуђе и управу, Законодавно-правна комисија, Комисија за уставна питања, Мандатно-имунитетска комисија, Комисија за приватизацију и денационализацију и Комисија за народну одбрану и контролу рада Службе државне безбједности. Сваки народни посланик постао је члан једне од комисија.

Republic of Serbia.

In accordance with the Law, the National Assembly proclaims war state in case of armed attack on the Republic of Srpska, immediate war danger in case of the existence of serious threat of war outburst, state of emergency for the Republic or part of it in case of jeopardizing safety, human rights, freedoms and normal functioning of constitutional bodies.

National Assembly of the Republic of Srpska can shorten its mandate upon a proposal made by at least 30 members of parliament, that is, by a two-third majority of votes out of the total number of members. In war times and in case of immediate war danger the mandate of National Assembly can be extended as long as such a state lasts.

National Assembly of the Republic of Srpska has other competences as well, and for the purpose of performing them it passes individual and general acts, does professional and technical jobs, carries out surveys, does analyses and so on.

In the twenty-year-long work of National Assembly of the Republic of Srpska, the number and composition of commissions, boards and councils, as permanent working bodies of National Assembly, changed considerably. With an end to making the work of National Assembly all the more substantial and in order to involve as many members as possible immediately in the work of this representative body, in the Twentieth session held on 14-15 September 1992, ten permanent parliamentary commissions were formed: Commission for election and nomination, Commission for economy and finances, Commission for social activities, Commission for petitions, proposals and social surveillance, Commission for internal politics, legislation and administration, Legislative-legal Commission, Commission for constitutional issues, Mandate-immunity Commission,

Зграда Народне скупштине Републике Српске • *Building of the National Assembly of the Republic of Srpska*

Према посљедњем Пословнику Народне скупштине Републике Српске, који је донесен 26. марта 2011, формирају се двије скупштинске комисије – Комисија за избор и именовање и Административна комисија, те више сталних одбора: Одбор за уставна питања, Законодавни одбор, Одбор за политички систем, правосуђе и управу, Одбор за ревизију, Одбор за привреду, Одбор за финансије и буџет, Одбор за праћење стања у области пензијско-инвалидског осигурања, Одбор за заштиту животне средине, Одбор за европске интеграције и регионалну сарадњу, Одбор за безбједност, Одбор за образовање, науку, културу и информисање, Одбор за представке, приједлоге и друштвени надзор, Одбор за заштиту права избјеглица, расељених лица и повратника, Одбор једнаких могућности, Одбор за пољопривреду, шумарство и водопривреду, Одбор за борачко-инвалидску заштиту, Одбор за здравство, рад и социјалну политику, Одбор за питање дјеце, младих и спорта, Одбор за локалну самоуправу и Одбор за трговину и туризам.

Народна скупштина Републике Српске може за извршење посебних задатака да формира и анкетне одборе као повремена тијела. Њихов превасходни задатак је сагледавање стања у одређеној области или утврђивање чињеница о одређеним појавама и догађајима, а посебно контрола рада појединих републичких органа, организација и носилаца јавних функција.

Комисије и одбори имају од седам до 11 чланова, са предсједником на челу. Чланови комисија бирају се из редова народних посланика. Поједини одбори, поред народних посланика, имају и спољне чланове.

Народна скупштина оснива Савјет националних мањина Републике Српске, као посебно савјетодавно тијело, у чијем саставу је 17 чланова, а које сачињавају представници националних мањина.

Пословником Народне скупштине Републике Српске предвиђено је формирање клубова народних посланика по страначкој припадности. У раду

Commission for privatization and denationalization and Commission for national defence and control of work of the State security service. Each member of parliament became member of one of the commissions.

According to the last *Regulations of the Republic of Srpska National Assembly*, which was passed on 26th March 2011, two parliamentary commissions were formed – Commission for election and nomination and Administrative Commission, and several permanent boards: Board for constitutional issues, Legislative board, Board for political system, legislation and administration, Board for audit, Board for economy, Board for finances and budget, Board for monitoring the state in the field of pension-disabled insurance, Board for environmental protection, Board for European integrations and regional cooperation, Board for safety, Board for education, science, culture and information, Board for petitions, proposals and social surveillance, Board for the protection of rights of refugees, displaced persons and returnees, Board for equal possibilities, Board for agriculture, forestry and water management, Board for war-veteran protection, Board for health, work and social politics, Board for the issue of children, youth and sports, Board for local self-management and Board for trade and tourism.

For the purpose of performing special tasks the National Assembly can also form survey boards as periodic bodies. Their main task is to observe the state in a certain field or to establish facts about certain phenomena and events, and especially control of work of individual republic bodies, organizations and holders of public functions. Commissions and boards consist of 7 to 11 members headed by the president. Members of commissions are elected from the rank of members of parliament. Certain boards also have external members also.

National Assembly forms the council of national minorities of the Republic of Srpska, as a special advisory body, which consists of 17 members who are representatives of national minorities.

Book of Regulations of the Republic of Srpska National Assembly envisages formation of clubs of

Засједање Народне скупштине осмог сазива • *Session of the National Assembly in the eight convocation*

Народне скупштине, клуб представља његов предсједник или замјеник. Народни посланик може бити члан само једног посланичког клуба.

Посланичке клубове у Народној скупштини могу формирати само народни посланици једне изборне листе, ако имају најмање четири члана. Двије или више изборних листи народних посланика могу се удружити и формирати посланички клуб од најмање четири члана. Посланици политичке странке која нема потребан број чланова и не жели да се са другима удружи у посланички клуб, сачињавају посланичку групу.

members of parliament by party belonging. In the work of the National Assembly, club is represented by its president or the deputy. A member of parliament can only be a member of one MP club.

MP clubs in the National Assembly can be formed only by members of parliament from one election list, if they have at least four members. Two or more election lists of members can unite and form an MP club of at least four members. Representatives of a political party that does not have the sufficient number of members and does not want to unite with others into an MP club make an MP group.

Обраћање првог предсједника
Народне скупштине Републике Српске Момчила Крајишника
поводом одржавања конститутивне сједнице Другог
скупштинског сазива, 19. октобра 1996. године

Speech of the first President of the Republic of Srpska National
Assembly, Momcilo Krajisnik, on the occasion of the constitutive
session of the Second Assembly held on 19th October 1996

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
NATIONAL ASSEMBLY OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

(извод из сценограма)

Ако говоримо о улози и значају Народне скупштине Републике Српске у стварању српске државе на овим просторима, онда је у првом плану свакако чињеница да је у протеклих пет година управо Народна скупштина била својеврсна позорница свега што се у српском народу дешавало.

Ми смо били народни представници и људи који су у политику и државне послове ушли као национални романтичари српске идеје, вођени историјским империјализмом да у већ створеном антиапонизму у БиХ и оштору против Југославије, организујемо и одбранимо српски народ од завере која је већ била на делу.

Будући да је велику одговорност имала Народна скупштина, она је, логично, имала већу улогу него што јој је као институцији припадало. Скупштина се великим делом бавила оперативним задацима, што је било

(extract from shorthand recording)

If we speak about the role and importance of the National Assembly of Republic of Srpska in the creation the Serbian state on these regions, then the fact that in the previous five years precisely the National Assembly was a characteristic stage for all that was

happening to Serbian people surely comes in the foreground.

We were people's representatives and the people who entered politics and state activities as national romanticists of Serbian idea, led by historical imperative to organize and defend Serbian people in the already-created antagonism in B&H and resistance towards Yugoslavia from the conspiracy already at place.

Given that the National Assembly had a huge responsibility, logically, it had a greater role than it belonged to it as an institution. Assembly dealt to a large extent with operative tasks, which was in the competence of executive bodies, but it also dealt with

Засједање Народне скупштине Републике Српске другог сазива, 27. новембра 1996. године у Бањој Луци • *Session of the National Assembly of the Republic of Srpska in the second convocation, held in Banja Luka on 27th November 1996*

у надлежностима извршних органа, али и политиком и питањима о којима је одлуке требало да донесу појединци. Та специфичност није умањила значај Народне скупштине, напротив – високо је подигла њен улог. Због тога су скупштинске седнице и одлуке са њом праћене у многим земљама и, због свега тога, веома сам поносан што сам био председник такве институције.

Посао председника парламента био је, наравно, веома напоран и тежак. Понекад не знам да ли је било теже у оној – босанскохерцеговачкој, или у овој нашој скупштини. Чак понекад помислим да је овде било теже, јер је дуже трајало. Пред крај мандата Народне скупштине, који је због рата био продужен, дошло је до засићености. Људи су превише познавали једни друге, па је понесло и креативности, а осим националних и државних питања, појавиле су се регионалне и економске разлике, тако да је било потребно уложити велики напор да се сачува компактност Народне скупштине. Без дилеме, овај састав посланика био је врло добар и сви су се они показали као прави српски витезови у стварању државе. Нажалост, била је неколицина оних који су отишли из парламента. Наравно, већина њих су били пресасићени и уморни.

Поверење и поштовање који су владали у Народној скупштини, којој сам председавао, били су узајамни. Посланици су некада, у шали, знали да проговоре како сироводим све своје одлуке, али су сви били уверени да ћемо заједнички, ако дође до кризе, успешно решити сваки проблем.

Народна скупштина је све време рата представљала парламент српске мудрости, у правом смислу те речи. Наиме, свима је познато да су на најзначајнијим седницама, осим посланика, учествовали и председник Републике, генерали Војске Републике Српске, архијереји Српске православне цркве, академици, интелектуалци и сви умни Срби који су својим улогом и мудрим словом желели да допринесу проналажењу најбољих могућих решења за нас Српства.

politics and issues on which decisions were to be made by individuals. This specific characteristic did not minimize the importance of the National Assembly – on the contrary, it highly raised its reputation. That is the reason why assembly meetings and decisions were followed attentively in many countries and due to all this I am very proud to have been a president of such an institution.

The job of the President of the Parliament was, naturally, really exhausting and hard. Sometimes I do not know whether it was more difficult in the Assembly of Bosnia and Herzegovina, or in our Assembly. Sometimes I even think that it was harder here because it lasted longer. Before the end of mandate of the National Assembly, which was extended due to the war, a saturation point was reached. People knew each other too well so that creativity was missing, and besides national and state issues, regional and economic differences appeared and it was necessary to make a huge effort to preserve compactness of the National Assembly. No doubt, this composition of members was very good and they all proved themselves true Serbian knights in the creation of the state. Unfortunately, there were few of those who left the parliament. Of course, most of them were oversaturated and tired.

The trust and respect that permeated the National Assembly that I chaired were mutual. Sometimes members of the parliament used to say, jokingly, that I carried out all of my own decisions, but they were all convinced that if crisis came about we would solve each problem successfully.

All the time during the war the National Assembly represented the parliament of Serbian wisdom, in the full sense of the word. Namely, everybody knows that besides members of the parliament, the president of the Republic, generals of the Republic of Srpska Army, archpriests of the Serbian Orthodox Church, academicians and all intellectual Serbs that wanted to contribute by their reputation and wise utterances to finding the best possible solutions for the salvation of Serbs took part in the most important sessions.

Of course, we had the opposition inside our

1 – Обраћање гостију на Конститутивној сједници Народне скупштине другог сазива, 19. октобра 1996. године • *Address speech by guests in the Constitutive session of the National Assembly in the second convocation, 19th October 1996*; 2 – Принц Томислав Карађорђевић на Конститутивној сједници Народне скупштине Републике Српске другог сазива, 19. октобра 1996. године • *Prince Tomislav Karadjordjevic in the Constitutive session of the National Assembly in its second convocation held on 19th October 1996*

Наравно, ми смо унутар наше парламенџа имали и опозицију, која је – данас се то може рећи –у ополегу целокујној вођења наше државе одирала конструкивну улогу.

По свему што смо преживели и видели, Народна скупштина Републике Српске била је тврђава Српства, чији су бегеми одолели свим оним силама које су нашем народу покушале да намећу несрпску будућност.

Понекад ми се чини да се у нашој скупштини одиравала целокујна историјска драма Срба, од Косова до данас. То се моло видети и по драматичној тежини и величини иићања о којима се расправљало, као и по бројним узоренима и подсећањима посланика и наших гостију да се позовемо на све оно што је вредно у нашем народу и да одбацимо све оно што нас је стоићинама година пониићавало. Кроз уста српских посланика прооварали су, на моменти, све српске војсковође, државници, писници, патријарси и владике. Парламент је изледао као свесрпска саборна позорница, на којој сте, у истом тренутку, моли видети и чути и Стефана Немању, и Карађорђевића, и Светио Саву, и владу Николаја, и Душана Силној, и војводу Сиейу.

О Народној скупштини причам са сећом, јер мноо је теших и пресудних одлука донесено на њеним седницама. У таквим ситуацијама држава је сасена одлучношћу осталих орјана, али посебно захваљујући снази коју је имао парламент.

Сматрам да сам у праву када кажем – да у неколико наврћа није било Народне скупштине, данас не би било ни Републике Српске. Да Народна скупштина није стала у одбрану српских интереса, као једина институција која је имала ту снагу и одлучност, ствари би, вероватно, биле друије. Она је уважавана јер је, наравно, кроз ласове посланика, свака одлука коју је донела била одраз воље српској народа. Збој свега тога, Народна скупштина као институција заузима једно од најзначајнијих места у стварању Републике Српске.

Наравно, било је и мноо теших и преломних

parliament, which – today it can be said – played a constructive role in respect of leading our country.

Judging by everything we had seen and lived through, the National Assembly of the Republic of Srpska was a fortress of Serbian people, whose walls stood against all those forces that tried to impose non-Serbian future on our people.

Sometimes it seems to me that the whole historical drama of Serbs, from Kosovo until today, took place in our Assembly. This could also be seen in the dramatic weight and range of issues discussed, as well as in numerous warnings and reminders by our members and guests to refer to all that was worth in Serbian people and reject everything that had been annihilating us for centuries. At moments all Serbian military leaders, statesmen, poets, patriarchs and bishops spoke up through the mouth of Serbian members of parliament. Parliament seemed to be an all-Serbian congressional stage on which you could at the same time see and hear Stefan Nemanja and Karadjordjevic and Saint Sava and bishop Nikolaj and Dusan the Great and Duke Stepa.

It is with sadness that I speak about the National Assembly, because many hard and crucial decisions were passed in its sessions. In such situations the country was saved by the determination of other bodies, but especially thanks to the strength the parliament had.

I think I am right when I say that if there hadn't been the National Assembly on several occasions, there would have been no Republic of Srpska either. If the National Assembly hadn't stood in defence of Serbian interests, as the only institution that had the strength and determination, things would probably have been different. It was respected because through the voices of members of the parliament, of course, every decision that it passed was the expression of the will of Serbian people. Due to all that, the National Assembly as an institution occupies one of the most important places in the creation of the Republic of Srpska.

Naturally, there were many hard and milestone moments that we lived through together. As a president

шренушака које смо заједно проживели. Као председник парламента, за једну од најтежих седница самiram и самим ону на којој су муслимански и хрватски посланици хтели да усвоје Декларацију о независности БиХ, што су српски посланици оббили. Победа српских посланика на тој седници била је за душу српском народу, који је дуго после преиричавао оно што се тада дешавало у Народној скупштини.

Друга седница Народне скупштине коју бих издвојио као једну од најтежих јесте она на којој је

of the Parliament, I find and remember as one of the hardest meetings the one in which Muslim and Croatian members of parliament wanted to adopt the Declaration of independence of B&H, which was rejected by Serbian people. The victory of Serbian members in that meeting was soul-satisfying to Serbian people who long after retold what was then happening in the National Assembly.

The second session of National Assembly that I would single out as one of the hardest is the one in which Vance-Owen plan was rejected. In that session, all the firmness

Конститутивна сједница Народне скупштине Републике Српске, 19. октобра 1996. године • Constitutive session of the National Assembly of the Republic of Srpska held on 19th October 1996

одбијен Венс–Оенов план. На тој седници исказана је сва чврстина српског народа и парламента, и то је био преломни тренутак, из које смо стварно кренули ка формирању своје државе. Све до тада борили смо се за неку конститутивну јединицу.

Као једну од великих седница издвојио бих и ону на Јахорини, када је Народна скупштина усвојила Овен–Столтенбергов план, којим је Република Српска била предвиђена као компактна и заокружена српска територија. Тај план су други одбацили и зајо је прошао, мада смо ми већ тада исказали spremnost да потпишемо мировни уговор и да га пресисамо.

Иако је било много важних догађаја и кривичних тренутака, ја бих издвојио ова три, најјаче утиснута у моје памћење.

Нимало лак задатак у наредном периоду неспорно ће имати и новоизабрана Народна скупштина Републике Српске. Од њених одлука зависиће много тога и оне ће на крају бити те које ће потврдити вољу српског народа.

Наиме, онда када интерес Републике Српске буде посебно нарушен у Председнишву БиХ, и када члан Председнишва из Републике Српске уложи вето на неки предлог, он ће бити упућен на разматрање Народној скупштини. Њена реч ће бити последња, а ако ипак став не подрже све партије у српском парламенту, просијоји оправдан страх да би се могло доћи у безизлазну ситуацију.

Међутим, искрено се надам да се то никада неће десити и да ће посланици Народне скупштине Републике Српске, ма којој странци припадали, умети да заштите минимум интереса српске државе и народа, што им је на крају и обавеза.

Сви у државним органима Републике Српске одређени су да спроводе Дејтонски споразум, и ми ћемо то и урадити, јер овај споразум јесте компромис који даје значајну самосталност Републици Српској. Као савременици, ми још нисмо свесни шта значи ово што смо постигли, али једна генерација и не може да постигне све.

of Serbian people and Parliament was expressed, and that was a milestone moment from which we really set out to create our own state. All the way up to then we had fought for some constitutive unit.

As one of the great sessions, I would also single out the one held on Jahorina, when the National Assembly adopted Owen-Stoltenberg plan, by which the Republic of Srpska was seen as a compact and rounded Serbian territory. That plan was rejected by others and hence it failed, although we had even then showed readiness to sign peace agreement and terminate the war.

Although there were many important events and crucial moments, I would single out these three, the most strongly impressed on my memory.

The newly-elected National Assembly of the Republic of Srpska shall, no doubt, have a no-way easy task in the following period. Much shall depend on its decisions and they will eventually be those that will confirm the will of Serbian people.

Namely, once the interest of the Republic of Srpska is particularly violated in the Presidency of B&H, and when the member of Presidency from the Republic of Srpska puts a veto on some proposal, it shall be addressed to the National Assembly for consideration. Its word shall be the last, and if such an attitude is not supported by all patriots in the Serbian parliament, there is a justified fear that we could find ourselves in hopeless situation.

However, I truly hope that shall never happen and that members of the National Assembly of the Republic of Srpska shall, regardless of parties to which they belong, know how to protect the minimum interest of Serbian state and people, which is after all their obligation.

Everybody in the state bodies of the Republic of Srpska is determined to implement the Dayton Peace Agreement, and we shall as well do it, because this Agreement is a compromise that gives significant independence to the Republic of Srpska. As contemporaries, we are not yet aware of the meaning of what we have achieved, but one generation cannot achieve everything.

1 – Посланици Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ из Републике Српске и српски члан Предсједништва БиХ полажу свечану заклетву на засједању Народне скупштине, 19. октобра 1996. године • *Members of the House of Representatives in the Parliamentary Assembly of B&H from the Republic of Srpska and the Serbian member of B&H Presidency swearing an oath in the National Assembly session held on 19th October 1996*; 2 – Посланици Представничког дома Парламентарне скупштине БиХ полажу свечану заклетву пред великодостојницима Српске православне цркве, 19. октобра 1996. године • *Members of the House of Representatives of the Parliamentary Assembly of B&H swearing an oath before Serbian Orthodox Church Dignitaries, 19th October 1996*

Изборили смо се за важан сљедећи самосталност, али она ће бити значајна један толико колико будуће генерације буду знале да је искористе. Шта ће бити са Републиком Српском, да ли ће бити самостална држава, да ли ће се ујединити са Србијом и Црном Гором или ће се утонути у БиХ – о томе ће одлучити генерације које долазе.

Искрено мислим да је Дејтонски споразум солидна основа за задовољење српских интереса, а да би се они остварили, сви се морамо потружити да сачувамо мир. Што дуже постоји, Република Српска све више добија на постојаности, и теже је уништити. Постојање Републике Српске и могућности које нам пружа Дејтонски споразум задовољавају наше потребе.

Иако све то посланици Народне скупштине знају, желео бих да поновим да се пред њима налази велики посао и велике обавезе, јер они су они који морају сачувати Републику Српску, сачувати мир и створити бољу будућност за народ који жели да живи и што пре преброди последице прошлости времена.

Никада, наравно, ниједан представник Републике Српске не сме дозволити да мржња буде покрећач његовог рада. Свако треба из љубави према народу који представљају, обавеза које из тога проистичу и очекивања да ће њихов рад допринети срећнијој српској будућности.

На крају, желео бих да поручим новоизабраним посланицима да уважавају и сувројна мишљења, да би што дуже били на власти, да због ствари не губе пријатеље, да се не поклањају о вредностима, али и да се не исцрпљују на маргиналним питањима.

На путу очувања Републике Српске желим им срећу и успех, јер свака њихова одлука мора бити на добробит српском народу. Уверен сам да њихова снага није у броју него у мудрости, и да ће бити наши часни наследници. Мудром политиком одговорних, и уз Божју благоданост, живеће вечно Република Српска.

We have fought out a significant degree of independence, but it shall be important only as much as the future generations know how to use it. What shall happen to the Republic of Srpska – will it be an independent state or will it unite with Serbia and Montenegro or it shall drown in B&H – this will all be decided by the coming generations.

I honestly think that Dayton Peace Agreement is a solid foundation for the satisfaction of Serbian interests, and in order for them to be realized we all have to make an effort to preserve peace. The longer it exists, the more the Republic of Srpska gains on existence and the harder it is to annihilate it. The existence of the Republic of Srpska and the possibilities that the Dayton Peace Agreement gives us satisfy our needs.

Although all members of parliament know this, I would like to reiterate that a great job and great obligations are in front of them, because they are those who have to preserve the Republic of Srpska, preserve peace and create a better future for the people who want to live and overcome the consequences of the past times as soon as possible.

No president of the Republic of Srpska can ever let hatred to be the driver of his work. Strength should be drawn from the love for the people they represent, obligations that arise from it and expectations that their work shall contribute to a happier Serbian future.

In the end, I would like to send a message to the newly-elected members of parliament to respect opposing opinions as well, in order to be longer in power, and not to lose friends because of trivialities, not to negotiate about values but also not to exhaust themselves with marginal issues.

On the path of preserving the Republic of Srpska I wish them luck and success, because each of their decisions must be to the benefit of Serbian people. I am convinced that their strength lies not in the number but in wisdom and that they shall be our honoured successors. With wise politics of the responsible and with God's blessing, the Republic of Srpska shall live forever.

Народни посланици
(сазив I–VIII)

Members of Parliament
(convocation I–VIII)

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
NATIONAL ASSEMBLY OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

Презиме и име Скупштински сазив

Аличкић Ахмет	IV
Андрић Саво	III
Антешевић Миленко	V, VI
Антонић Гаврило	V
Арежина Младен	II
Арсеновић Ђојо	II, V, VI
Аћимовић Будимир	IV, VII
Ахметовић Садик	VI
Ахмић Мехмедалија	II, III
Бабић Нада	V
Бабић Оливера	VI
Балић Хасан	II
Бандука Видомир	V
Батинић Томислав	I, II
Батинић Цмиљка	VI
Баштинац Ненад	II, III, IV
Баштинац Никола	VII, VIII
Беновић Томо	V
Берета Александар	II
Берић Душан	V, VI
Берјан Винка	VI
Бећиревић Хасан	II, III, IV
Бијелић Слободан	I
Билић Слободан	IV
Бичо Сафет	II, III, IV
Бјелогрић Радован	VI, VII
Бјелошевић Милован	I
Благојевић Мирко	II, III
Благојевић Станко	I
Бобар Гаврило	VIII
Бобић Радован	VI
Богдановић Љиљана	VIII
Богвић Гавро	I
Богосавац Стојан	V, VI
Божичић Снежана	VII, VIII

Презиме и име Скупштински сазив

Бојић Борислав	IV, V, VI, VII
Бољановић Славко	IV, VI, VIII
Бореновић Бранислав	VII, VIII
Борковић Ратко	I
Боројевић Крстан	VI
Боројевић Милован	VI
Босиљчић Љубо	I
Бошковић Саша	VIII
Бранковић Омер	V, VI
Братић Сенад	VIII
Брђанин Радослав	I, IV
Бубић Сенија	VI
Бугариновић Милица	VII
Буквић Миодраг	VIII
Бундало Перица	VII
Бунић Слободан	III
Бурсаћ Радомир	III
Буха Алекса	I, II, III
Буцало Војин	I
Василић Споменко	VIII
Васиљевић Младенко	I
Васић Божидар	VII
Васић Драгомир	V, VI
Васић Костадин	VII, VIII
Васић Немања	II, III, IV, V
Веселиновић Ненад	I
Видић Добривоје	I
Видовић Зора	VI, VII
Вишковић Радован	VII, VIII
Вјештица Мирослав	I, II, III
Војводић Драган	VI, VII, VIII
Војиновић Вукашин	IV, V
Војиновић Миленко	I
Вркеш Владо	II
Вујичић Илија	VII

Презиме и име Скупштински сазив

Вујичић Нико	III
Вујовић Милорад	II, III, IV
Вуковић Душан	II, III
Вуковић Мићо	III, IV
Вуковић Радован	VII, VIII
Вуковић Радослав	V
Вукојичић Петко	III
Вукотић Душко	VI
Вучковић Обрад	II, III
Вучуревић Божидар	II, III
Вучуревић Славко	VIII
Гаврић Неђо	I
Гаврић Никола	VII
Гаковић Момир	I
Гламочак Недељко	VIII
Гламочић Славко	I
Глигић Војислав	VI, VII, VIII
Глухаковић Предраг	VIII
Говедарица Вукота	VII, VIII
Голијанин Александар	VII
Голијанин Момчило	I
Гостић Урош	I, VI, VII, VIII
Грабовац Драган	III
Граховац Анђелко	I
Грбић Бранко	I
Грујић Ново	VII
Гутић Слободан	II
Гушић Џевад	IV, V, VI
Дакић Милијана	IV
Далшашо Лепир Александра	VIII
Дамјановић Пантелија	II, III
Дедић Темин	II
Дејановић Мирјана	IV
Делић Џевдо	II

Презиме и име Скупштински сазив

Додик Милорад	I, III, IV, VI
Додик Синиша	VII, VIII
Драгичевић Петар	V
Драгутиновић Остоја	VIII
Дугалија Миралем	II
Дудаковић Месуд	II
Дукић Гордана	IV, V, VI, VII, VIII
Дуњић Славко	IV, V, VI
Дуратовић Мирсад	VII
Дутина Јован	V
Ђаковић Миленко	III
Ђаковић Нада	V
Ђекановић Недељко	I, V
Ђерић Зоран	V, VI, VII, VIII
Ђозић Адиб	VII
Ђокић Петар	III, IV, V, VII, VIII
Ђудерија Мурат	VI
Ђузел Шухрета	IV
Ђукановић Родољуб	VI
Ђукић Миле	IV
Ђурић Боривоје	II
Ђурић Гордана	VI, VII, VIII
Ђурић Далибор	VIII
Ђурић Драган	I
Ђурић Милован	III
Ђурић Неђо	VI
Ђурица Раденко	VII
Елез-Марковић Милица	IV
Еленков Радојка	V
Ерцег Никола	I, II
Ећим-Злојутро Весна	V, VI
Живковић Милорад	V
Жупљанин Славко	II
Зарић Млађан	VI
Захировић Амир	VIII

Презиме и име Скупштински сазив

Зејак Војин	VI
Зекић Горан	I
Зелковић Душко	I
Злојутро Милош	IV
Зорић Милан	I
Ибрахимпашаић Смаил	II, III
Иванић Димитрије	VI, VII
Иванић Младен	V, VI, VII
Илић Драгутин	II, IV
Јаковљевић Милосава	VI
Јандрић Крсто	III, V, VIII
Јањић Мирослав	VI
Јаћимовић Игњо	I
Јахић Менсуд	III
Јахић Менсура	IV, V
Јелача Весна	V, VI
Јелић Милан	II
Јеринић Борис	VIII
Јовановић Драган	II
Јовановић Милош	IV
Јовановић Мирко	I
Јовановић Нада	VII
Јовановић Светозар	VIII
Јовановић Славица	VIII
Јовић Стојан	V
Јовичић Жарко	VII
Јовичић Миладин	VII
Јокић Сњежана	VII, VIII
Јолдић Миодраг	I
Јосиповић Мићо	IV, V
Јотановић Дарко	VI
Југовић Ристо	I
Јунгић Весна	VII, VIII
Јуришић Миро	V
Јусуфовић Муниб	III, IV

Презиме и име Скупштински сазив

Кадрић Ремзија	IV, V
Казановић Јездимир	VI
Калабић Драго	IV, VI
Калабић Рајко	I
Калајдић Сања	VII
Каламанда Раде	IV
Калинић Драган	I, II, III, IV, V, VI
Карабеговић Златан	V
Касагић Рајко	I
Келечевић Златко	I
Керовић Драгомир	I
Кесић Александар	VII
Кесић Ненад	VII, VIII
Кисин Никола	I
Клисарић Вања	VII
Кнежевић Винко	III
Кнежевић Недељко	VII
Кнежевић Остоја	III, IV
Кнежевић Саво	I, II, III
Ковач Милан	V
Ковачевић Владо	I, VI
Ковачевић Јовиша	VII
Ковачевић Предраг	VI
Ковачевић Светислав	VII
Козић Душан	I, II
Којић Ђорђа	VII, VIII
Којић Мирко	VIII
Којић Мирослав	VIII
Којић Симо	II, III, V
Комљеновић Момчило	I
Контић Маринко	I
Кончар Буро	III
Копић Мехмед	VI, VII
Костић Драган	V
Коцић Радмила	VIII

Презиме и име Скупштински сазив

Кошарац Мирјана	V, VI
Кошарац Сташа	VI
Крагуљ Никола	IV, V
Крајишник Момчило	I
Краљевић Мирослав	VII, VIII
Крњајић Милан	II, III
Крпић Жељка	IV
Круљ Бранка	VI
Крчмар Петар	VI
Кршић Младен	II, VII, VIII
Кузмановић Милорад	I, II
Кузмић Милорад	II
Кујунџић Славко	III
Кунто Рамо	III, IV
Купрешанин Војо	I
Лазаревић Предраг	II
Лазаревић Стојан	VII
Лазић Милан	III, IV, VI
Лазић Митар	II, III, IV
Лајшић Душан	II
Лаловић Грујо	I, II
Латиновић Ђорђе	II
Латиновић Зоран	VIII
Леро Милош	I
Лончаревић Горан	VII
Лукић Јасна	VII
Лукић Славица	VIII
Љубичић Драго	III
Мазалица Срђан	VII, VIII
Мајданџић Фрањо	III
Максимовић Војислав	I, II, IV
Максимовић Златко	VIII
Малић Момир	II, IV
Малица Милан	I
Маринић Здравко	IV

Презиме и име Скупштински сазив

Маринковић Љиљана	IV
Марић Вељко	VIII
Марић Лазо	VI, VII
Марић Милан	II
Марић Ристо	VIII
Маричић Бошко	I
Маркелић Чедо	III, IV
Марковић Новка	VII
Марковић Обрен	VII, VIII
Медић Стеван	I, II, V
Мемон Томислав	VI
Мијатовић Јово	I
Мијатовић Мирко	I
Микеревић Драган	V, VII
Микеш Мирослав	V
Милановић Драган	I
Милановић Милован	I
Миљинковић Добрислав	I
Милић Боривоје	II, IV
Миловановић Мирослав	VIII
Миловановић Пантелија	I
Миљановић Митар	I
Мирјанић Жељко	II, III, VII, VIII
Миркић Лазар	VIII
Мирковић Миле	II, III
Мирковић Саво	VI
Митровић Горан	VIII
Митровић Перо	VII
Митровић Хаџи-Јован	III, IV, V, VI
Митрушић Милован	III
Мићић Драгољуб	I
Мићић Момчило	I
Мићић Петар	VII
Михајлица Миланко	VI, VII
Михајловић Светозар	III

Презиме и име Скупштински сазив

Михољчић Мишо	VII
Мишић Бошко	I
Млађеновић Радојица	III, IV
Мрдић Слободан	IV
Мркајић Славиша	VII
Мујкановић Аладин	III, IV
Мурселовић Мухарем	V, VI, VII
Мухамедагић Фикрет	II
Најдановић Милутин	I
Недић Миладин	I
Недић Славко	V
Неђић Илија	I
Нешковић Бранко	V
Нешковић Љиљана	II, IV
Никић Ружа	VI
Николић Зоран	III, IV
Николић Цвијетин	VI
Нинковић Милан	I, VI
Нишић Татјана	VII
Новаковић Милан	I, III
Новаковић Мирко	V
Новаковић Бурсаћ Сњежана	VIII
Ољача Остоја	I
Османовић Адил	V
Османчевић Џевад	IV, V, VI
Осмић Зекеријаш	IV, V, VI
Остојић Војин	IV
Павић Далибор	VII, VIII
Павић Марко	II, V, VI
Павловић Раде	III, V
Пађен Миленко	VIII
Пајић Весна	IV
Пајић Драган	V
Панић Милена	IV

Презиме и име Скупштински сазив

Панић Ранкица	VIII
Пантић Миленко	I
Паравац Борислав	II, III, IV, V
Пашић Радомир	VIII
Пејаковић Мирко	VI
Пејовић Душко	I, II, V
Пелесић Неџмија	IV
Перић Миладин	II
Перић Никола	I
Перишић Никола	VIII
Перковић Горан	VII
Перковић Мико	II, IV
Петковић Бранко	III, IV
Петковић-Часар Станка	IV
Петровић Мирјана	IV
Петровић Обрен	VI
Пештовић Ведран	III
Пивашевић Станко	II, III, VI
Планинчевић Наде	V, VI
Пољашевић Веселин	VI
Поплашен Никола	II, III
Поповић Горан	I, II, V
Поповић Душан	II
Поповић Мира	VII
Поповић Слободан	VI, VIII
Поповић-Радић Славица	IV, VI
Продановић Лазар	II, III, V, VI
Прпош Томислав	VII
Прстојевић Дубравко	IV
Пртило Слободан	VI, VII
Радић Јово	IV, V
Радић Предраг	IV
Радић Стево	II, III
Радић Трифко	I
Радишковић Јасминка	IV

Презиме и име Скупштински сазив

Радмановић Небојша	IV, V
Радовановић Винко	V
Радовановић Мирослав	II, IV
Радовић Наде	V
Радојичић Игор	IV, VI, VII, VIII
Радуловић Светозар	III, IV
Рађевић Десанка	V
Рајилић Снежана	V, VI
Рајчевић Перица	VII
Ракић Вито	III
Раковић Нада	III
Рашула Недељко	I
Ребац Марин	IV
Ризван Елведин	II, III, IV
Ристић Ђука	V
Ристић Ивка	VI, VII, VIII
Ристић Раденко	III, IV, VI
Родић Драгутин	IV, VII
Росић Предраг	VIII
Рудић Боро	VII, VIII
Савић Душица	VIII
Савић Љубиша	II
Савић Миленко	IV
Савић Радо	VII
Савић Ранко	V, VI
Савић Слободан	VI
Савић Снежана	IV
Савић Угљеша	VII
Савкић Томислав	I, V, VI
Савовић Бранимир	II, III, IV
Станић Миленко СРС	IV
Садовић Тарик	IV, VI, VII
Сакан Велимир	V, VI, VIII
Салихбеговић Смаил	II, III
Салкић Рамиз	VII, VIII

Презиме и име Скупштински сазив

Сандић Љубомир	V, VI
Секулић Јелица	V, VI
Селимовић Мидхат	II, III
Сељубац Весна	IV, V
Сендић Боривој	II, III
Сивић Шабан	VII
Симић Бранко	I
Симић Крстан	III, IV, V, VI, VII
Симић Љубисав	II
Симић Марко	I
Сладојевић Радојка	VIII
Смиљанић Ранко	VI
Совиљ Мирко	III
Солдат-Вујановић Ирена	IV
Спаић Марко	II, III, IV
Спасојевић Милан	I
Спремо Радован	I
Срдић Срђа	I
Средић Свјетлана	VIII
Станић Миладин	VIII
Станић Миленко СДС	I, V, VI
Станишић Владо	III, IV
Станковић Милован	II
Станојевић Ђуро	VII
Станојевић Петко	VIII
Стевандић Ненад	VIII
Стевановић Споменка	VII, VIII
Стеванчевић Илија	VIII
Стојановић Бранислав	VI
Стојановић Томица	VII, VIII
Стојичић Душан	V, VI, VII
Стојнић Радмила	VIII
Ступар Вељко	I
Ступар Душан	V
Субашић Петар	I

Презиме и име Скупштински сазив

Сухоњић Ремзо	V
Тадић Драго	VIII
Тадић Огњен	VII
Таминџија Илија	VIII
Тегелџија Зоран	V
Тешановић Нада	VI, VII, VIII
Тешић Милан	I
Тимарац Светозар	I
Тинтор Јован	I
Тихић Сулејман	III, IV, V
Тодоровић Стојан	III, V
Тодорчевић Рајко	VI
Томаш Драгана	VI, VII
Томић Витомир	VI
Томљановић Томислав	II, IV, V, VI
Тополовић Милован	VI
Тохољ Мирослав	II
Тошић Момир	I, II, III
Трбић Радивоје	VI
Трбојевић Милан	I
Тривановић Драгољуб	II, III, V
Трипуновски Ангела	IV
Трифковић Невенка	V, VI
Трифуновић Бранка	V, VI
Трнинић Неђо	VIII
Тупајић Милан	II, III, IV, V, VI
Ђетојевић Владо	II, III
Ђорда Саво	I
Ђук Доброслав	IV, VI
Ђургуз Пантелија	V
Умићевић Момир	V, VI
Урошевић Душан	I
Филипић Милорад	V
Хазнадар Џевад	V
Халилагић Расим	V

Презиме и име Скупштински сазив

Хамидовић Бесим	II, III
Хафизовић Шефкет	VI, VII
Хаџирашидагић Фарук	II, III
Хоџић Фатима	V
Хошић Зинајда	VII
Џвијетић Десанка	VI
Џвијетић Слободан	III
Џвијић Ранко	V
Џвјетковић Марија	VII
Чавић Драган	IV, VIII
Чанчар Петко	I
Чегар Недељко	II
Чекић Диана	VII, VIII
Чиркин Бегзад	VIII
Чиркин Сеад	V
Чудић Саша	VIII
Џувелековић Божо	VIII
Шабовић Муниба	VII
Шаиновић Мирјана	II, III
Шараба Слободан	IV, V
Шаровић Мирко	II, III
Шашиваревић Неџад	II, III, IV
Шврака Милан	VIII
Шево Нада	V
Шепо Исмет	II, III
Шиник Лазо	II
Шкобо Бранислав	VII
Шкребић Драгутин	VI, VIII
Шљивић Радован	III, IV
Штица Мира	IV
Шушић Илија	VI

Додатак А:
Историјат Народне скупштине
Републике Српске

Appendix A:
History of National Assembly
of the Republic of Srpska

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
NATIONAL ASSEMBLY OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

Историјат Народне скупштине Републике Српске

1991

- 24. октобар:**
 - Одлука о оснивању Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини.
 - Одлука о расписивању и провођењу плебисцита српског народа у Босни и Херцеговини.
 - Конституисан први сазив НСРС.

1992

- 9. јануар:** Декларација о проглашењу Републике српског народа БиХ.
- 28. фебруар:** Одлука о проглашењу Устава Српске Републике БиХ.
- 24. новембар:** уставни Закон о застави, грбу и химни Српске Републике БиХ.

1993

- Април:** Закон о преносу средстава друштвене у државну својину.
- Мај:** Одлука о расписивању референдума о изјашњавању грађана Републике Српске о Венс-Овеновом плану.

1994

- Март:** Резолуција о збрињавању и планском размјештају пребјеглог српског становништва.
- Мај:** Закон о територијалној организацији и локалној самоуправи.

1995

- Март:** усвојен Закон о државним предузећима.
- Децембар:** Закон о избјеглицама и расељеним лицима.

1996

- Јун:**
 - усвојен Закон о амнестији.
 - усвојен Закон о приватизацији предузећа.
 - Одлука о укидању ратног стања и непосредне ратне опасности.
- 19. октобар:** конституисан други сазив НСРС.

1997

- Март:** Закон о ратификацији Споразума о специјалним паралелним односима између СРЈ и РС.
- Јул:** предсједник Републике Српске распушта Народну скупштину.
- 27. децембар:** конституисан трећи сазив НСРС.

1998

- Јун:** усвојен Закон о приватизацији државног капитала у предузећима.
- 29. октобар:** конституисан четврти сазив НСРС.

1999

- Јул:** Закон о здравственом осигурању.
- Новембар:** усвојен Закон о локалној самоуправи.

2000

- Април:** усвојен Закон о приватизацији државних станова.
- Октобар:** усвојен Закон о раду.
- 16. децембар:** конституисан пети сазив НСРС.

2001

- Март:** резолуција о заштити интереса Републике Српске.
- Октобар:** закон о сарадњи Републике Српске са Међународним кривичним судом у Хагу.

2002

- Април:** уставни Амандмани од LXVI до XCI на Устав Републике Српске.
- Јул:** усвојен Породични закон.
- 28. новембар:** конституисан шести сазив НСРС.

2003

- Април:** Кривични закон Републике Српске.
- Мај:** Закон о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске.

2004

- Јун:** високи представник у БиХ смијенио предсједника НСРС.
- Јул:** усвојен Закон о јавним предузећима.
- Новембар:** усвојен Закон о судовима Републике Српске.

2005

- Јануар:** Закон о заштити права припадника националних мањина.
- Март:** Декларација о стратешким опредељењима Републике Српске у систему одбране Босне и Херцеговине.

2006

- Мај:**
 - донесен Закон о Инвестиционо-развојној банци Републике Српске.
 - усвојене Препоруке о моделу будуће полицијске структуре у БиХ.
- 9. новембар:** конституисан седми сазив НСРС.

2007

- Март:** Декларација о опредељењу Републике Српске за демократско уређење и европску будућност Босне и Херцеговине.
- Јун:** Закон о амблему Републике Српске.

2008

- Јул:** Закон о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске.
- Новембар:**
 - усвојен Закон о стварним правима.
 - усвојен Закон о порезу на непокретности.

2009

- Април:** усвојен Закон о здравственој заштити.
- Новембар:** Закон о територијалној организацији Републике Српске.

2010

- Јануар:** усвојен Закон о референдуму и грађанској иницијативи.
- Фебруар:** усвојен Закон о одузимању имовине стечене кривичним дјелом.
- 15. новембар:** конституисан осми сазив НСРС.

2011

- Новембар:** усвојен Закон о пензијском и инвалидском осигурању.
- Децембар:** усвојен Закон о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске.

History of National Assembly of the Republic of Srpska

1991

- 24 October:** Resolution on founding the Assembly of Serbian people in Bosnia and Herzegovina. Decision on scheduling and conducting plebiscite of Serbian people in Bosnia and Herzegovina. The first composition of National Assembly of Republic of Srpska constituted.

1992

- 9 January:** Declaration on the proclamation of the Republic of Serbian people in Bosnia and Herzegovina.
- 28 February:** Decision on the proclamation of the Constitution of Serbian Republic of Bosnia and Herzegovina.
- 24 November:** constitutional Law on the flag, coat-of-arms and the anthem of Serbian Republic of Bosnia and Herzegovina.

1993

- April:** The Law on transfer of the means of social property to state property.
- May:** The Decision on scheduling referendum on the Republic of Srpska citizens' declaration on Vance-Owen plan.

1994

- March:** The Resolution on protection and placement of Serbian refugees.
- May:** The Law on territorial organization and local autonomy.

1995

- March:** The Law on state enterprises adopted.
- December:** The Law on refugees and displaced persons.

1996

- June:** The Law on amnesty adopted. The Law on privatization of enterprises adopted. The Decision on termination of the state of war and immediate war danger.
- 19 October:** The second composition of National Assembly of Republic of Srpska constituted.

1997

- March:** The Law on ratification of the Agreement on special parallel relations between the Socialist Republic of Yugoslavia and Republic of Srpska.
- July:** President of Republic of Srpska dismisses the National Assembly.
- 27 December:** The third composition of National Assembly of Republic of Srpska constituted.

1998

- June:** The Law on privatization of state equity in enterprises adopted.
- 29 October:** The fourth composition of National Assembly of Republic of Srpska constituted.

1999

- July:** The Law on health insurance.
- November:** The Law on local autonomy adopted.

2000

- April:** The Law on privatization of flats owned by the state.
- October:** Labour Law adopted.
- 16 December:** The fifth composition of National Assembly of Republic of Srpska constituted.

2001

- March:** The resolution on the protection of interests of Republic of Srpska.
- October:** The Law on Republic of Srpska's cooperation with the International Criminal Court in Hague.

2002

- April:** constitutional Amendments from LXVI to XCI to the Constitution of Republic of Srpska.
- July:** Family Act adopted.
- 28 November:** The sixth composition of National Assembly of Republic of Srpska constituted.

2003

- April:** Republic of Srpska Criminal Act.
- May:** Republic of Srpska Law on ministerial, governmental and other nominations.

2004

- June:** High Representative in Bosnia and Herzegovina removes the President of National Assembly of Republic of Srpska from power.
- July:** The Law on public enterprises adopted.
- November:** The Law on Republic of Srpska courts adopted.

2005

- January:** The Law on protection of rights of members of national minorities.

2006

- May:** The Law on Investment-Development Bank of Republic of Srpska passed. Recommendation for the future model of police structure in Bosnia and Herzegovina adopted.
- 9 November:** The seventh composition of National Assembly of Republic of Srpska constituted.

2007

- March:** Declaration on Republic of Srpska's commitment to democratic structure and European future of Bosnia and Herzegovina.
- June:** The Law on Republic of Srpska emblem.

2008

- July:** The Law on prevention of conflicts of interest in Republic of Srpska governmental bodies.
- November:** Real Right Law adopted. The Law on tax on real estate adopted.

2009

- April:** The Law on health protection adopted.
- November:** The Law on territorial organization of Republic of Srpska.

2010

- January:** The Law on referendum and civil initiative adopted.
- February:** The Law on confiscation of property obtained by criminal act.
- 15 November:** The eight composition of National Assembly of Republic of Srpska constituted.

2011

- November:** The Law on pension and disability insurance adopted.
- December:** The Law on the fundamental rights of veterans, disabled veterans and families of fallen fighters of Republic of Srpska National Liberation war.

Додатак Б:
Документарни филм -
Историјат Народне скупштине
Републике Српске

Appendix B:
Documentary - History of National Assembly
of the Republic of Srpska

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
NATIONAL ASSEMBLY OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна и универзитетска библиотека
Републике Српске, Бања Лука

342.53(497.6 Република Српска)”1991/2011”

НАРОДНА скупштина Републике Српске = National
Assembly of the Republic of Srpska : 1991-2011. :
[фотомонографија] / [уређивачки одбор Игор
Радојичић ... [и др.] ; приређивачи Душан Поповић
... [и др.] ; превод на енглески језик Срђан
Грбић]. - Бања Лука : Народна скупштина Републике
Српске, 2012 (Лакташи : Графомарк). - 161 стр. :
фотогр. ; 25 цм

Упор. срп. текст и енгл. превод. - Текст штампан
двостубачно. - Тираж 1.000.

ISBN 978-99955-738-0-5

а) Република Српска. Народна скупштина -
1991-2011
COBISS.BH-ID 3085592

1991.

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

2011.

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
NATIONAL ASSEMBLY OF THE REPUBLIC OF SRPSKA

ISBN 978-99955-738-0-5

9 789995 573805